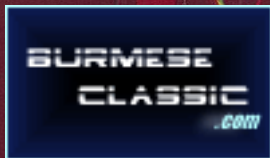

ဓမ္မဗျောက္ခဏ် တွင်

ပုံတော်

ဂုဏ်တော်

ပရိတ်တော်

(ပါဠိ + အသံထွက် + မြန်မာ)

ပြည်မြန်မာရှိ ဘုရားပုံတော်များ
 ဘုရားဂုဏ်တော် (၉)ပါး (ပါဠိ + မြန်မာ)
 တရားဂုဏ်တော် (၆)ပါး (ပါဠိ + မြန်မာ)
 သံဃာ့ဂုဏ်တော် (၉)ပါး (ပါဠိ + မြန်မာ)
 ပရိတ်ကြီး (၁၁) သုတ် (ပါဠိ + အသံထွက် + မြန်မာ)
 တို့ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရာတွင်
 ပါဠိကို မှန်ကန်စွာ ဖတ်တတ်စေရန်
 အသံထွက်တို့နှင့် မြန်မာပြန်အနက်အဓိပ္ပါယ် တို့ကို
 ယှဉ်တွဲအရောင်ခွဲ၍ ဖော်ပြထားပါသည်။

ဦးကျော် (ပညာဗျောက္ခဏ်) စုစည်းပူဇော်သည်။

စာမူခွင့်ပြုချက်

၃၂၀၃၁၆၀၆၀၉

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်

၃၂၀၃၉၀၀၇၀၉

ကွန်ပျူတာစာစီအပြင်အဆင်

ကြည်စိုး(မြန်မာ့အလင်း)

အဖုံးဒီဇိုင်း

တင်မိုးအောင်(StarsEmpire)

ထုတ်ဝေသူ

ဦးချစ်ညွန့်(၀၄၀၀၄)

ဇင်ရတနာစာပေ

၂၀၅/က-၄လမ်း၊ မြို့သစ်(က+ခ)

အင်းစိန်။

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးအောင်မြင့်၊ ရွှေလက်ဆောင်အော်ဖ်စက်
အမှတ်(၁၄၃)၊ ဗိုလ်ကလေးဈေးလမ်း။

အကြိမ်

ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

အုပ်စု

(၅၀၀)အုပ်

ဖြန့်ချိရေး

ပညာမော်ကွန်းစာပေ၊

အမှတ်(၄၉)၊ (၄၄)လမ်း၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊

ရန်ကုန်။ ဖုန်း - ၂၉၇၃၃၆

BURMESE
CLASSIC
.com

“ပုံတော်၊ ဂုဏ်တော်၊ ပရိတ်တော်” အမည်ကပင် ...

ဓမ္မမိတ်ဆွေအပေါ်ထားရှိသော ...

ဓမ္မမော်ကွန်း၏စေတနာကို ဖော်ပြပြီး ဖြစ်နေပါပြီ။

ဗုဒ္ဓအား ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရာ၌ ...

ဗုဒ္ဓ၏ပုံတော်ကို မိမိ၏ ဉာဏ်မျက်စိ၌

တလက်လက်တဖိတ်ဖိတ်တသိမ့်သိမ့်နှင့် ရောင်ခြည်တွေယှက်ကာ

တင့်တယ်စံပယ်စွာ အပူဇော်ခံနေပုံကို မြင်ပြီးမှ

ပုံတော်တွင် ဂုဏ်တော်သွင်းပြီး ပူဇော်စေလိုသည့်အတွက် ...

ဓမ္မမော်ကွန်းတွင် ...

ဓမ္မမိတ်ဆွေ အခက်အခဲမရှိ

ဉာဏ်အာရုံဖော်ယူနိုင်အောင်

ဗုဒ္ဓ၏ပုံတော်များကို ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ ဉာဏ်မျက်စိဝယ် ဗုဒ္ဓ၏ပုံတော် ထင်ပေါ်ပြီးသည့်အခါ

ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော် ၊ သံဃာဂုဏ်တော်တို့ကို

ပါဠိ/အနက်နှင့် တကွ ရွတ်ဖတ်နိုင်အောင် စီစဉ်ထားပါသည်။

ဤသို့ ဘုရားပုံတော်နှင့် ဂုဏ်တော်များကို

စိတ်ထဲ၊ နှလုံးသားထဲ သိုမှီးထားပြီးမှ

ပရိတ်တော်များကို ရွတ်ဖတ်ပါက

ရွတ်သူ၏ ပရိတ်အာနုဘော် ရှိနိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဓမ္မမော်ကွန်းသည်

ပရိတ်ရွတ်သူများ၏ ပရိတ်တော်များ

အာနုဘော်ကြီးနိုင်သမျှကြီးစေရန်

အကောင်းဆုံးပြုစုထားသည်ဖြစ်ရာ

ရွတ်သူများရော၊ နာသူများပါ

ပရိတ်အာနိသင်၏ ကောင်းကျိုးအမြောက်အမြားကို

ခံစားနိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုလိုက်ရပေသည် ...။

ပါဠိ ၊ အသံထွက် ၊ အနက်(မြန်မာပြန်) တို့ကို အရောင်ခွဲ၍ဖော်ပြထားပါသည်။

၂၉၄-၃၈၂၃

ကျော်၊ ဦး

ဓမ္မမော်ကွန်း ပုံတော်၊ ဂုဏ်တော်၊ ပရိတ်တော် / ဦးကျော်။

- ရန်ကုန်

ဇင်ရတနာစာပေ ၊ ၂၀၀၉ ။

၁၄၄ - စာ ၊ ၁၁၁ x ၂၄ စင်တီ ။

(၁) ဓမ္မမော်ကွန်း ပုံတော်၊ ဂုဏ်တော်၊ ပရိတ်တော်

တန်ဖိုး - 1500

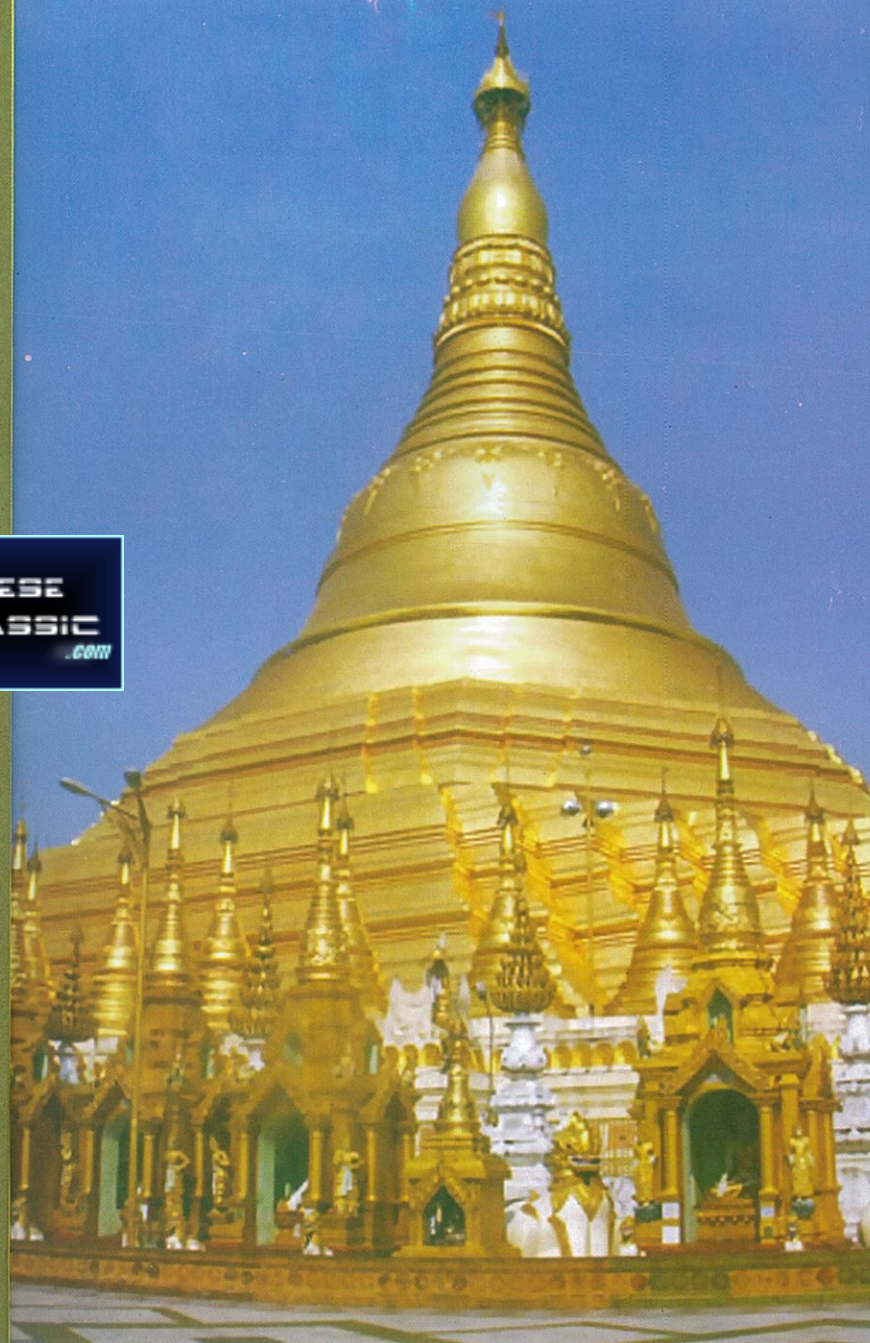
ပုံတော်   ဂုဏ်တော်   ပရိတ်တော်

ဗာဟိက

- ၁။ ပြည်ခြံနိမာ ဘုရားပုံတော်များ
- ၂။ ဘုရားဂုဏ်တော် (၉) ပါး
- ၃။ တရားဂုဏ်တော် (၆) ပါး
- ၄။ သံဃာ့ဂုဏ်တော် (၉) ပါး

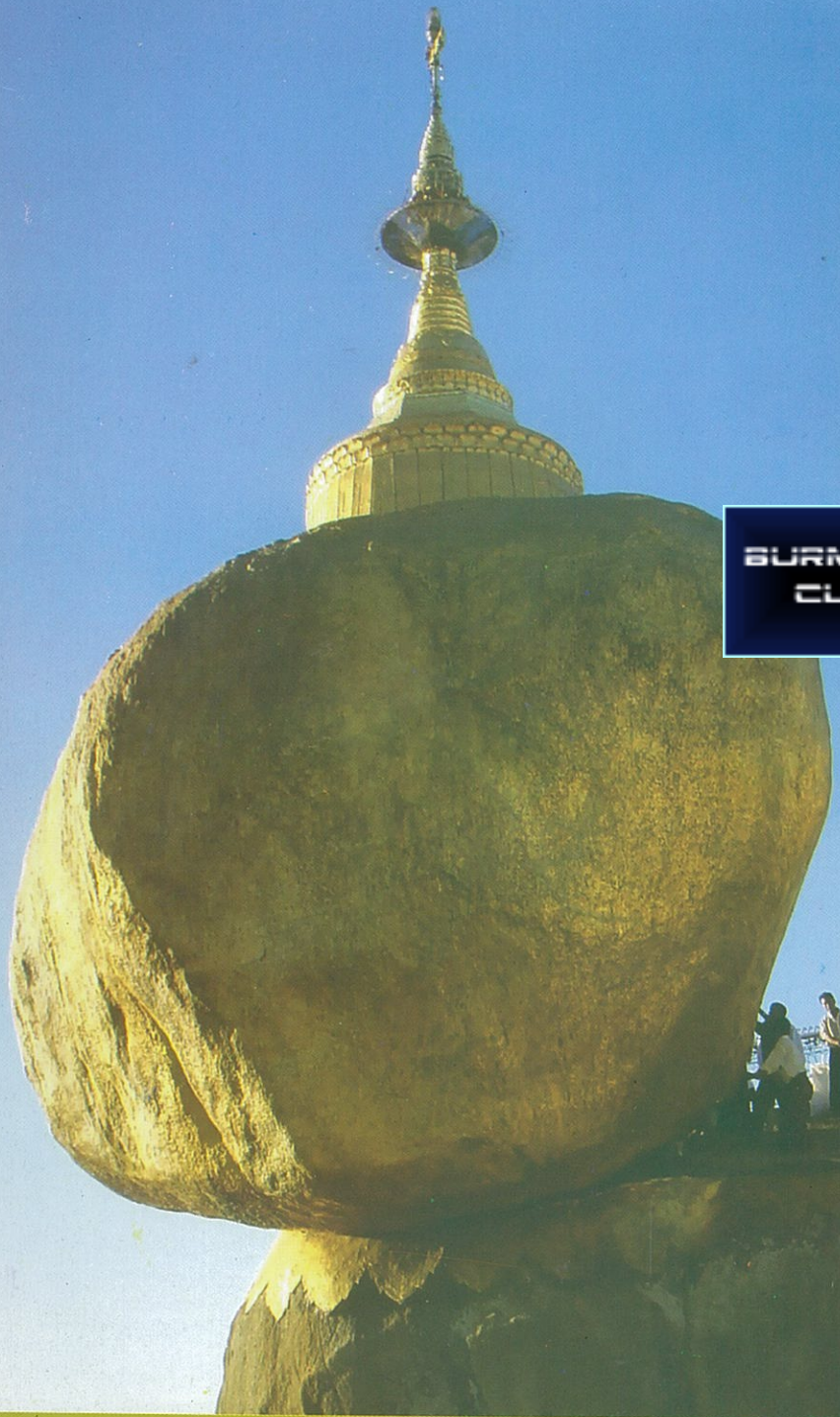
၅။ ပရိတ္တပရိကမ္မ	စာမျက်နှာ - ၂
၆။ မင်္ဂလာသုတ်	စာမျက်နှာ - ၈
၇။ ရတနသုတ်	စာမျက်နှာ - ၁၈
၈။ မေတ္တာသုတ်	စာမျက်နှာ - ၃၄
၉။ ခန္ဓသုတ်	စာမျက်နှာ - ၄၄
၁၀။ မောရသုတ်	စာမျက်နှာ - ၅၂
၁၁။ ဝဋ်သုတ်	စာမျက်နှာ - ၆၀
၁၂။ ဝေဂ္ဂသုတ်	စာမျက်နှာ - ၆၆
၁၃။ အာဇာနည်သုတ်	စာမျက်နှာ - ၈၆
၁၄။ အင်္ဂုလိမာလာသုတ်	စာမျက်နှာ - ၁၀၄
၁၅။ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်	စာမျက်နှာ - ၁၀၈
၁၆။ ပုဗ္ဗဏှသုတ်	စာမျက်နှာ - ၁၁၆
၁၇။ နမောတဿအကြောင်း	
သီကောင်းစရာ	စာမျက်နှာ - ၁၃၀

BURMESE CLASSIC .COM

ရွှေတိဂုံစေတီတော် ရန်ကုန်မြို့။

BURMESE
CLASSIC
.COM

မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး

မန္တလေး

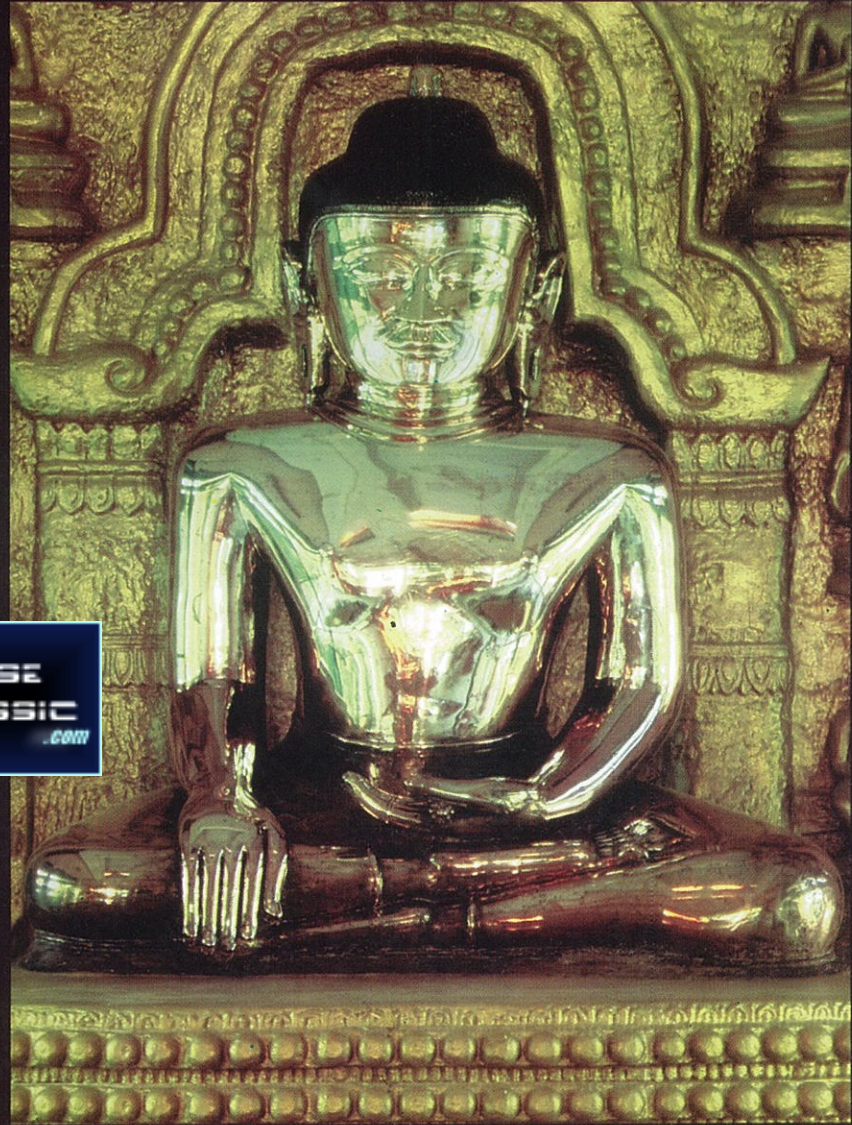
ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးစေတီ
ကျိုက်ထိုမြို့။

BURMESE
CLASSIC
.COM

ကျောက်တော် မဟာမြတ်မုနိဘုရား

ရခိုင်ပြည်နယ်

စန္ဒာမုနိရုပ်ပွားတော်

မြောက်ဦးမြို့၊ ရခိုင်ပြည်နယ်။

လောကချမ်းသာ အာဟာယ လာဘာမုနိ
ရူပိဗ္ဗာဒေတဝိမြတ်ကြီး
မင်းဓမ္မကုန်းတော်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပတ္တမြားမျက်ရှင်
ဆုတောင်းပြည့်ထူး
ရွှေတိဂုံစေတီ အထက်ပစ္စယံ

ကျောက်တော်ကြီးဘုရား

ကျောက်တော်ကြီးဘုရား

မန္တလေး

ဆုတောင်းပြည့် ခြွေထုရားကြီး

ပလိပ်မြို့

အလိုတော်ပြည့်တုရား
ပုဂံ

မဟာအံ့ထူးကံသာပြည်လုံးချမ်းသာမြတ်စွာဘုရား

မဟာအံ့ထူးကံသာ
ပြည်လုံးချမ်းသာဘုရားကြီး
ပြင်ဦးလွင်

ဆွမ်းဦးပူညာရှင်ဘုရား

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး

ကံတလူဆုတောင်းပြည့်ဘုရား

စစ်ကိုင်း

ရှာဂေါင်ရူဠာ ဆောင်းပူတော်တုရား(စစ်ကိုင်း)

ရွှေဝင်းပုံတုရား(ညောင်ဦး)

ရိုးညွှတ်စံပုထိုး(ရုံရွာ)

မာရ်အောင်မြင် ပြည်တော်ပြန်တုရားကြီး

လေ့နံမြို့။

ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော သုဂတော လောကဝိဒ္ဓု
အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ
ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ

အရဟံ

ကိလေသာ အညစ်အကြေး ကင်းစင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ

အလုံးစုံသော တရားအပေါင်းတို့ကို မဖောက်မပြန် သယံဇာတဖြင့် အကြွင်းအကျန်မရှိ
ကိုယ်တော်တိုင် သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော

ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ(၁၅)ပါးဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

သုဂတော

ကောင်းသောစကားကိုသာ ဆိုတော်မူ၍ မြတ်သောနိဗ္ဗန်ကိုသာ ကြွတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား။

လောကဝိဒ္ဓု

သတ္တလောက သင်္ခါရလောက ဩကာသလောက လောကသုံးပါးအလုံးစုံတို့ကို
ကိုယ်တော်တိုင် သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

အနတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ

မယဉ်ကျေးသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့လာအောင်
ဆိုဆုံးမတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ

လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ဆရာသခင်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

ဗုဒ္ဓေါ

သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ပိုင်းခြားပိုင်ပိုင် ကိုယ်တော်တိုင်သိမြင်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား။

ဘဂဝါ

ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးတော်အစုံ ဂုဏ်တော်အနန္တဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား။

သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ သန္နိဋ္ဌိကော၊

အကာလိကော၊ ဧဟိပဿိကော၊

ဩပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညုဟိ၊

သွာက္ခာတော

စ လယ် အဆုံး သုံးပါးအစုံ ကောင်းခြင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံစွာ
ဟောကြားတော် မူအပ်သော တရားတော်။

သန္နိဋ္ဌိကော

ကျင့်ဆောင်သူတို့အား၊ ယခုဘဝ ပစ္စက္ခ၌ပင် ဒိဋ္ဌကိုယ်တွင်တွေ့မြင်
ခံစားရသော ဂုဏ်ကျေးဇူးအထူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော တရားတော်။

အကာလိကော

ကာလမရွေးကျင့်သည့်နေ့ပင် တွေ့မြင်ယုံကြည်ရသော
ကောင်းကျိုးချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဂုဏ်တော်

ဧဟိပဿိကော

လာရောက်ရှုမြင် ကျေးဇူးတင်မြဲဖြစ်၍ လာပါ၊ ရှုပါ၊ ကျင့်ကြံပါဟု
မပါ၊ ပါအောင် ခေါ်ဆောင်သွတ်သွင်း တိုက်တွန်းခြင်းငှာ ထိုက်တန်
သော ဂုဏ်ထူးဝိသေသနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော တရားတော်။

ဩပနေယျိကော

မိမိကာယ အဇ္ဈတ္တတွင် ရရှိပေါက်ရောက် ကိုယ်တွေ့မြောက်အောင်
ကပ်၍ဆောင်ထိုက်သော ဂုဏ်ထူးဝိသေသနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
တရားတော်။

ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညုဟိ

ပညာရှိသူရှင်လူအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ အသီးသီးသော မိမိတို့
သန္တာန်၌ ချမ်းသာလေ့စွာ ကောင်းလေ့စွာဟု ကာယစိတ္တ သုခနစ်ဖြင့်
ထင်ထင်ရှားရှား ခံစားသိမြင်ရသော ဂုဏ်ထူးဝိသေသနှင့်
ပြည့်စုံ တော်မူသော တရားတော်။

သံဃာ့ဂုဏ်တော်(၉)ပါး

သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
 ဥပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
 ဣယုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
 သာမိဓိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
 အာဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊
 အက္ခိယောယျော၊ အဗ္ဗလိကရဏီယော၊
 အနတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿ

- သုပ္ပဋိပန္နဂုဏ်တော်**   အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ်
လွန်ကောင်းမြတ်သော ပဋိပတ်နှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာတော်။
- ဥပ္ပဋိပန္နဂုဏ်တော်**   အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ်
လွန်ဖြောင့်မတ်သော ပဋိပတ်နှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာတော်။
- ဣယုပ္ပဋိပန္နဂုဏ်တော်**   အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ်
လွန်သင့်မြတ်သော ပဋိပတ်နှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာတော်။
- သာမိဓိပ္ပဋိပန္နဂုဏ်တော်**   အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ်
ရှိသေအပ်သော ပဋိပတ်နှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာတော်။
- အာဟုနေယျဂုဏ်တော်**   လက်ဆောင်အလိုငှာ ယူ၍လာသော အလှူဝတ္ထုမျိုးကို
ခံယူခြင်းငှာ ထိုက်တန်စွာသော သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊
ပညာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာတော်။
- ပါဟုနေယျဂုဏ်တော်**   အာဂုဏ္ဏအား ရည်ရွယ်၍ထားသော အလှူဝတ္ထုမျိုးကို
ခံယူခြင်းငှာ ထိုက်တန်စွာသော သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊
ပညာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာတော်။
- အက္ခိယောယျဂုဏ်တော်**   နောက်နောက်ဘဝ အကျိုးရရှိ ပျိုးချတံလတ်
မြတ်ဒါနအလှူဝတ္ထုမျိုးကို ခံယူခြင်းငှာ ထိုက်တန်စွာသော
သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာတော်။
- အဗ္ဗလိကရဏီယဂုဏ်တော်**   လူမင်း၊ နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ လက်အုပ်ချီခြင်းကို
ခံယူခြင်းငှာ ထိုက်တန်စွာသော သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊
ပညာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာတော်။
- အနတ္တရ ပုညက္ခေတ္တဂုဏ်တော်**   အတုမရှိခြင်းမြတ်သော ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးချရာ
လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သော သံဃာတော်။

- ရွတ်ဖတ်သူတို့သည်-**
- ၁။ ပရိတ်တော်၊ တရားတော်တို့၏ ပုဒ်ပါဠိ အက္ခရာတို့ကို ကျန်မှန်ကန်စွာ ရွတ်ဖတ်နိုင်ခြင်း။
  - ၂။ ပရိတ်တော် တရားတော်တို့၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိရှိနားလည်ခြင်း။
  - ၃။ သတ္တဝါအများတို့အား သနားခြင်း ကရုဏာတရား ရှေ့ထား၍ ဘေးအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်မှ ကင်းရှင်းရန် ရည်သန်၍ မေတ္တာတရားထားပြီး ရွတ်ဖတ်ခြင်း။
  - ၄။ လာဘ်ပူဇော်သတ္တာရကို မငဲ့ကွက်ဘဲ စေတနာသဒ္ဓါတရား သက်သက်ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ခြင်း။

- ကြားနာသူတို့သည်-**
- ၁။ အမိကို သတ်ခြင်းစသော ပဉ္စာနန္ဒရိယ ကံကြီးငါးပါးဟူသော ကမ္မန္တရာယ် မရှိခြင်း။
  - ၂။ နိယတမိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိဟူသော ကိလေသန္တရာယ် မရှိခြင်း။
  - ၃။ ပရိတ်တော်၊ တရားတော်တို့၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်တို့ကို ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားရှိခြင်း။
  - ၄။ ယုံယုံကြည်ကြည် ရှေ့ထား၍ တည်သောစိတ်ထားဖြင့် ရိရိသေသေ လေးလေးစားစား မှတ်သားနာယူခြင်း။

ပရိတ္တပရိကမ္မ
ပါဠိ+အသံထွက်

နတ်ဗြဟ္မာပင့်

၁။ သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု။
သမန်တာ စက်ကဝါလေသု။
အတြာ ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ။
အတ်တရာ ဂစ်ဆန်တု ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ။
သတ်ခမ်မံ မုနိရာဇေတိသ။
သုဏန္တု သဂ္ဂမောက္ခံ။
သုဏန်တု သက်ဂမောက်ခံ။

နိုးဆော်ချက်

၂။ ဓမ္မဿဝနကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ။
ဓမ်မတ်သဝနကာလော အယံ ဘတ်ဒန်တာ။

ဘုရားရှိခိုး

၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
နမော တတ်သ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
သမ်မာသမ်ဗုတ်တေသ။

ဖိတ်မံချက်

၄။ ယေ သန္တာ သန္တစိတ္တာ
ယေ သန်တာ သန်တစိတ်တာ
တိသရဏသရဏာ
တိသရဏသရဏာ
ဧတ္ထ လောကန္တ ရေဝါ၊
အစ်ထ လောကန်တရေဝါ၊
ဘုမ္မာ ဘုမ္မာစ ဒေဝါ၊
ဘုမ်မာ ဘုမ်မာစ ဒေဝါ၊
ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ ဗျာဝဋ္ဌာ သဗ္ဗကာလံ
ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ ဗျာဝတာ သပ်ဗကာလံ
ဧတေ အာယန္တု ဒေဝါ၊
အေတေ အာယန်တု ဒေဝါ၊
ဝရကနက မေယေ
ဝရကနက မယေ

ပရိတ္တပရိကမ္မ
မြန်မာပြန်အနက်

၁။ သမန္တာ-ဤစကြဝဠာတစ်ခွင် ပတ်ဝန်းကျင်မှ၊ စက္ကဝါဠေသု-
စကြဝဠာပေါင်း တိုက်တစ်သောင်းတို့၌၊ ဒေဝတာ-နတ်
ဗြဟ္မာတို့သည်၊ အတြ-ဤပရိတ်တရား ဟောကြားရာဌာနသို့၊
အာဂစ္ဆန္တု-လာရောက်ကြကုန်လော့၊ မုနိရာဇဿ-ရဟန်းမင်း
ဖြစ်သော ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏၊ သဂ္ဂမောက္ခံ-နတ်ပြည်
နိဗ္ဗာန် အကျိုးကို ပေးတတ်သော၊ သဒ္ဓမ္မံ-ပရိတ်တရားတော်ကို၊
သုဏန္တု-နာလှည့်ကြကုန်လော့။

နိုးဆော်ချက်

၂။ ဘဒ္ဒန္တာ-အို-နတ်များတို့၊ အယံ-ဤအချိန်ကား၊ ဓမ္မဿဝန
ကာလော-တရားနာဖို့ အချိန်အခါပေတည်း။

ဘုရားရှိခိုး

၃။ အရဟတော-ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗု
ဒ္ဓဿ-အမှန်အတိုင်း တရားအလုံးစုံကို ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်
မူထသော၊ တဿ ဘဂဝတော- ထိုဘုန်းတော်ကြောက်စုံ
ဂုဏ်များသခင် ဘုရားရှင်အား၊ နမော-ရှိခိုးပါ၏။

ဖိတ်မံချက်

၄။ ဧတ္ထဝါ-ဤစကြဝဠာ၌လည်းကောင်း၊ လောကန္တရေဝါ -
စကြဝဠာ တစ်ပါး၌လည်းကောင်း၊ သန္တာ-သူတော်ကောင်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ သန္တစိတ္တာ-ငြိမ်သက်သောစိတ် ရှိကြကုန်
သော၊ တိသရဏသရဏာ- ရတနာသုံးပါးသာ ကိုးကွယ်ရာ
ရှိကြကုန်သော၊ သဗ္ဗကာလံ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ
ဗျာဝဋ္ဌာ-ဂုဏ်အပေါင်းကို ရယူရေး၌ အားစိုက်ကြိုးပမ်း
ကြကုန်သော၊ ဘုမ္မာ-မြေပြင်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဒေဝါစ-
အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အဘုမ္မာ-ကောင်းကင်
တလွှား၌ ဖြစ်ကုန်သော ယေဒေဝါစ-အကြင်နတ်ဗြဟ္မာတို့
သည် လည်းကောင်း၊ ဝရကနကမယေ-မြတ်သော ရွှေစင်
ဖြင့်ပြီးသော၊ မေရုရာဇေ-မြင်းမိုရ်တောင်၌၊ ဝသန္တာ-
နေသော၊ သန္တာ-သူတော်ကောင်းဖြစ်သော၊ ယေဒေဝါစ-
အကြင်သိကြားမင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ- ရှိကုန်၏။

မေရုရာဇေ ဝသန္တော။

မေရုရာဇေ ဝသန်တော။

သန္တော သန္တောသ ဟေတုံ၊

သန်တော သန်တောသ ဟေတုံ၊

မုနိဝရဝစနံ သောတုမဂ္ဂံ သမဂ္ဂံ။

မုနိဝရဝစနံ သောတုမဂ်ဂံ သမဂ်ဂံ။

၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု၊

သပ်ဗေသု စက်ကဝါလေသု၊

ယက္ခာ ဒေဝါ စ ဗြဟ္မဇနော။

ယက်ခါ ဒေဝါ စ ဗြန်မဇနော။

ယံ အမေဟိ ကတံ ပုညံ၊

ယံ အံမေဟိ ကတံ ပုန်ညံ၊

သဗ္ဗ သမ္ပတ္တိ သာဓကံ။

သပ်ဗ သမ်ပတ်တိ သာဓကံ။

၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊

သပ်ဗေ တံ အနုမောဒိတ်တဝါ၊

သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။

သမက်ဂါ သာသနေ ရတာ။

ပမာဒ ရဟိတာ ဟောန္တု၊

ပမာဒ ရဟိတာ ဟွန်တု၊

အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

အာရက်ခါသု ဝိသေသတော။

၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊

သာသနတ်သ စ လောကတ်သ၊

ဝုဗ္ဗိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။

ဝုတ်ဗိ ဘဝတု သပ်ပဒါ။

သာသနဗ္ဗိ စ လောကဗ္ဗ၊

သာသနမ်ပိ စ လောကင်စ၊

ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

ဒေဝါ ရက်ခန်တု သဗဒါ။

ဧတေ ဒေဝါ-ထိုနတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ သန္တောသဟေတုံ-နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ အဂ္ဂံ- ကောင်းမြတ်သော၊ မုနိဝရဝစနံ-ဘုရား၏တရားတော်ကို၊ သောတုံ-နာယူခြင်းငှာ၊ သမဂ္ဂံ-အညီအညွတ်၊ အာယန္တု- လာကြကုန်လော့။

၅။ သဗ္ဗေသု-အလုံးစုံကုန်သော၊ စက္ကဝါဠေသု-စကြဝဠာတို့၌၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ယက္ခာစ-ဘီလူးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒေဝါစ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာဇနာစ-ဗြဟ္မာတို့သည် လည်းကောင်း၊ အမေဟိ-ငါတို့သည်၊ သဗ္ဗ သမ္ပတ္တိသာဓကံ-အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ပြီးစေ တတ်သော၊ ယံပုညံ-အကြင်ကောင်းမှုကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ။

၆။ တံပုညံ-ထိုကောင်းမှုကို။ အနုမောဒိတွာ-ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၍၊ သာသနေ-သာသနာတော်၌၊ ရတာ-မွေ့လျော်ကြကုန်သည်၊ ဟောန္တု-ဖြစ်ကြပါစေကုန်လော့၊ ဝိသေသတော-အထူးအားဖြင့်၊ အာရက္ခာသု- လူသားတို့ဝယ် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုတို့၌၊ ပမာဒရဟိတာ- မေ့လျော့ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တု- ဖြစ်ကြပါကုန်လော့။

၇။ သာသနဿစ-သာသနာတော်၏ လည်းကောင်း၊ လောကဿစ-လူအပေါင်း၏လည်းကောင်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဝုဗ္ဗိ-တိုးတက်ကြီးပွားခြင်းသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ သာသနဗ္ဗိစ-သာသနာတော်ကို လည်းကောင်း၊ လောကဗ္ဗ-သတ္တဝါအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဝါ-နတ်အများတို့သည်၊ သဗ္ဗဒါ- အခါခပ်သိမ်း၊ ရက္ခန္တု-စောင့်ရှောက် ကြပါစေကုန်သတည်း။

၈။ သဒ္ဓိ ဟောန္တ သုခိ သဗ္ဗေ၊
 သတ်မိန် ဟွန်တု သုခိ သပ်ဗေ၊
 ပရိဝါရေဟိ အတ္တဇော။
 ပရိဝါရေဟိ အတ်တဇော။
 အနိဃာ သုမနာ ဟောန္တ၊
 အနိဃာ သုမနာ ဟွန်တု၊
 သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။
 သဟ သပ်ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

၉။ ရာဇော ဝါ စောရတောဝါ
 ရာဇော ဝါ စောရတောဝါ
 မနုဿတော ဝါ အမနုဿတောဝါ
 မနုတ်သတော ဝါ အမနုတ်သတောဝါ
 အဂ္ဂိတော ဝါ ဥဒကတောဝါ
 အက်ဂိတော ဝါ အုဒကတောဝါ
 ပိသာစတော ဝါ ခါဏုကတောဝါ
 ပိသာစတော ဝါ ခါဏုကတောဝါ
 ကဏ္ဍကတော ဝါ နက္ခတ္တတောဝါ
 ကန်ဒကတော ဝါ နက်ခတ်တတောဝါ
 ဇေယျာနတော ဝါ အသဒ္ဓမ္မတောဝါ
 ဇေယျာနတော ဝါ အသတ်ဓမ္မတောဝါ
 အသန္နိဋ္ဌိတော ဝါ အသပ္ပရိသတော ဝါ
 အသန်ဒိတ်ထိတော ဝါ အသပ်ပရိသတောဝါ
 စက္ကဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ
 စန်ဓ ဟတ်ထိ အတ်သ မိဂ ဂေါဏ
 ကုတ္တရ အဟိ ပိစ္ဆိက
 ကုတ်ကုရ အဟိ ပိတ်ဆိက
 မဏိသပ္ပ ဒီပိ
 မဏိသပ်ပ ဒီပိ
 အစ္စ တရစ္စ သူကရ မဟိသ
 အစ်ဆ တရစ်စ သူကရ မဟိန်သ
 ယက္ခ ရက္ခသာဒီဟိ
 ယက်ခ ရက်ခသာဒီဟိ
 နာနာဘယတော ဝါ နာနာရောဂတောဝါ
 နာနာဘယတောဝါ နာနာရောဂတောဝါ
 နာနာဥပဒ္ဒတော ဝါ အာရက္ခံ ဂဏ္ဍန္တ။
 နာနာအုပတ်ဒတော ဝါ အာရက်ခံ ဂနန်တု။

၈။ သဗ္ဗေ-သတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည်။ အတ္တဇော-မိမိ၏၊ ပရိဝါ
 ရေဟိ-အခြံအရံတို့နှင့်၊ သဟ-တကွ၊ သုခိ-ချမ်းသာခြင်းရှိကြ
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တ-ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေဟိ-
 အလုံးစုံကုန်သော၊ ဉာတိဘိ-အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ-
 တကွ၊ အနိဃာ-ဆင်ရဲ မရှိကုန်သည်၊ သုမနာ-နှစ်သက်
 ရွင်လန်း စိတ်ချမ်းသာကုန်သည်၊ ဟောန္တ-ဖြစ်ကြပါစေကုန်
 သတည်း။

၉။ ရာဇောဝါ- မင်းတို့မှ လည်းကောင်း၊ စောရတောဝါ၊
 ခိုးသူတို့မှ လည်းကောင်း၊ မနုဿတောဝါ-လူဆိုးတို့မှ
 လည်းကောင်း၊ အမနုဿတောဝါ-ဘီလူး၊ နတ်တို့မှလည်း
 ကောင်း၊ အဂ္ဂိတောဝါ-အဖျက်မီးတို့မှလည်းကောင်း၊
 ဥဒကတောဝါ-အဖျက် ရေတို့မှလည်းကောင်း၊ ပိသာစ
 တောဝါ- မြေဘုတ်ဘီလူးတို့မှ လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍက
 တောဝါ- ဆူးငြောင့်တို့မှ လည်းကောင်း၊ နက္ခတ္တ
 တောဝါ- မကောင်းနက္ခတ်တို့မှလည်းကောင်း၊ ဇေယျာ-
 ရောဂတောဝါ- ဇေယျဒိဋ္ဌိဖြစ်သော ရောဂါတို့မှလည်းကောင်း၊
 အသဒ္ဓမ္မတောဝါ- မသူတော် အကျင့်တို့မှ လည်းကောင်း၊
 အသန္နိဋ္ဌိတောဝါ- မှားသော အယူတို့မှ လည်းကောင်း၊ အသပ္ပ
 ရိသတောဝါ-သူယုတ်မာတို့မှ လည်းကောင်း၊ စက္ကဟတ္ထိ-
 အဿ-မိဂ-ဂေါဏ-ကုတ္တရ-အဟိ-ပိစ္ဆိက-မဏိသပ္ပဒီပိ-
 အစ္စ-တရစ္စ-သူကရ-မဟိသ-ယက္ခ-ရက္ခသာဒီဟိ-
 ကြမ်းတမ်းသော ဆင်မြင်းသားရဲ နွား၊ ခွေး၊ မြွေ၊ ကင်းမြီး
 ကောက်၊ မြွေစိမ်း၊ သစ်၊ ဝံ၊ အောင်း၊ ဝက်၊ ကျွဲ၊ ဘီလူး၊
 ရက္ခိဿ စသည်တို့မှလည်းကောင်း၊ နာနာဘယတောဝါ-
 ဘေးအမျိုးမျိုးတို့မှ လည်းကောင်း၊ နာနာရောဂတောဝါ-
 ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့မှ လည်းကောင်း၊ နာနာဥပဒ္ဒတောဝါ-
 အန္တရာယ် အမျိုးမျိုးတို့မှ လည်းကောင်း၊ အာရက္ခံ-
 ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုကို၊ ဂဏ္ဍန္တ- ယူကြကုန်လော့။

(ဤနတ်ဗြဟ္မာပင့် ပရိတ်တော်ကို ပရိတ်ရွတ်တိုင်း အရင်ဆုံး ရွတ်
 ပြီးမှ ကျန်ပရိတ်တော်တို့ကို ဆက်ရွတ်ရပါမည်။)

မင်္ဂလာသုတ် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

ဗုဒ္ဓပွင့်သည့်အခါ မင်္ဂလာတရားကို ဟောလိမ့်မည်ဟူသော မင်္ဂလာကောလာဟလကြီးကား ဗုဒ္ဓမပွင့်ခင် ၁၂နှစ်လောက်က ကြို၍ လောက၌ ပေါ်ထွက်နေသည်။

အခုဗုဒ္ဓပွင့်ပြီ။ သို့သော် မင်္ဂလာတရားကိုကား ဟောသံ မကြားရသေးချေ။ သို့နှင့် ထိုခေတ်က လူသားများက အချင်းချင်း တွေ့လိုက်ရသည်နှင့်

“ဟေး မင်္ဂလာ ဆိုတာ ဘာလဲ”

ဟုမေးတတ်သလို

“မိုးလင်းလို့ ကိုယ့်အိမ်ရှေ့ ရွှေငွေရတနာ စတာတွေ တွေ့ရင် ဒါမင်္ဂလာပေါ့”

ဟုဖြေတတ်သည်။ ထိုအခါမေးသူက

“ကဲကွာ ခွေးသေကောင်တွေ့ရင်ကော”

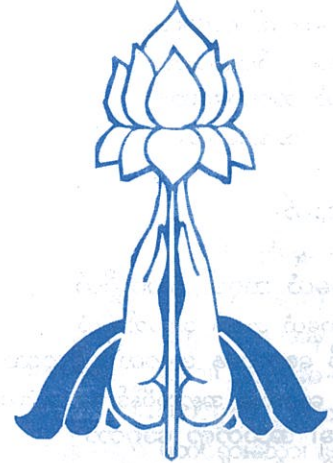
ဟုပြန်ထေ့တတ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် အမြင် အကြား အတွေ့ အထိ စသည်တို့တွင် ကိုယ်ကြိုက်တာကို “မင်္ဂလာ” လို့ပြောဆိုပြီး ငြင်းခုန်နေကြသည်။ ဘယ်သူကမှလည်း ရေလည်အောင် မရှင်းနိုင်။ လူတို့မှတစ်ဆင့် ကိုယ် စောင့်၊ အိမ်စောင့်နတ်များ။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုးနတ်များ၊ ထိုမှတစ်ဆင့် စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာစသော နတ်ပြည်ခြောက် ထပ်အထိ မင်္ဂလာ အငြင်းအခုန်ကြီး ကူးစက်သွားပြီး လူရော နတ် ရော ငြင်းခုန်နေကြသည်မှာ နှစ်အားဖြင့်(၁၂)နှစ်သာကြာသည်။ မင်္ဂလာ ဆိုတာ ဘာကိုခေါ်တယ်ဆိုတာ မသိကြသေးချေ။

သို့နှင့် နောက်ဆုံးသိကြားမင်းထံ ဝင်မေးရာမှအစ သိကြား မင်းကလည်း သူလဲမသိသမို့ နတ်သားတစ်ပါးအား ဗုဒ္ဓထံစေလွှတ်ပြီး မေးမြန်းလျှောက်ထားရသည်အထိ ဖြစ်လာသည်။

ထိုအခါကျမှ ဗုဒ္ဓက သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိကြားမင်း စေလွှတ်လိုက်သော နတ်သားအား ညဉ့်သန်းခေါင်ယာမ အချိန်ဝယ် (၃၈)ဖြာ မင်္ဂလာတရားကို ဟောကြားတော်မူသည်။ ထိုညဉ့်က မင်္ဂလာအကြောင်း သိချင်နေကြသော နတ်၊ ဗြဟ္မာ အသင်္ချေ အနန္တတိုင်အောင် နာယူကြသည်။

ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူပြီး မင်္ဂလာတရားတို့သည် မဟုတ် မမှန်ပါဘူးဟူ၍ ထိုအချိန်မှစ၍ ယနေ့တိုင် နှုတ်ဟနိုင်သူ မရှိသလို လိုက်နာ ကျင့်သုံးသူတိုင်းလည်း လောက ဓမ္မ နှစ်ဌာနတို့တွင် ကြီးပွား ချမ်းသာရသည်သာ ဖြစ်ရချေသည်။

မင်္ဂလာသုတ် ရွတ်ခြင်းအကျိုး

မင်္ဂလာသုတ်ကို အမြဲရွတ်ခြင်း၊ လိုက်နာ ပြုကျင့်ခြင်းဖြင့် ဘေးအန္တရာယ်ကင်း၍ အရာရာ အောင်မြင်ခြင်းအကျိုးခံစား ရသည်။

ရွတ်သင့်ချိန်

အလှူမင်္ဂလာ၊ အိမ်တက်မင်္ဂလာ စသော မင်္ဂလာနှင့်စပ်သော ပွဲများ။

မင်္ဂလာသုတ်
ပါဠိ+အသံထွက်

၁၀။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊
ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊
စိန္တယိသု သဒေဝကာ။
စိန်တယိန်သု သဒေဝကာ။
သေတ္တာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊
သွတ်တာနံ နာဒိဂစ်ဆန်တိ၊
အဋ္ဌတ္တိသဉ္စ မင်္ဂလံ။
အတ်ထတ်တိန်သင်စ မင်္ဂလံ။

၁၁။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊
ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊
သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ။
သပ်ဗပါပ ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊
သပ်ဗလောက ဟိတတ်ထာယ၊
မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမဟေ။
မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမဟေ။

၁၂။ ဧဝံ မေသုတံ-
အေဝံ မေ သုတံ-
ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ
အေကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ်ထိယံ
ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။
ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိန်ဒိကတ်သ အာရာမေ။
အထ ခေါ အညတရာ ဒေဝတာ
အထ ခေါ အင်ညတရာ ဒေဝတာ
အဘိက္ကန္တယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ
အဘိတ်ကန်တာယ ရတ်တိယာ အဘိတ်ကန်တဝန်ဏာ
ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ
ကေဝလကပ်ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသစ်တဝါ
ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ ဥပသင်္ကမိတွာ
ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်ကမိ ဥပသင်ကမိတ်တဝါ
ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေက္ခာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊
ဘဂဝန်တံ အဘိဝါဒစ်တဝါ အေကမန်တံ အတ်ထာသိ၊
ဧကမန္တံ ဌိတာ ခေါ သာ ဒေဝတာ
အေကမန်တံ ထိတာ ခေါ သာ ဒေဝတာ
ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။
ဘဂဝန်တံ ဂါထာယ အစ်ဈဘာသိ။

မင်္ဂလာသုတ်
မြန်မာပြန်အနက်

၁၀။ ဟေ-အို-သူတော်ကောင်းတို့၊ သဒေဝကာ-နတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည်။ ယံ မင်္ဂလံ-အကြင်မင်္ဂလာကို၊ ဒွါဒသဟိ- တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ တိုင်အောင်၊ စိန္တယိသု-ကြံကြကုန်ပြီ၊ သေတ္တာနံ-ချမ်းသာခြင်းအကြောင်း ကောင်းမြတ်သော၊ တံ မင်္ဂလံ-ထိုမင်္ဂလာကို၊ နာဓိဂစ္ဆန္တိ-မသိနိုင်ကြကုန်။

၁၁။ ဒေဝဒေဝေန-နတ်တို့ထက် အမြတ်ဆုံးဘုရားရှင်သည်။ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ-အလုံးစုံသော မကောင်းမှုတို့ကို ပယ်ဖျောက်တတ် သော၊ အဋ္ဌတ္တိသဉ္စ-(၃၈)ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ယံမင်္ဂလံ- အကြင် မင်္ဂလာတရားတော်ကို၊ သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ- အလုံးစုံသော သတ္တဝါအပေါင်း၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ၊ ဒေသိတံ-ဟော တော်မူအပ်ပြီး၊ တံမင်္ဂလံ-ထို(၃၈)ဖြာ မင်္ဂလာတရားတော်ကို၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြ ကုန်စို့။

၁၂။ ဘန္တေကဿပ-အရှင်မဟာကဿပ၊ မေ-တပည့်တော်သည်။ ဧဝံ-ဤသို့၊ သုတံ-ကြားခဲ့ပါ၏။ ဧကံ-တစ်ပါးသော၊ သမယံ- အခါ၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိပြည် ၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ-အနာထပိဏ္ဍိကဿအာရာမေ၏၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်မည်သော၊ အာရာမေ-ကျောင်းတိုက်၌၊ ဝိဟရတိ- သီတင်းသုံးတော်မူ၏၊ အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ အညတရာ- အမျိုးအမည် မထင်ရှားသော၊ ဒေဝတာ-နတ်သား သည်၊ အဘိ က္ကန္တယ-ညဉ့်ဦးယံ ကုန်လွန်ခဲ့ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ-သန်းခေါင်ယံအခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ-အလွန် နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေဝလကပ္ပံ- အလုံးစုံသော၊ ဇေတဝနံ-ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်ကို၊ ဩဘာ သေတွာ-ကိုယ်ရောင်ဖြင့် ထွန်းလင်းစေ၍၊ ယေန-အကြင် အရပ်၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန- ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ- ချဉ်းကပ်ခဲ့ပြီ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ- ချဉ်းကပ်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ- မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ- ရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ သင့်တင့် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ-ရပ်နေပါပြီ၊ ဧကမန္တံ- သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဌိတာခေါ- ရပ်နေသော၊ သာဒေဝတာ-ထိုနတ် သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ-ဂါထာ ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ-လျှောက်ထားခဲ့ပါပြီ။

နတ်သားတောင်းပန်ပုံ

၁၃။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊
 ဗဟူ ဒေဝါ မနုတ်သာ စ၊
 မင်္ဂလာနိ အစိန္တယံ။
 မင်ဂလာနိ အစိန်တယံ။
 အာကင်္ခမာနာ သောတ္တာနံ၊
 အာကင်ခမာနာ သွတ်တာနံ၊
 ဗြူဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
 ဗြူဟိ မင်ဂလ မုတ်တမံ။

၁၄။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊
 အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊
 ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
 ပန်မိတာနင်စ သေဝနာ။
 ပူဇာ စ ပူဇေနယျာနံ၊
 ပူဇာ စ ပူဇေနယျာနံ၊
 ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
 အေတံ မင်္ဂလ မုတ်တမံ။

၁၅။ ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ၊
 ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ၊
 ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ။
 ပုပ်ဗေစ ကတပုန်ညတာ။
 အတ္တသမ္မာ ပဏိမိ စ၊
 အတ်တသမ်မာ ပဏိမိ စ၊
 ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
 အေတံ မင်္ဂလ မုတ်တမံ။

၁၆။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊
 ဗာဟုသစ်စဉ်စ၊ သိပ်ပင်စ၊
 ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော။
 ဝိနယောစ သုသိက်ခိတော။
 သုဘာသိတာ စ ယာဝါစာ၊
 သုဘာသိတာ စ ယာဝါစာ၊
 ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
 အေတံ မင်္ဂလ မုတ်တမံ။

နတ်သားတောင်းပန်ပုံ

၁၃။ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ သောတ္တာနံ-လူရောနတ်ပါ ချမ်းသာကြောင်းကို၊ အာကင်္ခမာနာ-လိုလားတောင့်တကြကုန်သော၊ ဗဟူ-များစွာကုန်သော၊ ဒေဝါစ-နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း ကောင်း၊ မနုဿာစ-လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလာနိ- ကြီးပွားချမ်းသာကြောင်း မင်္ဂလာတို့ကို၊ အစိန္တယံ- ကြံစည်ခဲ့ကြကုန်ပြီ၊ (တွံ-အရှင်ဘုရားသည်)၊ ဥတ္တမံ-ကောင်းမြတ်သော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာကို၊ ဗြူဟိ-ဟောကြားတော်မူပါ။

၁၄။ ဒေဝပုတ္တ-နတ်သား၊ ဗာလာနံ-လူမိုက်တို့ကို၊ ယာအသေဝနာစ-အကြင်မပေါင်းသင်းမမှီဝဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ-ပညာရှိတို့ကို၊ ယာသေဝနာစ-အကြင် ပေါင်းသင်းမှီဝဲခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပူဇာ နေယျာနံ- ပူဇော် ထိုက်သော သူတို့ကို၊ ယာ ပူဇာစ-အကြင်ပူဇော် ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဧတံ-ဤ တရားသုံးပါးသည်၊ ဥတ္တမံ-ကောင်းမြတ် သော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာပေတည်း။

၁၅။ ဒေဝပုတ္တ-နတ်သား၊ ယော ပတိရူပဒေသဝါသော စ-အကြင် သင့်လျော် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌ နေရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ- ရှေးရှေးဘဝ၌၊ ယာကတပုညတာစ-အကြင် ပြုခဲ့ဖူးသည့် ကောင်းမှုရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယော အတ္တသမ္မာ ပဏိမိ စ-အကြင် ကိုယ်၊ စိတ်နှစ်ပါးကို ကောင်းစွာထားခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဧတံ-ဤတရားသုံးပါးကား၊ ဥတ္တမံ-ကောင်းမြတ်သော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာပေတည်း။

၁၆။ ဒေဝပုတ္တ-နတ်သား၊ ယံဗျာဟုသစ္စဉ္စ-အကြင် များသော အကြားအမြင်ရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ယံသိပ္ပဉ္စ-အကြင် လက်မူပညာ တတ်မြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သုသိက္ခိ-တော-ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ ယောဝိနယောစ-အကြင် ကိုယ်ကျင့် ဝိနည်းတရားသည် လည်းကောင်း၊ သုဘာသိတာ-ကောင်းစွာပြောဆိုအပ်သော၊ ယာဝါစာ-အကြင်စကားသည့် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဧတံ-ဤလေးပါးကား၊ ဥတ္တမံ-ကောင်းမြတ်သော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာတည်း။

၁၇။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊

မာတာပိတု အုပတ်ဋ္ဌာနံ၊

ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။

ပုတ်တဒါရတ်သ သင်ဂဟော။

အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊

အနာကုလာ စ ကမ်မန်တာ၊

ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

အေတံ မင်္ဂလ မုတ်တမံ။

၁၈။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ၊

ဒါနင်စ ဓမ်မစရိယာ စ၊

ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။

ညာတကာနင်စ သင်ဂဟော။

အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊

အနဝစ်ဇာနိ ကမ်မာနိ၊

ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

အေတံ မင်္ဂလ မုတ်တမံ။

၁၉။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊

အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊

မဇ္ဇပါနာ စ သံယမော။

မစ်ပေါနာ စ သံယမော။

အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊

အပ်ပမာဒေါ စ ဓမ်မေသု၊

ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

အေတံ မင်္ဂလ မုတ်တမံ။

၂၀။ ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ၊

ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ၊

သန္တဋ္ဌိ စ ကတညျတာ။

သန်တုတ်ထိစ ကတညျတာ။

ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊

ကာလေန ဓမ်မတ်သဝန်၊

ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

အေတံ မင်္ဂလ မုတ်တမံ။

၁၇။ ဒေဝပုတ္တ-နတ်သား၊ မာတာပိတု- အမိအဖကို၊ ယံ

ဥပဋ္ဌာနဉ္စ-အကြင်လုပ်ကျွေးပြုစုခြင်း သည်လည်းကောင်း၊

ပုတ္တဒါရဿ-သားမယားကို၊ ယောသင်္ဂဟောစ-အကြင်

ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနာကုလာ-

ရှုပ်ထွေးခြင်းကင်း သန့်ရှင်းကုန်သော၊ ယေကမ္မန္တာစ-

အကြင် အမှုလုပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊

ဧတံ-ဤအဖူးပါးကား၊ ဥတ္တမံ-ကောင်းမြတ်သော၊ မင်္ဂလံ-

မင်္ဂလာပေတည်း။

၁၈။ ဒေဝပုတ္တ-နတ်သား၊ ယံဒါနဉ္စ-အကြင် ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်း

သည်လည်းကောင်း၊ ယာမဇ္ဇစရိယာစ-အကြင် သုစရိုက်

တရားကို ကျင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဉာတကာနံ-

ဆွေမျိုးတို့ကို၊ ယောသင်္ဂဟောစ-အကြင် ချီးမြှောက်

ထောက်ပံ့ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇာနိ-အပြစ်မရှိ

ကုန်သော၊ ယာနိကမ္မာနိစ- အကြင်အမှုတို့သည် လည်း

ကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤ လေးပါးကား၊ ဥတ္တမံ-

ကောင်းမြတ်သော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာပေ တည်း။

၁၉။ ဒေဝပုတ္တ-နတ်သား၊ ပါပါ-မကောင်းမှုမှ၊ ယာအာရတီစ-

အကြင် စိတ်ဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊

ယာဝိရတီစ- အကြင် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသ

ည်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဇပါနာ-သေရည်အရက်သောက်ခြင်းမှ၊

ယောသံယမောစ- အကြင် စောင့်စည်းခြင်းသည်လည်း

ကောင်း၊ ဓမ္မေသု-ကုသိုလ် တရားတို့၌၊ ယော အပ္ပမာဒေါစ-

အကြင် မမေ့လျော့ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊

ဧတံ-ဤလေးပါးကား၊ ဥတ္တမံ-ကောင်းမြတ်သော၊ မင်္ဂလံ-

မင်္ဂလာပေတည်း။

၂၀။ ဒေဝပုတ္တ-နတ်သား၊ ယောဂါရဝေါစ-အကြင်ရိုသေထိုက်

သူကို ရိုသေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယောနိဝါတောစ-

အကြင် မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ယာ

သန္တဋ္ဌိစ- အကြင် ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊

ယာကတညျတာစ- အကြင်ပြုခဲ့ဖူးသည့် ကျေးဇူး ကိုသိမှု၏

အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ကာလေန-သင့်လျော်သောအခါ၌၊

ယံ ဓမ္မဿဝနဉ္စ-အကြင်တရားနာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊

အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤငါးပါးကား၊ ဥတ္တမံ-ကောင်းမြတ်သော၊

မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာပေတည်း။

၂၁။ ခန္တီ စ သောဝစသတာ၊

ခန်တီစ သောဝစတ်သတာ၊

သာမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။

သာမဏာနှင့်စ ဒတ်သနံ။

ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊

ကာလေန ဓမ်သာကစ်စာ၊

ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

အေတံ မင်္ဂလ မုတ်တမံ။

၂၂။ တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊

တပေါစ ဗြန်မစရိယင်စ၊

အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။

အရိယသစ်စာန ဒတ်သနံ။

နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာ စ၊

နိပ်ဗန သစ်ဆိကိရိယာ စ၊

ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

အေတံ မင်္ဂလ မုတ်တမံ။

၂၃။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊

ဖုတ်ထတ်သ လောကဓမ်မေဟိ၊

စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မထိ။

စိတ်တံ ယတ်သ န ကမ်ပတိ။

အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ။

အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ။

ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

အေတံ မင်္ဂလ မုတ်တမံ။

၂၄။ ဧတာဒိသာနိ ကတ္တာန၊

အေတာဒိသာနိ ကတ်တဝါန၊

သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။

သပ်ဗတ်ထ မပရာဇိတာ။

သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိ ဂစ္ဆန္တိ၊

သက်ဗတ်ထ သွတ်ထိန် ဂစ်ဆန်တိ၊

တံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

တံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ်တမံ။

မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

မင်္ဂလသုတ်တံ နိပ်ထိတ်။

၂၁။ ဒေဝပုတ္တ-နတ်သား၊ ယာခန္တီစ-အကြင် သည်းခံခြင်းသည်

လည်းကောင်း၊ ယာသောဝစသတာစ-အကြင် ပြောဆိုဆုံးမ

လွယ်သူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ သမဏာန-ရဟန်း

တို့ကို၊ ယံဒဿနဉ္စ-အကြင် ဖူးမြင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊

ကာလေန-သင့်လျော်သောအခါ၌၊ ယာဓမ္မသာကစ္ဆာစ-

အကြင် တရားဆွေးနွေးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-

ရီ၏၊ ဧတံ-ဤလေးပါးကား၊ ဥတ္တမံ-ကောင်းမြတ်သော၊

မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာပေတည်း။

၂၂။ ဒေဝပုတ္တ-နတ်သား၊ ယော တပေါစ- အကြင် တပေါ်

အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယံဗြဟ္မစရိယဉ္စ-

အကြင် ဗြဟ္မစရိယခေါ် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းသည်

လည်းကောင်း၊ အရိယသစ္စာန- အရိယာ သစ္စာတို့ကို၊

ယံဒဿနဉ္စ- အကြင် သိမြင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယာနိဗ္ဗာန

သစ္စိကိရိယာစ-အကြင် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်

လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရီ၏၊ ဧတံ-ဤလေးပါးကား၊ ဥတ္တမံ-

ကောင်းမြတ်သော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာ ပေတည်း။

၂၃။ ဒေဝပုတ္တ-နတ်သား၊ လောကဓမ္မေဟိ- လောကဓံတရားတို့နှင့်၊

ဖုဋ္ဌဿ-တွေ့ကြုံရသော၊ ယဿ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ-

စိတ်သည်၊ နကမ္မထိ-မတုန်လှုပ်၊

အသောကံ-စိုးရိမ်ပူဆွေး ခြင်းလည်း မရှိ။ ဝိရဇံ- ရာဂ စသော

မြူလည်းမရှိ၊ ခေမံ-ဘေးလည်းမရှိ၊ ဧတံ- ဤလေးပါးကား၊

ဥတ္တမံ-ကောင်းမြတ် သော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာပေတည်း။

၂၄။ ဒေဝပုတ္တ-နတ်သား၊ ဧတာဒိသာနိ-ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသော

သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး မင်္ဂလာတရားတို့ကို။ ကတ္တာန- ပြုကျင့်ရ

ကုန်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ-ခပ်သိမ်းကုန်သော ရန်သူတို့၌၊ အပရာဇိတာ-

အရူးမခံရ အောင်နိုင်ကြကုန်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ- အရာခပ်သိမ်း၌၊

သောတ္ထိ- ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ- ရောက်ကြရကုန်၏။

တေသံ- ထိုမင်္ဂလာပြုကြသူတို့၏၊ တံ-ထို(၃၈)ဖြာ မင်္ဂလာ

သည်၊ ဥတ္တမံ- ကောင်းမြတ်သော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာ

ပေတည်း။

မင်္ဂလသုတ် မြန်မာပြန်အနက် ပြီး၏။

ရတနသုတ် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

ရတနသုတ်တော်သည် ဝေသာလီပြည်၌ စတင် ပေါ်ပေါက်သလို အစဆုံး ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်သောပုဂ္ဂိုလ်မှာ အရှင် အာနန္ဒာထေရ် ဖြစ်သည်။

ရတနသုတ်မရွတ်ခင် ဝေသာလီ၏ အခြေအနေမှာ အလွန်ဆိုးရွားနေသည်။ မိုးခေါင်သဖြင့် ကောက်ပဲသီးနှံများ ပျက်စီးကာ လူတွေ ထမင်းငတ်နေကြသည်။ အစာကို ဝဝလင်လင် မစားရတော့ ရောဂါမျိုးစုံ ဝင်ရောက်နှိပ်စက်ပြန်သည်။ နေ့စဉ် လူတွေ သောက်သောက်လဲ သေနေကြသည်။ မမြှုပ်နိုင်သော လူသေအလောင်းများ မြို့ပြင်၌ ပွကျဲနေသည်။

လူသေအနံ့များကြောင့် ဘီလူးသဘက်တို့က မြို့တွင်း မြို့ပြင် ဝင်ကာ လူတွေကို နှိပ်စပ်ပြန်သည်။ သို့ဖြင့် ဝေသာလီပြည်သည် အငတ်ဘေး၊ ရောဂါဘေး၊ ဘီလူးသဘက်ဘေး ဟူသော ဘေးကြီး သုံးသွယ်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည်။

ထိုအချိန်တွင် မင်းနှင့်ပြည်သူတို့ တိုင်ပင်ကာ ဗုဒ္ဓသီတင်းသုံးရာ ရာဇဂြိုဟ်သို့ ဘုရားပင့်အဖွဲ့လွှတ်ကာ ပင့်ဆောင်စေသည်။ ဗုဒ္ဓကလည်း ရဟန်းငါးရာနှင့်အတူ လိုက်ပါကြွလာသည်။

ဗုဒ္ဓသည် ဝေသာလီတံခါးဝ ရောက်သည်နှင့် အရှင်အာနန္ဒာအား ရတနသုတ်ကို သင်ပေးပြီး ဝေသာလီ၏တံတိုင်းသုံးထပ်ကြား ဝယ် ညဉ့်သုံးယာမပတ်လုံး ရွတ်စေသည်။ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဗုဒ္ဓ၏ သပိတ်တော်တွင် ရေအပြည့်ထည့်ကာ နှုတ်နှင့်လည်းရွတ်၊ ပရိတ်ရေနှင့်လည်း ပက်ဖြင့် ညဉ့်သုံးယာမပတ်လုံး ပြုလုပ်ရာ ဘီလူးသဘက်တို့ ထွက်ပြေးကြသည်။

။။။ပြု ထုတ်ဝေခြင်းဖြင့် ဝေသာလီ

ဗုဒ္ဓကြွလာသည်မို့ မြို့သန့်မိုးကြီး ရွာချရုံတင်မက သိကြား ဗြဟ္မာစသော တန်ခိုးကြီးနတ်တို့ကြောင့်လည်း ဘီလူးသဘက်တို့ ပြေးကုန်ပြီး မထွက်ပြေးဘဲ ပုန်းခိုကပ်ရပ်နေသော သားရဲသဘက်များလည်း အရှင်အာနန္ဒာ၏ ပရိတ်ရေထိသဖြင့် မနေပုံဘဲ ထွက်ပြေးကြ ရသည်။ ဗုဒ္ဓကလည်း မြို့လယ်လွတ်ရုံး မဏ္ဍပ်ကြီး၌ ပရိသတ်အပေါင်းအား ရတနသုတ်နှင့်စပ်သော တရားတို့ကို ဟောပေးလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ရတနသုတ်သည် ဝေသာလီပြည်၌ စတင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရတနသုတ် ရွတ်ခြင်းအကျိုး

ရတနသုတ်ကို နာကြားခြင်း၊ ရွတ်ဖတ်ခြင်း ပြုသူများ ကပ်ကြီးသုံးပါးမှ ကျော်လွှားနိုင်ရုံမက ဘီလူးသားရဲတို့၏ ဘေးမှ လည်း လွတ်ကင်းသည်။ နတ်ကောင်း နတ်မြတ်များ၏ ကူညီစောင့်ရှောက်မှုကိုလည်း ခံရသည်။

ရွတ်သင့်ချိန်

မြို့ရွာ ရပ်ကွက်အတွင်း၌ ရောဂန္တရကပ်၊ သတ္တန္တရကပ်၊ ဒုဗ္ဗိက္ခန္တရကပ်တို့ ဖြစ်ပေါ်မည်ဟု ထင်ရသောအခါ၊ ဖြစ်ပွားနေသည့် အခါတို့၌ ရွတ်၊ နေ့စဉ်ရွတ်က မိမိနေအိမ်နှင့်တကွ မြို့ရွာ ရပ်ကွက်အတွင်း အန္တရာယ်ကင်းသည်။

ရတနသုတ်
ပါဠိ+အသံထွက်

၂၆။ ပဏီဓာနတော ပဋ္ဌာယ
 ပဏီဓာနတော ပတ်ထာယ
 တထာဂတဿ ဒဿ ပါရမိယော
 တထာဂတတံဿ ဒဿ ပါရမိယော
 ဒဿ ဥပပါရမိယော၊ ဒဿ ပရမတ္ထ ပါရမိယောတိ၊
 ဒဿ ဥပပါရမိယော၊ ဒဿ ပရမတ်ထ ပါရမိယောတိ၊
 သမတိံသ ပါရမိယော၊ ပဉ္စ မဟာပရိတ်စာဂေ၊
 သမတိန်သ ပါရမိယော၊ ပင်စ မဟာပရိတ်စာဂေ၊
 လောကတ္ထစရိယံ ဉာတတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယန္တိ၊
 လောကတ်ထစရိယံ ဉာတတ်ထစရိယံ ဗုတ်ဓတ်ထစရိယန်တိ၊
 တိဿော စရိယာယော ပစ္စိမာဓေ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိ၊
 တိတ်သော စရိယာယော ပစ်ဆိမာဓေ ဂတ်ဘဝေါက်ကန်တိန်၊
 ဇာတိ အဘိနိက္ခမနံ ပဓာနစရိယံ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊
 ဇာတိန် အဘိနိက်ခမနံ ပဓာနစရိယံ ဗောဓိပန်လင်ကေ၊
 မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတညာဏပုဋိဝေဓံ၊
 မာရဝိဇယံ သစ်ဗင်ညုတညာနပ်ပတ်တိဝေဓံ၊
 ဓမ္မစက္က ပဝတ္တနံ နဝ လောကုတ္တရ ဓမ္မေတိ၊
 ဓမမ်စက်က ပဝတ်တန် နဝ လောကုတ်တရ ဓမ်မေတိ၊
 သဗ္ဗေပိ မေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ၊
 သစ်ဗေပိ မေ ဗုတ်ဓဂုဏေ အာဝစ်ဇေတ်ဝါ၊
 ဝေသာလိယာ တီသု ပါကာရန္တရေသု၊
 ဝေသာလိယာ တီသု ပါကာရန်တရေသု၊
 တိယာမ ရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော၊
 တိယာမ ရတ်တိန် ပရိတ်တံ ကရုန်တော၊
 အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရာ ဝိယ၊
 အာယသမာ အာနန်ဒတ်ထေရာ ဝိယ၊
 ကာရုညစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ။
 ကာရုန်ညစိတ်တံ ဥပတ်ထပစ်တဝါ။

ရတနသုတ်
မြန်မာပြန်အနက်

၂၆။ ဟေ-အို သူတော်ကောင်းတို့၊ ပဏီဓာနတော-ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာ ဘုရားထံ ဘုရားဆုပန်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ-အစပြု၍၊ တထာဂတဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒဿပါရမိယော- ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့လည်းကောင်း၊ ဒဿဥပပါရမိယော- ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီ တို့လည်းကောင်း၊ ဒဿ ပရမတ္ထ ပါရမိယော-ဆယ်ပါး သော ပရမတ္ထ ပါရမီတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သမတိံ သပါရ မိယော-အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ လည်းကောင်း၊ ပဉ္စမဟာ ပရိစ္ဆာဂေ- ငါးပါးသော စွန့်ခြင်းကြီး တို့လည်းကောင်း၊ လောကတ္ထစရိယံ- သတ္တဝါများ အကျိုးငှာ ကျင့်တော်မူခြင်း လည်းကောင်း၊ ဉာတတ္ထ စရိယံ-ဆွေမျိုးများအကျိုးငှာ ကျင့်တော်မူခြင်း လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ-ဘုရားဖြစ်ရခြင်းအကျိုးငှာ ကျင့်တော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တိဿော- သုံးပါးကုန်သော၊ စရိယာယော-အကျင့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စိမာဓေ-ဘုရားဖြစ်မည့် နောက်ဆုံးဘဝ၌၊ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိ- မယ်တော်ဝမ်းတိုက် သက်ဆိုက်စံနေ သန္ဓေယူတော်မူခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဇာတိ-မွေးဖွားတော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဘိနိက္ခမနံ-မြတ်သော တောထွက်တော်မူခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဓာန စရိယံ- ဒုက္ကရစရိယ ကျင့်တော်မူခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ-ဗောဓိပင်ခြေပလ္လင်ဗွေ၌၊ မာရဝိဇယံ-မာရ်ငါးပါး အောင်မြင်တော်မူခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏပုဋိဝေဓံ- သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ထိုးထွင်း သိမြင်တော်မူ ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကပ ဝတ္တနံ-ဓမ္မစကြာတရား ပောကြားတော်မူခြင်းကို လည်းကောင်း၊ နဝ-ကိုးပါးကုန်သော၊ လောကုတ္တရ ဓမ္မေ- လောကုတ္တရာ တရားတော်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ- ဤသို့၊ သဗ္ဗေပိ- အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ-ဤမြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို၊ အာဝ ဇ္ဇေတွာ-ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ ဝေသာလိယာ-ဝေသာလီပြည်၏၊ တီသုပါကာရန္တရေသု- တံတိုင်းသုံးထပ်ကြား အရပ်တို့၌၊ တိယာ မရတ္တိံ-ညဉ့်သုံးယံ ပတ်လုံး၊ ပရိတ္တံ-ရတနာ သုတ်ပရိတ် အရံအတားကို၊ ကရောန္တော-ပြုတော်မူသော၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒ တွေရာ ဝိယ- အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်ကဲ့သို့၊ ကာရုညစိတ္တံ-ကရုဏာစိတ် ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ- ပြုစေကုန်၍။

၂၇။ ကောဠိသတ သဟဿေသု၊
ကောတိသတ သဟတ်သေသု၊
စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။

ကောတိသတ သဟတ်သေသု ဒေဝတာ။

ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊

ယတ်သာဏံ ပဋိတ်ဂဏန္တိ၊

ယဗ္ဗ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

ယဉ်စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

ရောဂါမနုဿဒုဗ္ဗိက္ခ သမ္ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ။

ရောဂါမနုတ်သ ဒုတ်ဘိက်ခသန်ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ။

ဒိပ္ပ မန္တရ ဓာပေသိ၊

ဒိပ်ပ မန်တရ ဓာပေသိ၊

ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

ပရိတ် တံ ဘဏာမ ဟေ။

၂၈။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊

ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊

ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။

ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိဝ အန်တလိတ်ခေ

သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တူ။

သပ်ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန်တူ၊

အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တူ ဘာသိတံ။

အထောပိ သက်ကစ်စ သုဏန်တူ ဘာသိတံ။

၂၉။ တသ္မာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊

တသမာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သပ်ဗေ၊

မေတ္တံ ကရောထ မာနုသိယာ ပဇာယ။

မစ်တံ ကရောထ မာနုသိယာ ပဇာယ။

ဒိဝါ စ ရတ္တာ စ ဟရန္တိ ယေဗလိ၊

ဒိဝါစရတ်တာ စ ဟရန်တိ ယေဗလိနိ။

တသ္မာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

တသမာ ဟိ နေ ရက်ခထ အပ်ပမတ်တာ။

၂၇။ ကောဠိသတ သဟဿေသု-ကုဋေတစ်သိန်းကုန်သော၊ စက္က-
ဝါဠေသု-စကြဝဠာတို့၌၊ ဒေဝတာ-နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။
ယဿ-အကြင်ရတနသုတ် ပရိတ်တော်၏၊ အာဏံ-တန်ခိုး
အာဏာအရှိန်အဝါကို၊ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ-ခံယူကြကုန်၏၊ ယံ-အကြင်
ရတနသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊ ဝေသာလိယာ-ဝေသာလီမည်
သော၊ ပုရေ-ပြည်၌၊ ရောဂါမနုဿ ဒုဗ္ဗိက္ခသမ္ဘူတံ-ရောဂါ
ထူးခြား ဘီလူးများနှင့် အစာရှားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော၊
တိဝိဓံ-သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဘယံစ-ဘေးကိုလည်း၊ ဒိပ္ပ-
လျင်မြန်စွာ၊ အန္တရဓာပေသိ-ကွယ်ပျောက်စေခဲ့ပြီ။ တံ
ပရိတ္တံ- ထိုရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ (မယံ-ငါတို့သည်)၊
ဘဏာမ- ရွတ်ဆိုကြကုန်စို့။

၂၈။ ဣဓ-ဤအရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ-မြေပြင်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိ
ဘူတာ နိဝါ-အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အန္တလိက္ခေ-
ကောင်း ကင်း၌၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ-အကြင်နတ်တို့သည်လ
ည်းကောင်း၊ သမာဂတာနိ-စည်းဝေးရောက်လာကြကုန်၏၊
သဗ္ဗေဝ-အလုံးစုံ သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဘူတာ-
ထိုနတ်အပေါင်းတို့သည်၊ သုမနာ-ဝမ်းမြောက်ကြကုန်သည်၊
ဘဝန္တူ-ဖြစ်ကြကုန်လော့၊ အထောပိ-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဘာသိတံ-
ငါဘုရား တရားတော်ကို၊ သက္ကစ္စ- အရိုအသေပြု၍၊
သုဏန္တူ-နာကြကုန်လော့။

၂၉။ ဘူတာ-နတ်အပေါင်းတို့၊ တသ္မာဟိ- ထိုသို့တရားနာရန်
ငါဘုရား တိုက်တွန်းတော်မူခဲ့သည့် အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊
(တုမေု-သင်တို့သည်)၊ နိသာမေထ-နားစိုက်ကြကုန်လော့၊
သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ (တုမေု-သင်တို့သည်)၊ မာနုသိယာ
ပဇာယ- လူသားများအပေါ်၌၊ မေတ္တံ-ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို၊
ကရောထ-ပြုကြကုန်လော့၊ ယေ-အကြင်သူတို့သည်၊
ဒိဝါစ- နေ့အခါ၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တာ စ-ညဉ့်အခါ၌
လည်းကောင်း၊ ဗလိ-ပူဇော်ဖွယ်ရာကို၊ ဟရန္တိ-ဆောင်ယူ
ပူဇော်ကြကုန်၏၊ တသ္မာ ဟိ-ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ နေ-
ထိုသူတို့ကို၊ အပ္ပမတ္တာ-မမေ့ မလျော့ကြကုန်ဘဲ၊ ရက္ခထ-
စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော့။

၃၀။ **ယံကိစ္ဆိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ။**
 ယံကိစ္ဆိ ဝိတ်တံ အိဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ။
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
 သက်ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
 နနောသမံ အတ်ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
 အိဒမ်ပိ ဗုတ်ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိဟောတု။

၃၁။ **ဓယံ ဝိရာဂံ အ၊မတံ ပဏီတံ။**
 ဓယံ ဝိရာဂံ အ၊မတံ ပဏီတံ။
ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနိ သမာဟိတော။
 ယဒစ်ဇဂါ သက်ကျမုနိ သမာဟိတော။
န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိစ္ဆိ။
 န တေန ဓမ်မေန သမတ်ထိ ကိစ္ဆိ။
ဣဒဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
 အိဒမ်ပိ ဗုတ်ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၃၂။ **ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိ။**
 ယံ ဗုတ်ဓသစ်ထော ပရိဝန်နယီ သုစိ။
သမာဓိ မာနန္တရိကံ ညမာဟု။
 သမာဓိ မာနန်တရိကင်ညမာဟု။
သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ။
 သမာဓိနာ တေန သမော နဝိတ်ဇတိ။
ဣဒဗ္ဗိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။
 အိဒမ်ပိ ဓမ်မေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၃၀။ **ဣဓ ဝါ-ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဟုရံ ဝါ-နဂါး၊ဂဠုန်**
 စသည်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ **ယံကိစ္ဆိ-အလုံးစုံသော၊ ဝိတ္တံ-**
 ဥစ္စာရတနာသည်၊ **အတ္ထိ-ရှိ၏။ သဂ္ဂေသု ဝါ-နတ်ပြည် ဗြဟ္မာ**
 ပြည်တို့၌လည်း၊ **ပဏီတံ-ကောင်းမြတ်သော၊ ယံ ရတနံ-**
 အကြင်ရတနာသည်၊ **အတ္ထိ-ရှိ၏။ (ဧတ္ထ-ဤရတနာတို့တွင်)**
တထာဂတေန-မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သမံ-တူသောရတနာကား၊
နနောအတ္ထိ-မရှိသည်သာတည်း၊ ဗုဒ္ဓေ-မြတ်စွာဘုရား၌၊
ဣဒဗ္ဗိ ရတနံ-ဤရတနာ၏အဖြစ် နှစ်သက်ဖွယ်ဂုဏ်ရည်
 သည်လည်း၊ **ပဏီ တံ-ထူးမြတ်လှပါပေ၏။ ဧတေနသစ္စေန-**
 ဤသစ္စာ စကားကြောင့်၊ **သုဝတ္ထိဟောတု- သတ္တဝါတွေ**
 ချမ်းသာပါစေ သတည်း။

၃၁။ **သမာဟိတော-တည်ကြည်သော၊ သကျမုနိ-ဘုရားမြတ်သည်၊**
ဓယံ-ကိလေသာကုန်ရာဖြစ်သော၊ ဝိရာဂံ-ရာဂကင်းရာဖြစ်
 သော၊ **အ၊မတံ-သေခြင်းမရှိသော၊ ပဏီတံ-ကောင်းမြတ်လှ**
 သော၊ **ယံ-အကြင် နိဗ္ဗာန်ဓာတ်တရားမြတ်ကို၊ အဇ္ဈဂါ-**
 ရတော် မူခဲ့လေပြီ၊ **တေန ဓမ္မေန-ထိုနိဗ္ဗာန်ဓာတ် တရားမြတ်**
 နှင့်၊ **သမံ-တူသော၊ ကိစ္ဆိ-တစ်စုံတစ်ခုသော တရားမျိုး သည်၊**
နအတ္ထိ- မရှိပေ၊ ဓမ္မေ-နိဗ္ဗာန်တရားတော်၌၊ ဣဒဗ္ဗိ ရတနံ-
 ဤရတနာဟု သိသာဖွယ်အကြောင်း ဂုဏ်တော်အပေါင်း
 သည်လည်း၊ **ပဏီတံ-ထူးမြတ်လှပါပေ၏။ ဧတေန သစ္စေန-**
 ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ **သုဝတ္ထိဟောတု- သတ္တဝါတွေ**
 ချမ်းသာ ပါစေသတည်း။

၃၂။ **ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော-ဘုရားမြတ်သည်၊ သုစိ-စင်ကြယ်သော၊ ယံ**
သမာဓိ-အကြင်အရိယာမဂ် သမာဓိကို၊ ပရိဝဏ္ဏယီ-ချီးကျူး
 တော်မူခဲ့ပြီ။ **ယံသမာဓိ- အကြင်အရိယာမဂ် သမာဓိကိုပင်၊**
အာနန္တရိကံ- မိမိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးတတ်သည့်
 အာနန္တရိက သမာဓိဟူ၍လည်း၊ **အာဟု- ဘုရားရှင်တို့**
 မိန့်တော်မူကုန်၏၊ **တေနသမာဓိနာ-ထိုအရိယာမဂ် သမာဓိ**
 နှင့်၊ **သမော- ဇာသော သမာဓိမျိုးကား၊ န ဝိဇ္ဇတိ-မရှိပေ၊**
ဓမ္မေ- အရိယာမဂ်တရားတော်၌၊ ဣဒဗ္ဗိရတနံ-ဤရတနာ၏
 အဖြစ် နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်း ဂုဏ်တော်အပေါင်းသည်
 လည်း၊ **ပဏီတံ-ထူးမြတ်လှပေ၏။ ဧတေနသစ္စေန-ဤ**
 သစ္စာစကားကြောင့်၊ **သုဝတ္ထိဟောတု-သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာ**
 ပါစေသတည်း။

၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတံ ပဿတ္တာ၊

ယေ ပုဂ္ဂလာ အတံထ သတံ ပဿတံထာ။

စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။

စတံတာရိ အေတာနိ ယုဂါနိ ဟွန်တံ။

တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊

တေ ဒက်ခိဏေယျာ သုဂတတံသ သာဝကာ။

ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟာပူလာနိ။

အေတေသု ဒိန်နာနိ မဟပ်ဖလာနိ။

ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။

အိဒမ်ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၃၄။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနသာ ဒဠေန၊

ယေ သုပ်ပယုတ်တာ မနသာ ဒီလေန။

နိက္ကာမိဇော ဂေါတမသာသနမ္ပိ။

နိတ်ကာမိဇော ဂေါတမသာသနမ္ပိ။

တေ ပတ္တိပတ္တာ အမတံ ဝိဂယု။

တေ ပတ်တိပတ်တာ အမတံ ဝိဂယ်ရု။

လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိ ဘုဉ္ဇမာနာ။

လတ်ဓာ မုဓာ နိပ်ဗုတိန် ဘုန်မောနာ။

ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။

အိဒမ်ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၃၅။ ယထိန္ဒဒီလော ပထဝိသိတော သိယာ၊

ယထိန်ဒီလော ပထဝိသိတော သိယာ။

စတုတ္ထိ ဝါတေဟိ အသမ္ပကမ္ပိယော။

စတုတ်ဘိဝါတေဟိ အသံပကမ်ပိယော။

၃၃။ သတံ-သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပဿတ္တာ-ချီးမွမ်းအပ်ကုန်

သော။ ယေပုဂ္ဂလာ- အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။

အဋ္ဌ- ရှစ်ယောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။

ဧတာနိ- ဤအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်။ စတ္တာရိ ယုဂါနိ-

လေးစုံတို့သည်။ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂတဿ-

မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ- တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။

တေ ပုဂ္ဂလာ-ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒက္ခိဏေယျာ-

ကံနှင့်အကျိုး မျှော်ကိုးရည်သန် အလှူကောင်း အလှူမှန်ကို

ခံထိုက်ကြပေကုန်၏။ ဧတေသု-ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊

ဒိန္နာနိ-လှူအပ်သမျှ အလှူဒါနတို့သည်။ မဟာပူလာနိ-အကျိုး

ကြီးကုန်၏။ သံဃေ-အရိယာသံဃာတော်၌၊ ဣဒမ္ပိရတနံ-

ဤရတနာအဖြစ် နှစ်သက်ဖွယ် ဂုဏ်တော်သည်လည်း၊

ပဏီတံ- ထူးမြတ်လှပါပေ၏။ ဧတေန သစ္စေန-ဤသစ္စာ

စကားကြောင့်၊ သုဝတ္ထိ ဟောတု-သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာ

ပါစေသတည်း။

၃၄။ ယေ-အကြင်ရဟန္တာတို့သည်။ ဒဠေန-မြဲမြံသော၊ မနသာ-

စိတ်ဖြင့်၊ သုပ္ပယုတ္တာ-လွန်စွာအားထုတ်ကြကုန်၍၊ ဂေါတမ

သာသနမ္ပိ-ဂေါတမဘုရားရှင် သာသနာ၌၊ နိက္ကာမိဇော-

ကိလေသာတို့မှ ကင်းကွာထွက်မြောက်ကြကုန်၏။ တေ-

ထိုရဟန္တာအရှင်တို့သည်။ အမတံ-နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ကို၊ ဝိဂယု-

အာရုံယူလျက် သက်ရောက်ကြကုန်၏။ မုဓာ-တစ်ရွေးသားမျှ

ပစ္စည်းမကုန်ကြရဘဲ၊ လဒ္ဓါ-လိုရာဇာ အလွယ်ပင်ရကြကုန်၍၊

နိဗ္ဗုတိ-ဖလသမာပတ် အငြိမ်းဓာတ် အရသာကို၊ ဘုဉ္ဇမာနာ-

ခံစားကြကုန်လျက်၊ ပတ္တိပတ္တာ-အရတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်

ကြကုန်၏။ သံဃေ-ရဟန္တာ သံဃာတော်၌၊ ဣဒမ္ပိရတနံ-

ဤရတနာ၏အဖြစ် နှစ်သက်ဖွယ်ဂုဏ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ-

ထူးမြတ်လှပါပေ၏။ ဧတေနသစ္စေန-ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊

သုဝတ္ထိဟောတု-သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာပါစေသတည်း။

၃၅။ ပထဝိသိတော- မြေ၌တည်နေသော၊ ယထိန္ဒဒီလော-

တံခါးတိုင်သည်။ (ဝါ) တံခါးတိုင်ကို၊ စတုတ္ထိ- အရပ်

လေးမျက်နှာတို့မှ၊ ဝါတေဟိ-လေပြင်းမုန်တိုင်း တို့သည်။

အသမ္ပကမ္ပိယော-မလှုပ်ရှားစေနိုင်သည်။ သိယာယထာ-

ဖြစ် ရာဘိသကဲ့သို့၊ ယော သပျူရိသော-အကြင်

တထူပမံ သပ္ပရိသံ ဝဒါမိ။

တထူပမံ၊ သပ်ပရိသံ ဝဒါမိ။

ယော အရိယသစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။

ယော အရိယသစ်စာနိ အဝစ်စ ပတ်သတိ။

ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။

အိဒမ်ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၃၆။ ယေ အရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ။

ယေ အရိယသစ်စာနိ ဝိဘာဝယန်တိ။

ဂန္ထိရပညေန သုဒေသိတာနိ။

ဂမ်ဘီရပင်ညေန သုဒေသိတာနိ။

ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ။

ကိန်စာပိ တေ ဟွန်တိ ဘုသံ ပမတ်တာ။

န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ။

န တေ ဘဝံ အတ်ထမ မာဒိယန်တိ။

ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။

အိဒမ်ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၃၇။ သဟာဝံ သာ ဒဿနသမ္ပဒါယ။

သဟာဝတ်သ ဒတ်သနသမ်ပဒါယ။

တယဿု ဓမ္မာ ဧဟိတာ ဘဝန္တိ။

တယုတ်သု ဓမ်မာ ဧဟိတာ ဘဝန်တိ။

သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္စိတဉ္စ။

သက်ကာယ ဒိတ်ထိ ဝိစိကိတ်ဆိတ်စံ

သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္ဇိ။

သီလပ်ဗတ် ဝါပိ ယဒတ်ထိ ကိန်စိ။

ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်။ အရိယ သစ္စာနိ-အရိယာ သစ္စာတို့ကို။

အဝေစ္စ-မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍၊ ပုဿတိ-သိမြင်၏။

တံသပ္ပရိသံ-ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် ကို၊ တထူပမံ-

ထိုတံခါးတိုင်ကြီးပမာ နှိုင်းခိုင်းစရာ ရှိသူဟူ၍၊ (အဟံ-

ငါဘုရားသည်) ဝဒါမိ- ဟောတော်မူ၏။ သံဃေ-

သောတာပန် သံဃာတော်၌၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-ဤရတနာ၏အဖြစ်

နှစ်သက်ဖွယ် ဂုဏ်ရည်သည်လည်း၊ ပဏီတံ-ထူးမြတ်လှ

ပါပေ၏။ ဧတေနသစ္စေန-ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ သုဝတ္ထိ

ဟောတု-သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာပါစေသတည်း။

၃၆။ ဧ-အကြင် သတ္တကုစ္ဆု ပရမ သောတာပန်တို့သည်။

ဂန္ထိရပညေန-နက်နက်သော ဉာဏ်ရှင် သဗ္ဗညုဘုရားသည်။

သုဒေသိတာနိ-ကောင်းစွာဟောကြားအပ်ကုန်သော၊ အရိယ-

သစ္စာနိ-အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဝိဘာဝယန္တိ-ထင်ရှားအောင်ပြ

တော်မူကုန်၏။ တေ-ထိုသတ္တကုစ္ဆု ပရမ သောတာပန်တို့

သည်။ ဘုသံ-အလွန်၊ ပမတ္တာ-စည်းစိမ်ယစ်၍ မေ့လျော့ကြ

ကုန်၏။ ကိဉ္ဇာပိ-သို့ပင်မေ့လျော့ကုန်သော်လည်း၊ တေ-

ထိုသတ္တ ကုစ္ဆုပရမ သောတာပန်တို့သည်။ အဋ္ဌမံ-

ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ဘဝံ-ဘဝခန္ဓာကို၊ နအာဒိယန္တိ-

မယူကြကုန်၊ သံဃေ-သောတာပန်သံဃာ၌၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-

ဤတနာ၏အဖြစ် နှစ်သက်ဖွယ် ဂုဏ်ရည်သည်လည်း၊

ပဏီတံ-ထူးမြတ်လှပါပေ၏။ ဧတေနသစ္စေန-ဤသစ္စာစကား

ကြောင့်၊ သုဝတ္ထိဟောတု- သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာပါစေ

သတည်း။

၃၇။ အဿ-ထိုသောတာပန်၏၊ ဒဿနသ္မိဒါယ-သောတာပတ္တိ

မဂ်ဉာဏ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သဟာဝံ-တစ်ပြိုင်နက်သာလျှင်။

သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိစ-သက္ကာယဒိဋ္ဌိ လည်းကောင်း၊ ဝိစိကိစ္စိကဉ္စ-

ဝိစိကိစ္စာလည်းကောင်း၊ သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ-သီလဗ္ဗတလည်း

ကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တယော-သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ-

တရားတို့သည်။ ဧဟိတာ-ပယ်ရှားအပ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ-

ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္ဇိ-အချိုသော၊ ယံ-အကြင်ကိလေသာသည်။

အတ္ထိ-ရှိ၏။ (တမ္ပိ-ထိုကိလေသာအချို့ကိုလည်း)၊ ဧဟိတံ-

ပယ်အပ်ပေပြီ။

၃၈။ **စတူဟပါယေဟိ စ ဝိပ္ပမုတ္တော၊**
 စတူဟပါယေဟိစ ဝိပ်ပမုတ်ထော၊
ဆ စာ ဘိဋ္ဌာနာနိ အာဗ္ဗ ကာတုံ။
 ဆ စာဘိဋ္ဌာနာနိ အာဘိဗကာတုံ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 အိဒမ်ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၃၉။ **ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မကရောတိ ပါပကံ၊**
 ကိန်စာပိ သော ကမ်မကရောတိ ပါပကံ၊
ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာ ဝါ။
 ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာဝါ။
အာဗ္ဗသော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
 အာဘိဗသော တတ်သ ပတ်တိဆဒါယ၊
အာဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌပဒဿ ဝုတ္တာ။
 အာဘိဗတာ ဒိတ်ထပဒတ်သ ဝုတ်တာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 အိဒမ်ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၄၀။ **ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ ယထ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊**
 ဝနပ်ပဂုမ်ဗေ ယထ ဖုတ်သိတတ်ဂေ၊
ဂိမှာန မာသေ ပဋ္ဌမသ္မိံ ဂိမေ။
 ဂိန်မှာန မာသေ ပထမသမိန် ဂိန်မေ။
တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊
 တထူပမံ ဓမ်မဝရံ အဒေသယိ၊
နိဗ္ဗာနဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ။
 နိပ်ဗာနဂါမိန် ပရမ် ဟိတာယ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 အိဒမ်ပိ ဗုတ်ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၃၈။ **သော-** ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ **စတူဟပါယေဟိစ-** အပါယ်လေးဘုံတို့မှလည်း၊ **ဝိပ္ပမုတ္တော-** လွတ်မြောက်ရလေပြီ။
ဆ- ခြောက်ပါးကုန်သော၊ **အဘိဋ္ဌာနာနိစ-** ရန်ရှင်းသော အကြောင်းစု အမှုအပြစ်တို့ကိုလည်း၊ **ကာတုံ-** ပြုခြင်းငှာ၊ **အာဗ္ဗော-** မထိုက် တော့ပေ။ **သံဃေ-** သောတာပန် သံဃာ၌၊ **ဣဒမ္ပိ ရတနံ-** ဤရတနာ၏အဖြစ် နှစ်သက်ဖွယ်ဂုဏ်ရည် သည်လည်း၊ **ပဏီ တံ-** ထူးမြတ်လှပါပေ၏။ **ဧတေနသစ္စေန-** ဤသစ္စာစကား ကြောင့်၊ **သုဝတ္ထိဟောတု-** သတ္တဝါတွေချမ်းသာပါစေသတည်း။

၃၉။ **သော-** ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ **ကာယေန ဝါ-** ကိုယ်ဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ **ဝါစာယဝါ-** နှုတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ **ဥဒ-** ထို့အပြင်၊ **စေတသာ ငါ-** စိတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ **ပါပကမ္မံ-** မကောင်းသောအမှုကို၊ **ကိဉ္ဇာပိ ကရောတိ-** မသိခဲ့၍ မေ့လျော့သမှု ပြုမိစေကာမူ၊ **သော-** ထိုသောတာပန်သည်၊ **တဿ-** ထိုပြုမိသောအပြစ်ကို၊ **ပဋိစ္ဆဒါယ-** ဖုံးကွယ်ထိန်ငှက် ခြင်းငှာ၊ **အာဗ္ဗော-** မထိုက် တော့ပေ၊ **ဒိဋ္ဌပဒဿ-** မဂ်ဖြင့် မြင်၊ သိ နိဗ္ဗာန်ရှိသော အရိယာသောတာပန်၏။ **အာဗ္ဗတာ-** မကောင်း အမှုပြုမိသောအခါ ကာကွယ်ဖုံးမှု မပြုထိုက်သူ၏ အဖြစ်ကို၊ **ဝုတ္တာ-** ဘုရားရှင် ဟောကြားအပ်၏။ **သံဃေ-** သောတာပန် သံဃာ၌၊ **ဣဒမ္ပိရတနံ-** ဤရတနာ၏အဖြစ် နှစ်သက်ဖွယ် ဂုဏ်ရည်သည်လည်း၊ **ပဏီတံ-** ထူးမြတ် လှပါပေ၏။ **ဧတေန သစ္စေန-** ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ **သုဝတ္ထိဟောတု-** သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာပါစေသတည်း။

၄၀။ **ဂိမှာန-နွေလတို့တွင်၊ ပဋ္ဌမသ္မိံ ဂိမေ-** နွေဦးအစ ဖြစ်သော၊ **မာသေ-** တန်ခူးလ၌၊ **ဖုဿိတဂ္ဂေ-** ကောင်းစွာပွင့်လင်းသည့် ခက်ဖျားစုံရှိသော၊ **ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ-** တောအုပ်သည်၊ (သသိရိကော ယထာ-အသရေရှိသကဲ့သို့)၊ **တထူပမံ-** ထိုတောအုပ်ပမာရှိ သော၊ **နိဗ္ဗာနဂါမိံ-** နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ **ဓမ္မဝရံ-** သုံးပုံပိဋကတ် တရားတော်မြတ်ကို၊ **ပရမံဟိတာယ-** နိဗ္ဗာန ဓာတ် အမြတ်ဆုံးအကျိုးစီးပွားအလိုငှာ၊ **အဒေသယိ-** ဟောကြား တော်မူခဲ့ပြီ၊ **ဗုဒ္ဓေ-** ဘုရား၌၊ **ဣဒမ္ပိ ရတနံ-** ဤရတနာ၏ အဖြစ် နှစ်သက်ဖွယ်ဂုဏ်ရည်သည်လည်း၊ **ပဏီတံ-** ထူးမြတ်လှ ပါပေ၏။ **ဧတေနသစ္စေန-** ဤ သစ္စာ စကားကြောင့်၊ **သုဝတ္ထိ ဟောတု-** သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာ ပါစေသတည်း။

၄၁။ **ဝရော ဝရညူ ဝရဒေါ ဝရာဟရော၊**
 ဝရော ဝရင်ညူ ဝရဒေါ ဝရာဟရော၊
အနတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယံ။
 အနတ်တရော ဓမ်မဝရံ အဒေသယံ။
ဣဒဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 အိဒမ်ပိ ဗုတ်ဓေ ရတနံ ပဏိတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၄၂။ **ဒီဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊**
 ဒီဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ်ထိ သမ်ဘဝံ။
ဝိရတ္တစိတ္တာ ယတိကေ ဘဝသ္မိ။
 ဝိရတ်တစိတ်တာ ယတိကေ ဘဝသမ်နိ။
တေ ဒီဏပီဇာ အဝိရုဠိ ဆန္ဒာ။
 တေ ဒီဏပီဇာ အဝိရုလိုဆန်ဒါ။
နိဗ္ဗန္တိ ဓိရာ ယထာယံ ပဒီပေါ။
 နိပ်ဗန်တိ ဓိရာ ယထာယံ ပဒီပေါ။
ဣဒဗ္ဗိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 အိဒမ်ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၄၃။ **ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊**
 ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ။
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
 ဘုမ်မာနိ ဝါ ယာနိဝ အန်တလိတ်ဓေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
 တထာဂတံ ဒေဝမနုတ်သပူဇိတံ။
ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 ဗုတ်ဓံ နမတ်သာမ သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၄၁။ **ဝရော**-မြတ်သော၊ **ဝရညူ**-အမြတ်ဆုံးနိဗ္ဗာန်ကို သိတော်မူထသော၊ **ဝရဒေါ**-အမြတ်ဆုံးတရားကို ပေးတတ်ထသော၊ **ဝရာ ဟရော**-ကျင့်စဉ်အကောင်း ရှေးဟောင်းလမ်းမြတ်ကို ယူဆောင် တော်မူတတ်ထသော၊ **အနတ္တရော**-သာလွန်သူမထင်အမြတ် ဆုံး ဘုရားရှင်သည်၊ **ဓမ္မဝရံ**-တရားမြတ်ကို၊ **အဒေသယံ**- ဟောကြားတော်မူပြီ၊ **ဗုဒ္ဓေ**-ဘုရား၌၊ **ဣဒဗ္ဗိ ရတနံ**-ဤရတနာ ၏အဖြစ် နှစ်သက်ဖွယ်ဂုဏ်ရည်သည်လည်း၊ **ပဏိတံ**-ထူးမြတ် လှပါပေ၏။ **ဧတေနသစ္စေန**-ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ **သုဝတ္ထိ ဟောတု**-သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာပါစေသတည်း။

၄၂။ **(ယေသံဒီဏာသဝါနံ**-အကြင် ရဟန္တာ အရှင်သူမြတ်တို့အား)
ပုရာဏံ-ရှေးကံဟောင်းသည်၊ **ဒီဏံ**-ကုန်ပျောက်ခဲ့ရလေပြီ၊ **နဝံ**-အသစ်ကံသည်လည်း၊ **နတ္ထိသမ္ဘဝံ**-ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခြင်း အလျဉ်းမရှိတော့ပေ၊ **အာယတိကေ ဘဝသ္မိ**-နောင်ဘဝသစ်၌၊ **ဝိရတ္တစိတ္တာ**-ကင်းသော စိတ်ရှိကြကုန်၏၊ **တေ**-ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ **ဒီဏပီဇာ**-ကုန်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေမျိုးစေ့ရှိတော် မူကြကုန်၏၊ **အဝိရုဠိဆန္ဒာ**-ဘဝဆက်တည် စည်ပင်ရေး၏ တွယ်တာသောဆန္ဒ ရှိတော်မမူကြကုန်၊ **အယံပဒီပေါ**-ဤဆီမီး သည်၊ **နိဗ္ဗာတိယထာ**-ငြိမ်းလေဘိသကဲ့သို့၊ **ဓိရာ**-ပညာရှိ ကုန်သော၊ **တေ**-ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ **နိဗ္ဗန္တိ**-သံသရာ စက်ရဟတ် အဆတ်ပြတ်၍ ငြိမ်းတော်မူကြလေကုန်၏၊ **သံဃေ**-ရဟန္တာသံဃာ၌၊ **ဣဒဗ္ဗိရတနံ**-ဤရတနာ၏အဖြစ် နှစ်သက်ဖွယ်ဂုဏ်ရည်သည်လည်း၊ **ပဏိတံ**-ထူးမြတ်လှပါပေ၏။ **ဧတေနသစ္စေန**-ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ **သုဝတ္ထိဟောတု**-သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာပါစေသတည်း။

၄၃။ **ဣဓ**-ဤအရပ်၌၊ **ဘုမ္မာနိ**-မြေ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ **ယာနိဘူတာနိဝါ**-အကြင်နတ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ **အန္တလိက္ခေ**-ကောင်းကင်၌၊ **ယာနိဘူတာနိဝါ**-အကြင် နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ **သမာ-ဂတာနိ**- စုဝေးရောက်လာကြကုန်၏၊ **(တေမယံ-ထိုငါတို့သည်)**၊ **ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ**-နတ်၊ လူအများပူဇော်အပ်သော၊ **တထာဂတံ**- တထာဂတ မည်တော်မူသော၊ **ဗုဒ္ဓံ**- မြတ်စွာဘုရားကို၊ **နမဿာမ**-ရိုနှိုးကြပါကုန်၏၊ **သုဝတ္ထိ ဟောတု**-သတ္တဝါတွေချမ်းသာပါစေသတည်း။

၄၄။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိဓ အန္တလိက္ခေ။
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိဓ အန်တလိတ်ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
 တထာဂတံ ဒေဝမနုတ်သပူဇိတံ။
 ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 ဓမ်မံ နမတ်သာမ သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၄၅။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိဓ အန္တလိက္ခေ။
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိဓ အန်တလိတ်ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
 တထာဂတံ ဒေဝမနုတ်သပူဇိတံ။
 သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 သံဃံ နမတ်သာမ သုဝတ်ထိ ဟောတု။

ရတနသုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။
 ရတနသုတ်တံ နိတ်ထိတ်။

၄၄။ ဣဓ-ဤအရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ-မြေ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိဘူတာနိ
 ဝါ-အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်း
 ကင်၌၊ ယာနိဘူတာနိဝါ- အကြင်နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊
 သမာဂတာနိ-စုဝေးရောက်လာကြကုန်၏။ (တေမယံ-ထို
 ငါတို့သည်)၊ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ- နတ်၊လူအများ ပူဇော်
 အပ်သော၊ တထာဂတံ-တထာဂတ မည်တော်မူသော၊
 ဓမ္မံ-တရားတော် ကို၊ နမဿာမ-ရှိခိုးကြပါကုန်၏။
 သုဝတ္ထိဟောတု-သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာပါစေသတည်း။

၄၅။ ဣဓ-ဤအရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ-မြေ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိဘူတာနိ
 ဝါ-အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်း
 ကင်၌၊ ယာနိဘူတာနိဝါ-အကြင်နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊
 သမာဂတာနိ-စုဝေးရောက်လာကြကုန်၏။ (တေမယံ-ထို
 ငါတို့သည်)၊ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ-နတ်၊လူအများ ပူဇော်အပ်
 သော၊ တထာဂတံ-တထာဂတ မည်တော်မူသော၊ သံဃံ-
 သံဃာ တော်မြတ်ကို၊ နမဿာမ- ရှိခိုးကြပါကုန်၏။
 သုဝတ္ထိဟောတု-သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာပါစေသတည်း။

ရတနသုတ် မြန်မာပြန်အနက် ပြီး၏။

မေတ္တာသုတ် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

မေတ္တာသုတ်တော်သည် နတ်ချစ်သောသုတ် ဖြစ်သည်။ မေတ္တာ သုတ် နေ့စဉ်ရွတ်ပွားသူကို နတ်များက အလွန်ချစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ ရှိတော်မူစဉ်က ဟိမဝန္တာနှင့်စပ်နေသော တောအုပ်ကြီး အတွင်းနေ နတ်များ ခြောက်လှန့်ခံရသော ရဟန်းငါးရာတို့အား နတ်ချစ်အောင် ဤမေတ္တာသုတ် ဒေသနာတော်ကို ဟောပြောတော်မူသည်။

ထိုစဉ်က ထိုရဟန်းတို့၏ သီလတန်ခိုးကြောင့် ရုက္ခစိုးစသော နတ်တို့သည် မိမိတို့၏ ဗိမာန်အသီးသီးတွင် မနေနိုင်ကြတော့ဘဲ မြေပြင် တွင် ဆင်းနေကြရသည်။ သို့နှင့် အမြန်ပြန်အောင်၊ မနေရဲအောင် အာရုံအမျိုးမျိုးပြု၍ ခြောက်လှန့်ကြသည်။

ရဟန်းတို့သည် တရားအားထုတ်၍ မရနိုင်လောက်အောင် အနှောင့်အယှက် ရှိလာသဖြင့် ဇေတဝန်ကျောင်းသို့ပြန်ကာ ထိုအကြောင်းကို ရဟန်းတို့က ဗုဒ္ဓအား လျှောက်ထားကြသည်။ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓက ထိုရဟန်းတို့အား မေတ္တာသုတ်ကို ဟောပြောတော်မူပြီး ဤနေရာ မှာပင် တရားပြန်အားထုတ်ရန် စေလွှတ်လိုက်သည်။

ထိုရဟန်းတို့သည် ဗုဒ္ဓ၏ အမိန့်တော်အတိုင်း မေတ္တာသုတ်ကို နေ့စဉ် ရွတ်ပွားပြီး တရားအားထုတ်ရာ သီတင်းဝါလ ကျွတ်သည့်အခါ ငါးရာစလုံး ရဟန္တာချည်း ဖြစ်သွားကြလေသည်။

မေတ္တာသုတ် ရွတ်ရခြင်းအကျိုး

မေတ္တာပွားများသူ၏ နှလုံးသားသည် ထာဝစဉ်အေးချမ်းလျက်ရှိရာ မေတ္တာပွားသူမှာ အဆိပ်လက်နက် စသော ဘေးရန်များ အမြဲကင်းဝေးနေသည်။ သို့ဖြင့် မေတ္တာအကျိုး(၁၁)မျိုး ရရှိ ခံစားနိုင်သည်။

- ၁။ ချမ်းသာစွာ အိပ်ပျော်ခြင်း၊
- ၂။ ချမ်းသာစွာ အိပ်ရာနိုးခြင်း၊
- ၃။ မကောင်းသောအိပ်မက်များကို မမြင်မက်ခြင်း၊
- ၄။ လူအများ ချစ်ခင်ခြင်း၊
- ၅။ နတ်တို့ချစ်ခင်ခြင်း၊
- ၆။ နတ်တို့က ကူညီစောင့်ရှောက်ခြင်း၊
- ၇။ အဆိပ်မသင့်၊ လက်နက်မထိ၊ မီးမလောင်နိုင်ခြင်း၊
- ၈။ စိတ်တည်ငြိမ်မှုရရှိခြင်း၊
- ၉။ မျက်နှာအဆင်း ကြည်လင်ခြင်း၊
- ၁၀။ သေသည်အခါ မတွေမဝေ သေရခြင်း၊
- ၁၁။ ဗြဟ္မာပြည်သို့ ရောက်ရခြင်း တို့ဖြစ်သည်။

လင်္ကာ

ချမ်းသာအိပ်နိုး၊ အိပ်မက်ဆိုးကင်း၊ ချစ်ခြင်း လူနတ်၊ နတ်စောင့်တတ်လျက်၊ လက်နက်ဆိပ်မီး၊ မရောက်ပြီးခဲ့၊ စိတ်လည်း တည်စွာ၊ မျက်နှာ ကြည်လင်၊ သေလျှင်မတွေ၊ သေသောအခါ၊ ဗြဟ္မာရွာ၊ လားရာမေတ္တာအကျိုးတည်း။

ရွတ်သင့်ချိန်

နတ်ဘီလူး တစ္ဆေသရဲစသည် နှောင့်ယှက်မှုရှိသောအခါ၊ မိမိတစ်ဦး တည်း လူသူကင်းဆိတ်သော အရပ်၌ နေရသည့်ခါ၊ အိမ်သစ် ယာသစ် စသည်တို့၌ စတင်နေထိုင်သောအခါ စသည်တို့တွင် ရွတ်သင့်သည်။ နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်ပါက မေတ္တာအကျိုး(၁၁)မျိုးကို ရရှိခံစားရမည်။

မေတ္တာသုတ်

ပါဠိ+အသံထွက်

- ၄၆။ ယဿာနဘာဝတော ယက္ခာ၊
ယတ်သာနဘာဝတော ယက်ခါ၊
နေဝ ဒဿေန္တိ ဘိသနံ။
နေဝ ဒတ်သင်တိ ဘိသနံ။
ယမှိ စေဝါ နယုဉ္ဇန္တော၊
ယံမှိ စေဝါ နယုဉ်ဇန်တော။
ရတ္တိန္ဒိဝ မတန္ဒိတော။
ရတ်တိန်ဒိဝ မတန်ဒိတော။
- ၄၇။ သုခံ သုပတိ သုတ္တော စ၊
သုခံ သုပတိ သုတ်တောစ၊
ပါပံ ကိဉ္စိ န ပဿတိ
ပါပံ ကိန်စိ န ပတ်သတိ။
ဧဝမာဒိ ဂုဏူပေတံ၊
အေဝမာဒိ ဂုဏူပေတံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
ပရိတ်တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၄၈။ ကရဏီယ မတ္တကုသလေန၊
ကရဏီယ မတ်ထကုသလေန၊
ယန္တသန္တံ ပဒံ အဘိသမေဓ္မ။
ယန်တသန်တံ ပဒံ အဘိသမစ်စ၊
သက္ကော ဥဇူ စ သုဟုဇူ စ၊
သက်ကော အူဇူစ သုဟုဇူစ၊
သုဝဇော စဿ မုဒု အနတိမာနိ။
သုဝဇော စတ်သ မုဒု အနတိမာနိ။
- ၄၉။ သန္တုဿကော စ သုဘရော စ၊
သန်တုတ်သကောစ သုဘရောစ၊
အပ္ပဏိစ္စော စ သလ္လဟုကဝုတ္တိ။
အပ်ပက်တိစောစ သန်လဟုကဝုတ်တိ၊
သန္တိန္ဒိယော စ နိပကော စ၊
သန်တိန်ဒိရိယောစ နိပကောစ၊

မေတ္တာသုတ်

မြန်မာပြန်အနက်

- ၄၆။ ဟေ-အို သူတော်ကောင်းတို့၊ ယဿပရိတ္တဿ-အကြင် မေတ္တ သုတ်ပရိတ်တော်၏။ အာနဘာဝတော-အာနဘော်ကြောင့်၊ ယက္ခာ-နတ်အများတို့သည်၊ ဘိသနံ-ကြောက်မက်ဖွယ် အာရုံ မျိုးကို၊ နေဝ ဒဿေန္တိ-မပြနိုင်ကြကုန်၊ ယမှိစေဝါ-အကြင် မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်၌သာလျှင်၊ ရတ္တိန္ဒိဝ-နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အတန္ဒိတော-ပျင်းရိခြင်းမရှိဘဲ၊ အနယုဉ္ဇန္တော-ရွတ်ဆိုပွားများ အားထုတ်သူသည်-
- ၄၇။ သုခံ-ချမ်းချမ်းသာသာ၊ သုပတိ-အိပ်စက်ရ၏။ သုတ္တော- အိပ်ပျော်သည်ရှိသော်၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ပါပံစ- အိပ်မက် ဆိုးကိုလည်း၊ န ပဿတိ-မမြင်မက်ရ၊ ဧဝမာဒိ ဂုဏူပေတံ- ဤသို့ အစရှိသော အကျိုးဂုဏ်အင် အာနိသင်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ တံ ပရိတ္တံ-ထိုမေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်စို့။
- ၄၈။ သန္တံ- ငြိမ်သက်အေးချမ်းသော၊ ပဒံ-နိဗ္ဗန်ကို၊ အဘိသမေဓ္မ- အာရုံယူဘိ ထွင်းဖောက်သိမြင်၍၊ (ဝိဟရိတုကာမေန- နေခြင်းငှာ အလိုရှိသော)၊ အတ္တကုသလေန-အကျိုးစီးပွား၌ လိမ္မာသူသည်၊ ယံ ကရဏီယံ-အကြင်ပြုကျင့်ရမည့် သိက္ခာ သုံးရပ်အကျင့်မြတ်သည်၊ အတ္တိ-ရှိ၏။ တံ-ထို အကျင့်မြတ်ကို၊ ကရဏီ ယံ-ပြုကျင့်အပ်၏။ သက္ကောစ- စွမ်းနိုင်သူလည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဥဇူစ-ဖြောင့်မတ်သူသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သုဟုဇူ စ- အလွန်ဖြောင့်မတ်သူလည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သုဝဇော စ- ဆိုဆုံးမလွယ်သူသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ မုဒုစ- နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသူသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ အန တိမာနိစ- မာန်ထောင်လွှားခြင်း မရှိသူသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။
- ၄၉။ သန္တုဿကော စ-တင်းတိမ်ရောင့်ရဲလွယ်သူလည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သုဘရောစ-မွှေးမြူလွယ်သူလည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ အပ္ပကိစ္စော စ-ကိစ္စနည်းသူလည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သလ္လ-ဟုကဝုတ္တိ- ပေါ့ပါးသော အဖြစ်မျိုး ရှိသူလည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ ၏၊ သန္တိန္ဒိယော စ-ငြိမ် သက်သော ဣန္ဒြေရှိသူလည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏၊ နိပကော စ-ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသူလည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ အပ္ပဂဗ္ဘောစ-ကြမ်းတမ်းရိုင်းပျခြင်း မရှိသူလည်း၊ အဿ-

အပ္ပဂဗ္ဘော ကုသေသ္မံ နနုဂိဒ္ဓေါ။
အပ်ပဂပ်ဘော ကုလေသ္မ နနုဂိတ်ဓော။

၅၀။ န စ ခုဒ္ဒမာစရေ ကိဉ္ဇိ၊
န စ ခုတ်ဒမာစရေ ကိန်စိ၊
ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပဝဒေယျ။
ယေန ဝိန်ညူ ပရေ ဥပဝဒေယံ။
သုခိနောဝ ခေမိနော ဟောန္တူ။
သုခိနောဝ ခေမိနော ဟွန်တု။
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တူ သုခိတတ္တာ။
သပ်ဗသတ်တာ ဘဝန်တု သုခိတတ်တာ။

၅၁။ ယေ ကေစိ ပါဏဘူတတ္ထိ။
ယေ ကေစိ ပါဏဘူတတ်ထိ၊
တသာ ဝါ ထာဝရာ ဝ နဝသေသာ။
တသာ ဝါ ထာဝရာ ဝ နဝသေသာ။
ဒီဃာ ဝါ ယေဝ မဟန္တာ။
ဒီဃာဝါ ယေဝ မဟန်တာ။
မဇ္ဈိမာ ရသကာ အဏုကထူလာ။
မစ်ဇိမာ ရတ်သကာ အဏုကထူလာ။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေဝ အဒိဋ္ဌာ။
ဒိတ်ထာ ဝါ ယေဝ အဒိတ်ထာ။
ယေဝ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ။
ယေဝ ဒူရေ ဝသန်တိ အဝိဒူရေ။
ဘူတာဝ သမ္ဘဝေသီဝ။
ဘူတာဝ သန်ဘဝေသီဝ။
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တူ သုခိတတ္တာ။
သပ်ဗသတ်တာ ဘဝန်တု သုခိတတ်တာ။

ဖြစ်ရာ၏။ ကုလေသု-အိမ်သားအိမ်သူလူတို့၌၊ အနုဂိဒ္ဓေါ-
တွယ်တာမက်မောခြင်း မရှိသူလည်း၊ အသ္မ- ဖြစ်ရာ၏။

၅၀။ ယေန-အကြင် ဒုစရိက်စု ယုတ်ညံ့သောအမှုကြောင့်၊
ဝိညူ-ပညာရှိဖြစ်ကုန်သော၊ ပရေ-သူတစ်ပါးတို့သည်၊
ဥပဝဒေယျ- ကဲ့ရဲ့ကုန် ရာ၏၊ ခုဒ္ဒ-ယုတ်ညံ့ သော၊
ကိဉ္ဇိ-အသေးအဖွဲ့မျှကို ပင်၊ နအာစရေ-မပြုကျင့် ရာ၊
သဗ္ဗသတ္တာ-သတ္တဝါအားလုံးတို့သည်၊ သုခိနောဝါ-ကိုယ်၏
ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ခေမိနော ဝါ-
ဘေးရန်ကင်းဝေး အေးချမ်းသာယာခြင်းရှိကုန်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဟောန္တူ-ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ သုခိ တတ္တာ
ဝါ-ချမ်းသာရွှင်ပျ စိတ်ရှိကြကုန်သည်လည်း၊ ဘဝန္တူ-
ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၅၁။ အနဝသေသာ-ကြွင်းမဲ့ညံ့ အလုံးစုံကုန်သော၊ ယေတသာဝါ-
အကြင်ထိတ်လန့်တတ်သော ပုထုဇဉ် သေက္ခတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ယေ ထာဝရာဝါ-အကြင်မထိတ်မလန့်တည်တံ့
ခိုင်မြဲသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဒီဃာ
ဝါ- အကြင်ခန္ဓာကိုယ်ရှည်လျားသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ယေမဟန္တာဝါ- အကြင် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမားသော
သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေ မဇ္ဈိမာဝါ-အကြင်
မတိုမရှည် မကြီးမငယ် အလတ်စားသတ္တဝါတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ယေရ သကာဝါ-အကြင် ခန္ဓာကိုယ် ပုကွန်မို
တိုသော သတ္တဝါတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ယေအဏုကာ
ဝါ-အကြင်သေးငယ်မှုန်ဝါးသော သတ္တဝါတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ ယေ ထူလာဝါ- အကြင် ချဖြိုးသော သတ္တဝါ
တို့သည်လည်းကောင်း၊

၅၂။ ယေ ဒိဋ္ဌိဝါ-အကြင် မြင်ဖူးသော သတ္တဝါတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ ယေ အဒိဋ္ဌာဝါ-အကြင်မမြင်ဖူးသော သတ္တဝါတို့
သည် လည်းကောင်း၊ ယေ ဒူရေဝသန္တိ-အကြင်အဝေးအရပ်၌
နေကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေ အဝိဒူရေ
ဝသန္တိ-အကြင်အနီးအရပ်၌နေသော သတ္တဝါတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ ယေ ဘူတာဝါ-အကြင် နောင်မဖြစ်ရ၊ ဖြစ်ပြီးသား
ရဟန္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေ သမ္ဘဝေသီဝါ-အကြင်
နောင်ဖြစ်လတ္တံ့သော ပုထုဇဉ် သေက္ခတို့သည်လည်းကောင်း၊

၅၃။ န ပရော ပရံ နိကုဗ္ဗေထ၊
 န ပရောပရံ နိကုတ်ဗေထ၊
 နာတိမညေထ ကတ္တစိ န ကဋ္ဌိ။
 နာတိမင်ညေထ ကတ်ထစိ န ကန်စိ။
 ဗျာရောသနာ ပဋိဃသည၊
 ဗျာရောသနာ ပတိဃသင်ည၊
 နာညမညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ။
 နင်ညမင်ညတ်ဿ ဒုတိခမိတ်ဆေယ။

၅၄။ မာတာ ယထာ နိယံပုတ္တ၊
 မာတာ ယထာ နိယံပုတ်တ၊
 မာယုသာ ဧက ပုတ္တမနုရက္ခေ။
 မာယုသာ အေကပုတ မနုရက်ခေ။
 ဧဝမ္ပိ သဗ္ဗဘူတေသု၊
 အေဝံပိ သတ်ဗဘူတေသု၊
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။

၅၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗလောကသ္မိ၊
 မစ်တင်စ သပ်ဗလောကသိမိနိ၊
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
 ဥဒ္ဓံ အဓော စ တိရိယဉ္စ၊
 အုတ်ခံ အဓောစ တိရိယင်စ၊
 အသမ္မာခံ အဝေရ မသပတ္တံ။
 အသမ်ဗာခံ အဝေရ မသပတ်တံ။

၅၃။ ပရော-တစ်ပါးသူတစ်ယောက်တည်း၊ ပရံ-အခြားသူ တစ်
 ယောက်ကို၊ နနိကုဗ္ဗေထ-စဉ်းလဲသမှု လှည့်ပတ်ခြင်းမပြုပါစေ
 လင့်၊ ကတ္တစိ-တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်၌၊ ကဋ္ဌိ-တစ်စုံတစ်
 ယောက်သော၊ နံ-ထိုသူတစ်ပါးကို၊ နာတိမညေထ-မထိမဲ့မြင်
 မပြုပါစေလင့်၊ ဗျာရောသနာယ-ကိုယ်,နှုတ်တို့ဖြင့် စော်ကား
 ထိပါးနှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိဃသညာယ-
 ဒေါသ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညမညဿ-အချင်းချင်း၏၊
 ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲခြင်းကို၊ နက္ခန္ဓေယျ-အလိုမရှိပါစေလင့်။

၅၄။ မာတာ-မိခင်သည်၊ နိယံပုတ္တံ-မိမိရင်နှစ် သားရင်းဖြစ်သော၊
 ဧကံပုတ္တံ-တစ်ဦးတည်းသောသားကို၊ အာယုသာ-မိမိအသက်
 ဖြင့်ပင်၊ အနုရက္ခေယထာ- အစဉ်စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၊
 ဧဝမ္ပိ-ဤအတူလည်း၊ သဗ္ဗဘူတေသု-အလုံးစုံသော သတ္တဝါ
 တို့၌၊ အပရိမာဏံ-အတိုင်းအတာ ပမာဏမရှိသော၊
 မာနသံ-မေတ္တာ စိတ်ကို၊ ဘာဝယေ-အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ
 ပွားများရာ၏။

၅၅။ ဥဒ္ဓံ-အထက်အရူပဘဝ၌လည်းကောင်း၊ အဓော စ-အောက်
 ကာမဘဝ၌ လည်းကောင်း၊ တိရိယဉ္စ-အလယ်ရူပ ဘဝ၌
 လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗလောကသ္မိ- အလုံးစုံသော လောက၌၊
 အပရိမာဏံ- အတိုင်းအတာ ပမာဏမရှိသော၊ မေတ္တံ-
 မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော၊ မာနသံ-စိတ်ကို၊ အသမ္မာခံ-
 ကျဉ်းမြောင်းခြင်း မရှိသည်ကို၊ အဝေရံ- အတွင်းရန်လည်း
 မရှိသည်ကို၊ အသပတ္တံ- အပ,ရန်လည်း မရှိသည်ကို၊
 (ကတ္တာ-ပြု၍)၊ ဘာဝယေ-ပွားများရာ၏။

၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္နော ဝ၊
 တိတိထံ စရံ နိသိန်နောဝ၊
 သယာနော ယာဝတာဿ ဝိတမိဒ္ဓေါ။
 သယာနော ယာဝတာတံသ ဝိတမိတ်ဓော။
 ဧတံ သတိ အဓိဋ္ဌေယျ။
 အေတံ သတိန် အဓိပိဏေယ၊
 ဗြဟ္မမေတံ ဝိဟာရ မိခ မာဟု။
 ဗြန်မမေတံ ဝိဟာရ မိခ မာတု။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပဂ္ဂမ္မ၊
 ဒိတိထိန်စ အနုပဂ်ဂမ်မ၊
 သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော။
 သီလဝါ ဒတံသနေန သမ်ပန်နော။
 ကာမေသု ဝိနေယျ ဂေဓံ၊
 ကာမေသု ဝိနေယ ဂေဓံ၊
 န ဟိ ဇာတု ဂ္ဂဗ္ဘသေယျ ပုန ရေတိ။
 န ဟိ ဇာတုပံ ဂဝ်ဘသေယ ပုန ရေတိ။

မေတ္တသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
 မစ်တသုတ်တံ နိတိထိတံ။

၅၆။ တိဋ္ဌဝါ-ရပ်လျက်သော်လည်းကောင်း၊ စရံဝါ-သွားလျက်သော်
 လည်းကောင်း၊ နိသိန္နော ဝါ-ထိုင်လျက်သော်လည်းကောင်း၊
 သယာနောဝါ-အိပ်လျက်သော် လည်းကောင်း၊ ယာဝတာ-
 အကြင်မျှလောက်၊ ဝိတမိဒ္ဓေါ-ကင်းသောအိပ်ခြင်း ငိုက်
 မျဉ်းခြင်း ရှိသည်၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ အထ-ထိုအချိန်၌၊
 ဧတံ သတိ- ထိုမေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော သတိကို၊ အဓိဋ္ဌေယျ-
 ဆောက်တည်ရာ၏၊ ဣ- ဤသာသနာတော်၌၊ ဧတံ-
 ဤမေတ္တာနှင့်နေခြင်းကို၊ ဗြဟ္မံ-ထူးမြတ်သော၊ ဝိဟာရံ-
 နေခြင်းမျိုးဟူ၍၊ အာဟု-ဘုရားရှင်တို့ ဟောကြားတော်
 မူကုန်ပြီ။

၅၇။ သော-ထိုမေတ္တာစာရန်ရပြီးသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဋ္ဌိဉ္စ-
 အတ္တဒိဋ္ဌိသို့လည်း၊ အနုပဂ္ဂမ္မ-မကပ်မရောက်မူ၍၊ သီလဝါ-
 လောကုတ္တရာ သီလရှိသူသည်၊ ဒဿနေန-သောတာပတ္တိမဂ်
 ဉာဏ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော-ပြည့်စုံသူသည်၊ (သမာနော-ဖြစ်
 လျက်)၊ ကာမေသု-ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဂေဓံ-
 တွယ်တာမက်မောခြင်းကို၊ ဝိနေယျ- ပယ်ဖျောက်ပြီးသော်၊
 ဇာတု-စင်စစ်ဧကန် အမှန်ပင်၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဂစ္ဆသေယျ-
 ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်းသို့၊ န ဧတိ-မရောက်ရတော့ပေ။

မေတ္တသုတ် မြန်မာပြန်အနက် ပြီး၏။

ခန္ဓသုတ် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

ဗုဒ္ဓလက်ထက်က ရဟန်းတစ်ပါး မြွေကိုက်ခံရပြီး ပျံလွန်သည်။ ထိုအကြောင်းကို ဗုဒ္ဓ သိတော်မူသည့်အခါ -

“ချစ်သားတို့...ဝိရူပက္ခ စသော နတ်နဂါးတို့အား မေတ္တာမပို့လို့ အခုလို မြွေကိုက်ခံရခြင်း ဖြစ်သည်။

“ငါဘုရား ရှေးအတိတ်ဘဝတစ်ခုမှာ ရသေ့ဂိုဏ်းဆရာကြီး ဖြစ်စဉ်ကလည်း အခုလို တပည့် ရသေ့ငယ်တစ်ပါး မြွေကိုက်ခံရလို့ သေဆုံးဖူးပြီ။ ထိုစဉ်က ခန္ဓသုတ်ကို သင်ပေးမှ မြွေ,နဂါး စသည့် အန္တရာယ်တို့မှ ကင်းဝေးခဲ့ကြသည်”

ဟု မိန့်တော်မူကာ ဤခန္ဓသုတ် ဒေသနာကို ပြန်လည်ဟောပြောတော်မူသည်။

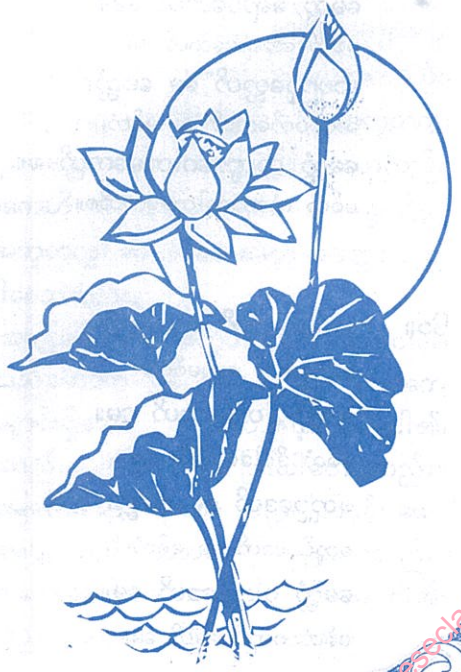
ဤသို့ဖြင့် ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ခန္ဓသုတ် ရွတ်ရခြင်းအကျိုး

ခန္ဓသုတ်သည် နတ်မန္တန်ဆေးကဲ့သို့ အလွန်အစွမ်းထက်သောသုတ် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မြွေ,နဂါး စသည်တို့၏ အဆိပ်အတောက်ကို လျင်မြန်စွာ ပယ်ဖျောက်နိုင်သည်။ ထို့အပြင် အခြား ဘေးရန်များကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်။ ယုံကြည်စွာ ရွတ်ပါက အကျိုးပေးထက်မြက်သည်။

ရွတ်ရမည့်အခါ

မိမိနေရာဝန်းကျင် မြွေ ကင်း နဂါး စသောအန္တရာယ်၊ ခွေးရူး စသော အန္တရာယ်၊ ကြွက် စသော အန္တရာယ်များရှိပါက ခန္ဓသုတ်ကို ရွတ်ပါ။ တောင်သူလယ်သမားဖြစ်ပါက နေ့စဉ်ကို ရွတ်ပေးရပါသည်။

ခန္ဓသုတ်

ပါဠိ+အသံထွက်

၅၈။ သဗ္ဗာသီဝိသဇာတိနံ၊
 သပ်ဗာသီဝိသဇာတိနံ၊
 ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံ ဝိယ။
 ဒိဝံဗမန်တာဂဒံ ဝိယ။
 ယံ နာသေတိ ဝိသံ ဃောရုံ၊
 ယံ နာသေတိ ဝိသံ ဃောရုံ၊
 သေသဉ္ဇာပိ ပရိဿယံ။
 သေသင်ဇာပိ ပရိတ်သယံ။

၅၉။ အာဏာဓေတ္တမှိ သဗ္ဗတ္ထ၊
 အာဏာဓေတ်တံမှိ သပ်ဗတ်ထ၊
 သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ။
 သပ်ဗဒါ သပ်ဗပါဏိနံ။
 သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊
 သပ်ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
 ပရိတ်တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 ဝိရူပက်ခေဟိ မေ မစ်တံ၊
 မေတ္တံ ဧရာပထေဟိ မေ။
 မစ်တံ အေရာပထေဟိ မေ။
 ဆဗျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 ဆဗျာပုတ်တေဟိ မေ မစ်တံ၊
 မေတ္တံ ကဏှာဂေါတမကေဟိ စ။
 မစ်တံ ကံဏှာဂေါတမကေဟိစ။

၆၁။ အပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 အပါကေဟိ မေ မစ်တံ၊
 မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။
 မစ်တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။
 စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 စတုပ်ပဒေဟိ မေ မစ်တံ၊
 မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။
 မစ်တံ ဗဟုပ်ပဒေဟိ မေ။

ခန္ဓသုတ်

မြန်မာပြန်အနက်

၅၈။ ဟေ-အို သူတော်ကောင်းတို့၊ ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံ-နတ်မန္တန် နတ်ဆေးဝါးသည်။ သဗ္ဗာသီဝိသဇာတိနံ-လျင်သောအဆိပ်ရှိသောမြွေဆိုးဟူသမျှတို့၏။ ဃောရုံ-ပြင်းထန်လှသော၊ ဝိသံ-အဆိပ်ကို၊ နာသေတိ ဝိယ-ပယ်ဖျောက် ဖျက်ဆီးစေတတ်သကဲ့သို့၊ တထာ-သို့အတူ၊ ယံ ပရိတ္တံ-အကြင် ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်သည်။

၅၉။ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော၊ အာဏာဓေတ္တမှိ-အာဏာဓေတ်အတွင်း၌၊ သဗ္ဗပါဏိနံ- အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏။ ဃောရုံ-ပြင်းထန် လှစွာသော၊ ဝိသံစ-အဆိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ သေသံ-အဆိပ်မှကြွင်းသော၊ ပရိဿယဉ္ဇာပိ-ဘေးရန်အမျိုးမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗသောပိ-အကြွင်းမထင် အကုန်အစင်၊ နိဝါရေတိ-တားမြစ်နိုင်ပေ၏။ တံပရိတ္တံ-ထိုခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြပါကုန်စို့။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ-ဝိရူပက္ခ နဂါးမျိုးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-အတူတကွ၊ မေ-ငါ၏။ မေတ္တံ-မေတ္တာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဧရာပထေဟိ-ဧရာပထနဂါးမျိုးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-အတူတကွ၊ မေ-ငါ၏။ မေတ္တံ-မေတ္တာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဆဗျာပုတ္တေဟိ-ဆဗျာပုတ္တ နဂါးမျိုးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-အတူတကွ၊ မေ-ငါ၏။ မေတ္တံ-မေတ္တာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ကဏှာဂေါတမကေဟိ စ-ကဏှာဂေါတမ နဂါးမျိုးတို့နှင့်လည်း၊ သဒ္ဓိ-အတူတကွ၊ မေ-ငါ၏။ မေတ္တံ-မေတ္တာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၆၁။ အပါဒကေဟိ-အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်၊ မေ-ငါ၏။ မေတ္တံ-မေတ္တာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဒွိပါဒကေဟိ- ခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်၊ မေ-ငါ၏။ မေတ္တံ-မေတ္တာသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်ပါစေသတည်း။ စတုပ္ပဒေဟိ- ခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်၊ မေ-ငါ၏။ မေတ္တံ-မေတ္တာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဗဟုပ္ပဒေဟိ-များသောခြေရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်၊ မေ-ငါ၏။ မေတ္တံ-မေတ္တာသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၆၂။ မာ ခံ အပါဒကော ဟိသိ၊
 မာခံ အပါဒကော ဟိန်သိ၊
 မာ ခံ ဟိသိ ဒွိပါဒကော။
 မာခံ ဟိန်သိ ဒွိပါဒကော။
 မာ ခံ စတုပ္ပဒေါ ဟိသိ၊
 မာခံ စတုပ္ပဒေါ ဟိန်သိ၊
 မာ ခံ ဟိသိ ဗဟုပ္ပဒေါ။
 မာခံ ဟိန်သိ ဗဟုပ္ပဒေါ။

၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
 သပ်ဗေ သတ်တာ သပ်ဗေ ပါဏာ။
 သဗ္ဗေ ဘူတာ စ တောဝလာ။
 သပ်ဗေ ဘူတာ စ ကောဝလာ။
 သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္န၊
 သပ်ဗေ ဘတ်တရာနိ ပတ်သန်တု၊
 မာ ကိဉ္စိ ပါပမာဂမာ။
 မာကိန်စိ ပါပမာဂမာ။

၆၄။ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
 အပ်ပမာဏော ဗုတ်ဇော၊
 အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
 အပ်ပမာဏော ဓမ်မော။
 အပ္ပမာဏော သံဃော၊
 အပ်ပမာဏော သံဃော၊
 ပမာဏဝန္တာနိ သရိသပါနိ။
 ပမာဏဝန်တာနိ သရိသပါနိ။
 အဟိ ဝိစ္စိကာ သတပဒီ၊
 အဟိ ဝိတ်ဆိကာ သတပဒီ၊
 ဥဏ္ဍနာဘိ သရဗူ မူသိကာ။
 အုံဏနာဘိ သရဗူ မူသိကာ။

၆၅။ ကတာ မေ ရက္ခာ၊ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
 ကတာ မေ ရက်ခါ၊ ကတံ မေ ပရိတ်တံ၊
 ပဋိက္ကမန္တ ဘူတာနိ။
 ပတ်တိက်ကမန်တု ဘူတာနိ။
 သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊
 သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊
 နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။
 နမော သတ်တန်နံ သမ်မာသမ်ဗုတ်ဇာနံ။
 ဓန္ဒသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
 ဓန်သုတ်တံ နိတ်ထိတ်

၆၂။ အပါဒကော-ခြေမရှိသော သတ္တဝါမျိုးသည်။ ခံ-ငါ့ကို၊ မာဟိသိ-မညည်းဆဲပါစေလင့်။ ဒွိပါဒကော-ခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါမျိုးသည်။ မာ-ငါ့ကို၊ မာဟိသိ-မညည်းဆဲပါစေလင့်။ စတုပ္ပဒေါ-ခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါမျိုးသည်။ မာ-ငါ့ကို၊ မာဟိသိ-မညည်းဆဲပါစေလင့်။ ဗဟုပ္ပဒေါ-များသော ခြေရှိသောသတ္တဝါမျိုးသည်။ မာ-ငါ့ကို၊ မာဟိသိ-မညည်းဆဲပါစေလင့်။

၆၃။ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာ-ခန္ဓာတွယ်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံ ကုန်သော၊ ပါဏာ-အသက် ရှုတတ်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကောဝလာ-အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘူတာ-ဖြစ်ပေါ်လာသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗ-အလုံး စုံကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဘဒြာနိ-ကောင်းမြတ်သော ဣဋ္ဌာရုံတို့ကို၊ ပဿန္န-တွေ့ကြုံကြရပါစေကုန်သတည်း။ ကိဉ္စိ-ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ၊ ပါပံ-ဆင်းရဲဒုက္ခသည်၊ မာအဂမာ-မကျမလာမရောက်ပါစေလင့်။

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပ္ပမာဏော-ဂုဏ်တော်အားဖြင့် ချင့်နှိုင်းတိုင်းတာမရ ပမာဏမရှိပါပေ၊ ဓမ္မော-လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးသည်၊ အပ္ပမာဏော-ဂုဏ်အားဖြင့် ဤမျှသာဟု တိုင်းတာမရပေ၊ သံဃော-အရိယာသံဃာတော်သည်၊ အပ္ပမာဏော-လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးစုံညီ ဂုဏ်ရည်အရ တာမရ၍ ပမာဏမရှိပါပေ၊ အဟိ-မြေ့လည်းကောင်း၊ ဝိစ္စိကာ-ကင်း မြီးကောက် လည်းကောင်း၊ သတပဒီ-ကင်းခြေများလည်း ကောင်း၊ ဥဏ္ဍနာဘိ-ပင့်ကူလည်းကောင်း၊ သရဗူ-အိမ်မြှောင် လည်းကောင်း၊ မူသိကာ-ကြွက်လည်းကောင်း၊ (ဣတိဣမာနိ) သရိသပါနိ-ရင်ဖြင့်တွား၍ သွားတတ်သော ဤသတ္တဝါတို့ကား၊ ပမာဏဝန္တာနိ-ကိလေသာဟု တိုင်းတာ ဖွယ်ရာ ပမာဏ ရှိကြပေကုန်၏။

၆၅။ မေ-ငါသည်၊ ရက္ခာ-အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတာ-ပြုအပ်ပြီးပေပြီ၊ မေ-ငါသည်၊ ပရိတ္တံ-အရံအတားကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီးပေပြီ။ ဘူတာနိ-အန္တရာယ်ပြုတတ်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ပဋိက္ကမန္တ-ဖယ်ခွာရှောင်ရှားကြကုန်လော့၊ သောဟံ-ထိုငါသည်၊ ဘဂဝတော-ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံသမျှ ဘုရားရှင် မှန်သမျှအား၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းကို၊ (ကရောမိ-ပြုပါ၏)၊ သတ္တန္တံ- ခုနစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ-ဝိပဿီ အစရှိသော ဘုရားရှင်တို့အား၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းကို၊ (ကရောမိ-ပြုပါ၏)။
 ဓန္ဒသုတ် မြန်မာပြန်ဆိုရန် ပြီး၏။

မောရသုတ် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

ဘုရားလောင်း ဥဒေါင်းမင်းသည် ဒဏ္ဍကတောင်၌နေသည်။ မနက် ဥဒေတယံ-ချီ ဂါထာကို နေကိုကြည့်ရွတ်ပြီးမှ အစာရှာထွက်သည်။ ညနေ အိပ်တန်းတက်သည့်အခါ၌မူ အပေတယံချီဂါထာကို နေကိုကြည့်ရွတ်ပြီးမှ အိပ်တန်းတက်သည်။ သို့ဖြင့် ဥဒေါင်းမင်းတွင် သဘာဝအန္တရာယ် အနုစိရနစ်ရာတိုင်အောင် မရှိခဲ့ချေ။

ထိုသို့နေလာရာမှ တစ်နေ့တွင် ဗာရာဏသီမင်း၏ မိဖုရားမှာ ရွှေဥဒေါင်းမင်းတရားကို နာရကြောင်း၊ အိပ်မက် မက်ရာမှစ၍ ဗာရာဏသီမင်း အဆက်ဆက်တို့ ရွှေဥဒေါင်းမင်းကို ဖမ်းဆီးခဲ့ရာမှာ မင်းခြောက်ဆက်တိုင် ဖမ်းမရဘဲ ရှိခဲ့သည်။ သတ္တမမြောက်မင်း လက်ထက်ကျမှ စေလွှတ်လိုက်သောအခါမှစ၍ ဥဒေါင်းမင်းနှင့် မြူဆွယ်ဖမ်းမှ အဖမ်းခံလိုက်ရပေသည်။

ဤအကြောင်းကို ဗုဒ္ဓက ဆွမ်းခံကြွရင်းမှ မိန်းမတစ်ယောက်အား စွဲလမ်းလာသော ရဟန်းငယ်တစ်ပါးကို ခေါ်ပြီး ဟောပြတော်မူရာ တရားအဆုံးတွင် ရဟန်းငယ်မှာ ရဟန္တာဖြစ်သွားပြီး မောရသုတ် ပရိတ်တော်မှာလည်း ထိုအခါမှစ၍ ယနေ့ထိအောင် ဖြစ်ပေါ်တည်ရှိ နေပေသည်။

မောရသုတ် ရွတ်ရခြင်းအကျိုး

မောရသုတ်သည် အချုပ်အနှောင် ခံရပါက ထိုအချုပ်အနှောင်မှ လွတ်နိုင်ရုံမက မိမိကို သူတစ်ပါးတို့က အန္တရာယ်ပြုမှု၊ မကောင်းကြံမှု စသည်တို့ကို ဟန့်တား ဖျက်ဆီးနိုင်စေသည်။ မိမိ၏ အကြံအစည်များလည်း အနှောင့်အယှက်မရှိ ပြီးစီးနိုင်ခြင်းအကျိုး ခံစားရသည်။

ရွတ်ရမည့်အခါ

အချုပ်အနှောင် ခံရသည့်အခါ၊ အန္တရာယ်များ ကြုံနေသည့်အခါတို့၌ ရွတ်ပါ။ မိမိဘဝ ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း ကြုံနေသူများ ရှိပါက အထူးပင် အာရုံပြု၍ ရွတ်ရပြီး နေ့စဉ်ရွတ်နိုင်ပါက အန္တရာယ် မှန်သမျှ လုံခြုံစိတ်ချရသည်။

မောရသုတ်

ပါဠိ+အသံထွက်

၆၆။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊
 ပူရင်တံ ဗောဓိသမိဘာရေ၊
 နိဗ္ဗတ္တံ မောရယောနိယံ။
 နိပိဗတ်တံ မောရယောနိယံ။
 ယေန သံဝိဟိတာရက္ခံ၊
 ယေန သံဝိဟိတာရက်ခံ။
 မဟာသတ္တံ ဝနေစရာ။
 မဟာသတ်တံ ဝနေစရာ။

၆၇။ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊
 စိရတံသံ ဝါယမန်တာပိ၊
 နေဝ သက္ခိံ သု ဂဏိတုံ။
 နေဝ သက်ခိန်သု ဂန်တုံ။
 “ဗြဟ္မမန္တ”န္တိ အက္ခာတံ၊
 ဗြန်မမန်တန်တိ အက်ခါတံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
 ပရိတ်တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၈။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇော၊
 ဥဒေတယံ စက်ခုမာ ဧကရာဇော၊
 ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 ဟရိတ်သဝန်နော ပထဝိပ်ဘာသော။
 တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တံ တံ နမတ်သာမိ ဟရိတ်သဝန်နံ ပထဝိပ်ဘာသံ၊
 တယဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟောရေမု ဒိဝသံ။
 တယစ်ဇ ဂုတ်တာ ဝိဟာရေမု ဒိဝသံ။

၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗမေဓု၊
 ယေ ဗြန်မဏာ ဝေဒဂူ သပ်ဗမမ်မေ၊
 တေ မေ နမော၊ တေ စ မံ ပါလယန္တူ။
 တေ မေ နမော၊ တေ စ မံ ပါလယန်တူ။

မောရသုတ်

ပါဠိ+အသံထွက်

၆၆။ ဟေ-အို သူတော်ကောင်းတို့၊ ဗောဓိသမ္ဘာရေဝ-သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ရရန် ထောက်ကူပါရမိအဆောက်အဦတို့ကို၊ ပူရေန္တံ-ဖြည့်ကျင့် ဆည်းပူးတော်မူသော၊ မောရယောနိယံ-ဥဒေါင်း မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ-ဖြစ်တော်မူသော၊ ယေနပရိတ္တေန-အကြင် မောရသုတ်ပရိတ်ဖြင့်၊ သံဝိဟိတာရက္ခံ-ကောင်းစွာစီရင် အပ်သည့် အစောင့်အရှောက်ရှိသော၊ မဟာသတ္တံ- ဘုရား အလောင်း ရွှေဥဒေါင်းမင်းကို၊ ဝနေစရာ- ခုနစ်ဆက်သော မုဆိုးတို့သည်။

၆၇။ စိရဿံ- နှစ်ပေါင်းခုနစ်ရာကြာအောင်၊ ဝါယမန္တာပိ-ဖမ်းဖို့ရန် ကြိုးစားကြပါကုန်သော်လည်း၊ ဂဏိတုံ- ဖမ်းမိခြင်းငှာ၊ နေဝသက္ခိံသု- မတတ်နိုင်ကြကုန်၊ ဗြဟ္မမန္တန္တိ- ဗြဟ္မမန္တန် ဟူ၍၊ အက္ခာတံ-ရှင်တော် ဘုရားဟောကြား အပ်သော၊ တံ ပရိတ္တံ-ထိုမောရသုတ် ပရိတ်တော်ကို (မယံ-ငါတို့သည်)၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြပါကုန်စို့။

၆၈။ စက္ခုမာ-လူတို့အား ပေးအပ်သော မျက်စိ ရှိပေထသော၊ ဧကရာဇော-တစ်ဦးတည်းသော မင်းဖြစ်ပေထသော၊ ဟရိဿဝဏ္ဏော-ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိပေထသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသော-မြေပြင်၌ ထွန်းပသော အရောင် ရှိပေထသော၊ အယံ-ဤနေမင်းသည်၊ ဥဒေတိ-တက်ထွန်းပေါ်ထွက်လာ၏၊ တံ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဟရိဿဝဏ္ဏံ-ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိပေထသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသံ-မြေပြင်၌ ထွန်းပသော အရောင်ရှိပေထသော၊ တံ- ထိုရှင်နေမင်းကို၊ နမဿမိ- ရှိခိုးပါ၏၊ တယာ-ရှင်နေမင်းသည်၊ အဇ္ဇယနေ၊ ဂုတ္တာ-စောင့် ရှောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ (မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်)၊ ဒိဝသံ-တစ်နေ့ပတ်လုံး၊ ဝိဟာရေမု-ချမ်းသာစွာ နေကြပါကုန်အံ့။

၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ- မကောင်းမှုကို အပ၊ ပြုအပ်ပြီးသော အကြင် ဘုရားရှင်တို့သည်၊ သဗ္ဗမေဓု- အလုံးစုံသောတရား တို့ကို၊ ဝေဒဂူ- သိမြင်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ တေ-ထို ဘုရားရှင်တို့ကို၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်ပါစေသတည်း။ တေစ- ထိုဘုရားရှင်တို့သည်လည်း။

နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ၊ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊

နမတ်ထု ဗုတ်ဓာနံ၊ နမတ်ထု ဗောဓိယာ၊

နမော ဝိမုတ္တာနံ၊ နမော ဝိမုတ္တိယာ၊

နမော ဝိမုတ်တာနံ၊ နမော ဝိမုတ်တိယာ၊

ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတ္တာ၊

အိမံ သော ပရိတ်တံ ကတ်တဝါ၊

မောရော စရတိ ဒေသနာ။

မောရော စရတိ အေသနာ။

၇၀။ အပေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇော၊

အပေတယံ စက်ခုမာ ဧကရာဇော၊

ဟိရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။

ဟရိတ်သဝန်ဏော ပထဝိပ်ဘာသော။

တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊

တံ တံ နမတ်သာမိ ဟရိတ်သဝန်ဏံ ပထဝိပ်ဘာသံ၊

တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဟိဟရေမု ရတ္တိ။

တယစ်ဇ ဂုတ်တာ ဝိဟရေမု ရတ်တိနံ။

၇၁။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဒေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊

ယေ ဗြန်မဏာ ဝေဒဂူ သပ်ဗဓမ်မေ၊

တေ မေ နမော၊ တေ စ မံ ပါလယန္တူ။

တေ မေ နမော၊ တေ စ မံ ပါလယန်တူ။

နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ၊ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊

နမတ်ထု ဗုတ်ဓာနံ၊ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊

နမော ဝိမုတ္တာနံ၊ နမော ဝိမုတ္တိယာ၊

နမော ဝိမုတ်တာနံ၊ နမော ဝိမုတ်တိယာ၊

ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတ္တာ၊

အိမံ သော ပရိတ်တံ ကတ်တဝါ၊

မောရော ဝါသ မကပ္ပယိ။

မောရော ဝါသ မကပ်ပယိ။

မောရသုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

မောရသုတ်တံ နိတ်ထိတံ။

မံ-အကျွန်ုပ်ကို၊ ပါလ ယန္တူ-စောင့်ရှောက်တော်မူကြ

ပါကုန်၊ ဗုဒ္ဓါနံ-ဘုရားရှင်တို့အား၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊

အတ္ထု- ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဗောဓိယာ- ဘုရားရှင်တို့၏

မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်အား၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-

ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဝိမုတ္တိယာ-အရဟတ္တဖိုလ် ဝိမုတ္တိ ဖြင့်၊

ဝိမုတ္တာနံ-ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်သော ဘုရားရှင်တို့အား၊

နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့)၊ သောမောရော- ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်၊

ဣမပရိတ္တံ-ဤပရိတ်အရံအတားကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ ဒေသနာ

ဒေသနာယ-အစာရှာခြင်းငှာ၊ စရတိ-လှည့်လည်၏။

၇၀။ စက္ခုမာ-လူတို့အား ပေးအပ်သော မျက်စိ ရှိပေထသော၊

ဧကရာဇာ-တစ်ဦးတည်းသော မင်းဖြစ်ပေထသော၊ တရိဿ-

ဝဏ္ဏော-ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိပေထသော၊

ပထဝိပ္ပ- ဘာသော-မြေပြင်၌ ထွန်းပသောအရောင်ရှိပေ

ထသော၊ အယံ- ဤနေမင်းသည်၊ အပေတိ-ဝင်၏၊ တံ

တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဟရိဿဝဏ္ဏံ-ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော

အဆင်းရှိပေထသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသံ-မြေအပြင်၌ ထွန်းပသော

အရောင်ရှိပေထသော၊ တံ-ထိုရှင်နေမင်းကို၊ နမဿာမိ-

ရှိခိုးပါ၏။ တယာ-ရှင်နေမင်း သည်၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ ဂုတ္တာ-

စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ (မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်)၊

ရတ္တိ-တစ်ညတာပတ်လုံး၊ ဝိဟ ရေမု-ချမ်းသာစွာ နေကြရ

ပါကုန်အံ့။

၇၁။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ-မကောင်းမှုကို အပ,ပြုအပ်သော အကြင်

ဘုရားရှင်တို့သည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ-အလုံးစုံသော တရားတို့ကို၊

ဝေဒဂူ-သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏၊ တေ-ထိုဘုရားရှင်တို့ကို၊

မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်ပါစေသတည်း၊

တေစ-ထိုဘုရားရှင်တို့သည်လည်း၊ မံ-အကျွန်ုပ်ကို၊ ပါလ

ယန္တူ-စောင့်ရှောက်တော် မူကြပါကုန်၊ ဗုဒ္ဓါနံ-ဘုရားရှင်တို့

အား၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်ပါစေသတည်း၊

ဗောဓိယာ- ဘုရားရှင်တို့၏ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်အား၊

နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်ပါစေသတည်း၊

ဝိမုတ္တာနံ- ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်သော ဘုရားရှင်တို့အား၊

နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်ပါစေသတည်း၊

ဝိမုတ္တိယာ- ဘုရားရှင်တို့၏ ဝိမုတ္တိ ငါးပါးအား၊ နမော-

ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။ (ဘိက္ခဝေ-

ရဟန်းတို့)၊ သောမောရော-ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်၊ ဣမံ

ပရိတ္တံ-ဤပရိတ်အရံအတားကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ ဝါသ-

ညအိပ်နေခြင်းကို၊ အကပ္ပယိ-ပြုလေပြီ။

မောရသုတ် မြန်မာပြန်အနက် ပြီး၏။

ဝဋ္ဋသုတ် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

ဝဋ္ဋသုတ်တော်သည် ဘုရားရှင် ငုံးမင်းဘဝက သစ္စာဆို ရွတ်ဆိုခဲ့သော သုတ်တော်ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓသည် ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်အတူ မဂဓတိုင်းအတွင်း ခရီး ဒေသစာရီ ကြွချီသည်။ ထိုသို့ကြွရင်း တောအုပ်ကြီးအတွင်း ရောက် သည့်အခါ ဗုဒ္ဓတို့ ကြွမည့်လမ်းတည့်တည့်ဆီမှ တောမီးကြီး အကြီး အကျယ် လောင်ကျွမ်းလာနေသည်။ ထိုတောမီးသည် ဗုဒ္ဓထံ ရောက် မလာဘဲ ဗုဒ္ဓရှိရာအရပ်မှ ပတ်ပတ်လည်(၁၆)ပယ် ရှိရာအရပ်ကို ရှောင်ကွင်းလျက် လောင်ကျွမ်းသွားပုံကို ရဟန်းများ တအံ့တဩ ချီးမွမ်းပြောဆိုနေကြသည်။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓက ရဟန်းတို့အား “ဤနေရာသည် ငါဘုရား ငုံးမင်းဘဝကနေခဲ့သောနေရာဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုစဉ်ကလည်း အခုလို တောမီးကြီး လောင်ကျွမ်းရာ ငုံးမင်းက အသိုက်ထဲမှနေ၍ သစ္စာဆို လိုက်မှ တောမီးကြီးငြိမ်းသွားကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ (၁၆)ပယ် စာမျှသော အရပ်သည် ကမ္ဘာဆုံးသည့်တိုင် မီးမလောင်ရာ အရပ်ဖြစ်နေမည်ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ဝဋ္ဋသုတ်ကို ပြန်လည် ဟောပြောတော်မူသည်။

ဝဋ္ဋသုတ် ရွတ်ရခြင်းအကျိုး

ဝဋ္ဋသုတ်၏ အကျိုးမှာ မီးဘေးအန္တရာယ်ကို ကာကွယ် တားဆီးနိုင်ခြင်း အကျိုးဖြစ်သည်။

ရွတ်ရမည့်အခါ

မီးအန္တရာယ် စိုးရိမ်ရသော နွေရာသီအခါတွင် ရွတ်ဆို သင့်သည်။ မီးလောင်မှုတစ်ခုခု ကြုံနေလျှင် ထိုမီးကြီးကိုပင် ဟန့်တားနိုင်သည်။ နေ့စဉ်ရွတ်ပါက မီးဘေးကြိုတင်ကာကွယ် ထားနိုင်ပါသည်။

ဝဋ်သုတ်
ပါဠိ+အသံထွက်

၇၂။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊
ပူရင်တံ ဗောဓိသမ်ဘာရေ၊
နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ် ဇာတိယံ၊
နိပိဗတိတံ ဝတိတ ဇာတိယံ။
ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊
ယတိသ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊
မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။
မဟာသတ်တံ ဝိဝစ်ဇေယိ။

၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊
ထေရတိသ သာရိပုတ်တတိသ၊
လောကနာထေန ဘာသိတံ။
လောကနာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာတေဇံ၊
ကပ်ပတ်ထာယိန် မဟာတေဇံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
ပရိတ်တံ တံ ဘဏာမဟေ။

၇၄။ အတ္ထိလောကေ သီလဂုဏော၊
အတိထိလောကေ သီလဂုဏော၊
သစ္စံ သောစေယျ နန္ဒယာ။
သစ်စ် သောစေယ နုတ်ဒယာ။
တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
တေန သစ်စေန ကာဟာမိ၊
သစ္စကိရိယ မုတ္တမံ။
သစ်စကိရိယ မုတ်တမံ။

၇၅။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊
အာဝစ်ဇစ်တဝါ ဓမ်မဗလံ၊
သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနေ။
သရိတ်တဝါ ပုပ်ဗကေ ဇိနေ။
သစ္စဗလ မဝဿာယ၊
သစ်စဗလ မဝတ်သာယ၊
သစ္စကိရိယ မကာသဟံ။
သစ်စကိရိယ မကာသဟံ။

ဝဋ်သုတ်
ပါဠိ+အသံထွက်

၇၂။ ဟေ-သူတော်ကောင်းတို့၊ ဗောဓိဝိသမ္ဘာရေ-သဗ္ဗညုတဉာဏ်
ရရန် အထောက်အကူ ပါရမီ အဆောက်အဦတို့ကို၊ ပူရေန္တံ-
ဖြည့်ကျင့်တော်မူသော၊ ဝဋ်ဇာတိယံ-ငုံးမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ-
ဖြစ်တော် မူသော၊ မဟာသတ္တံ-ဘုရားလောင်းကို၊ ယဿ
ပရိတ္တဿ-အကြင်ဝဋ်သုတ် ပရိတ်တော်၏၊ တေဇေန-
အစွမ်းအာနုဘော် ကြောင့်၊ ဒါဝဂ္ဂိ-တောမီးသည်၊ ဝိဝဇ္ဇယိ-
ရှောင်ကွင်းလေပြီ။

၇၃။ သာရိပုတ္တဿ-သာရိပုတ္တ မည်သော၊ ထေရဿ-မထေရ်အား၊
လောကနာထေန-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ-ဟောတော်
မူအပ်သော၊ ကပ္ပဋ္ဌာယိ-တစ်ကမ္ဘာလုံးဆက် မပျက်အရှည်
တည်သော သဘောရှိသော၊ တံပရိတ္တံ-ထိုဝဋ်သုတ်ပရိတ်တော်
ကို၊ (မယံ-ငါတို့သည်)၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်စို့။

၇၄။ လောကေ-လောက၌၊ သီလဂုဏော-သီလအကျင့်တရားသည်
လည်းကောင်း၊ သစ္စံ-သစ္စာတရားသည် လည်းကောင်း၊ သော
စေယျံ-စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ နန္ဒ
ယာ-မေတ္တာ ကရုဏာသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊
တေန သစ္စေန-ထိုသစ္စာစကားဖြင့်၊ ဥတ္တမံ-ထူးမြတ်သော၊
သစ္စကိရိ ယံ-သစ္စာပြုမှုကို၊ ကာဟာမိ-ပြုပေတော့အံ့။

၇၅။ အဟံ-ငါသည်၊ ဓမ္မဗလံ-တရားစွမ်းကို၊ အာဝဇ္ဇေတွာ-
ဆင်ခြင် ၍၊ ပုဗ္ဗကေ-ရှေးအခါက ပွင့်တော်မူကြကုန်သော၊
ဇိနေ-ဘုရားရှင်တို့ကို၊ သရိတွာ-အောက်မေ့၍၊ သစ္စဗလံ-
သစ္စာစွမ်းအားကို၊ အဝဿာယ-အားကိုးတစ်ခု အမှီပြု၍၊
သစ္စကိရိယံ-သစ္စာပြုမှုကို၊ အာကာသိ-ပြုခဲ့ပေပြီ။

၇၆။ သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ၊
 သန်တိ ပက်ခါ အပတနာ၊
 သန္တိပါဒါ အဝဉ္ဇနာ။
 သန်တိပါဒါ အဝင်စနာ။
 မာတာ ပိတာ စ နိက္ခန္တာ၊
 မာတာ ပိတာစ နိက်ခန်တာ၊
 ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ။
 ဇာတဝေဒ ပတိက်ကမ။

၇၇။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယံ၊
 သဟ သစ်စေ ကတေ မယံ၊
 မဟာပဇ္ဇလိတော သိဒ္ဓိ။
 မဟာပစ်ဇလိတော သိဒ္ဓိ။
 ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရိသာနိ၊
 ဝစ်ဇေသိ သောလသ ကရိသာနိ၊
 ဥဒကံ ပတ္တာ ယထာ သိဒ္ဓိ။
 ဥဒကံ ပတ်တဝါ ယထာ သိဒ္ဓိ။
 သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊
 သစ်စေန မေ သမော နတ်ထိ၊
 ဧသာ မေ သစ္စပါရမီ။
 အေသာ မေ သစ်စပါရမီ။

ဝဋ္ဋသုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။
 ဝတ်တသုတ်တံ နိပ်ထိတံ။

၇၆။ မေ-ငါအား၊ ပက္ခာ-အတောင်တို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊
 အပတနာ-ပျံ့ကား မပျံ့နိုင်ကုန်၊ မေ-ငါအား၊ ပါဒါ-
 ခြေတို့ သည်၊ သန္တိ- ရှိကုန်၏၊ အဝဉ္ဇနာ-သွားကား
 မသွားနိုင်ကုန်၊ မာတာပိတာ စ-အမိအဖတို့သည်လည်း၊
 နိက္ခန္တာ- အသက်ဘေးကြောင့် ထွက်ပြေးကြကုန်ပြီ။
 ဇာတဝေဒ-အို တောမီး၊ ပဋိက္ကမ-ရှောင်ရှားပါလော့။

၇၇။ မယံ-ငါဘုရားသည်၊ သစ္စေ-သစ္စာဆိုမှုကို၊ ကတေ-ပြုအပ်
 သည်ရှိသော်၊ သဟ-သစ္စာဆိုလိုက်သည့် တစ်ပြိုင်နက်၊ သိဒ္ဓိ-
 မီးသည်၊ ဥဒကံ-ရေသို့၊ ပတ္တာ-ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝဇ္ဇေသိ
 ယထာ-ငြိမ်းအေးပျောက်ပြယ် ရှောင်လေသကဲ့သို့၊ တထာ-
 ထို့အတူ၊ မဟာပဇ္ဇလိတော-ကြီးမားသော အလျှံရှိသော၊ သိဒ္ဓိ-
 တောမီးသည်၊ သောဠသ ကရိသာနိ-တစ်ဆယ့်ခြောက်ပယ်စာ
 အကွာသို့တိုင်အောင်၊ ဝဇ္ဇေသိ-ရှောင်ခွာသွားလေပြီ၊ မေ-
 ငါ၏၊ သစ္စေန-သစ္စာတရားနှင့်၊ သမော-တူသောတရားကား၊
 နတ္ထိ-မရှိ။ ဧသာ-ဤသစ္စာအမှုသည်၊ မေ-ငါဘုရား၏၊
 သစ္စပါရ မိ-သစ္စာပါရမီတည်း။

ဝဋ္ဋသုတ် မြန်မာပြန်အနက် ပြီး၏။

ဓဇေဂ္ဂသုတ်ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးနေစဉ်အခါက ရဟန်းတို့အား ဓဇေဂ္ဂသုတ်တော်ကို အရံအတား ဖြစ်စေရန် ဟောတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓရှိစဉ်အခါက ရဟန်းတို့မှာ စာသမားမဟုတ်ဘဲ ပဋိပတ်အလုပ်ကိုစောက်ချ အားထုတ်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြသည်။ တရားအလုပ် ဆိုတာကလည်း လူနှင့်သူနှင့်ဝေးသည့် တောထဲတောင်ထဲမှာ၊ သို့မဟုတ် လူသူကင်းဆိတ်ရာ နေရာများမှာသာ အားထုတ်ရသော အလုပ်မျိုးဖြစ်သည်။

ထိုအခါ တစ်ပါးတည်းနေရသည့်ကြားထဲ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်စသည်တို့၏ အခြောက်အလှန့်စသည်ကို ခံရတတ်သည်လည်း ရှိသည်။ သမာဓိအားမကောင်းသောအချိန်ဖြစ်က တရားအလုပ် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာရုံမက ပျက်ကွက်သွားရသည်လည်းရှိသည်။

သို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓက ထိုသို့သောအဖြစ်မျိုး မဖြစ်ရလေအောင် ဓဇေဂ္ဂသုတ်ကို ဟောတော်မူပြီး ထိတ်လန့်မှုရှိလာက ရွတ်ဖတ်ကြရန် မိန့်တော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်ခါက သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)ကျွန်း၊ ဒီဃဝါပီစေတီတော်၌ အင်္ဂတေအချော ကိုင်နေတုန်းတန်းလန်းက ဦးဇင်းတစ်ပါး စေတီတော် အထက်ဆင့် လက်တန်းမှလွတ်၍ စေတီဝမ်းပြင်ဖြင့် လျှောကျလေသည်။ ထိုအခါ အောက်ကကြည့်နေသော ရဟန်းတို့က ငါ့အရှင် ဓဇေဂ္ဂသုတ် ရွတ်-ရွတ်ဟု လှမ်းသတိပေးလေသည်။

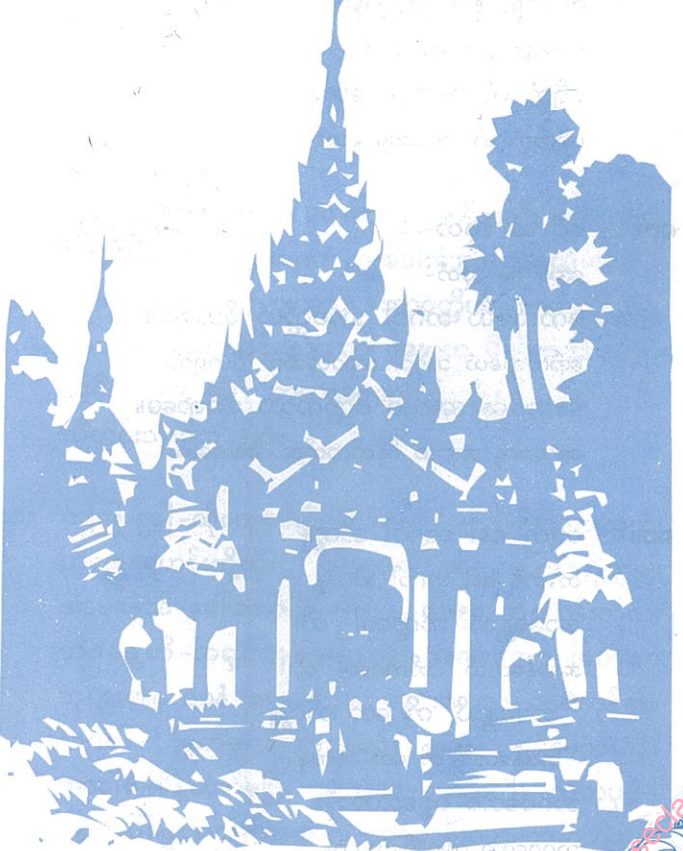
ထိုအခါ ထိုရဟန်းက “ ဓဇေဂ္ဂပရိတ္တံ ဓံ ရက္ခတု-ဓဇေဂ္ဂသုတ်ငါ့ကိုစောင့်ရှောက်ပါစေ” ဟု ရွတ်ဆိုလိုက်ရာ အုတ်နှစ်ချပ် ရုတ်ခနဲ ပေါ်လာပြီး လှေကားထစ်သဖွယ် ခံပေးလိုက်သည်။ ထိုအခါကျမှ အပေါ်က ရဟန်းများက နွယ်လှေကားချပေးရာ ထိုလှေကားပေါ် ထိုရဟန်းရောက်သည်နှင့်အုတ်နှစ်ချပ်မှာ မူလနေရာ ပြန်ဝင်သွားလေသည်။ ဤမျှအထိ အားကိုးရသော သုတ်တော်ဖြစ်သည်။

ဓဇေဂ္ဂသုတ် ရွတ်ရခြင်းအကျိုး

ဓဇေဂ္ဂသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်းအားဖြင့် ကောင်းကင်၌ပင် ထောက်တည်ရာရနိုင်သည့် အပြင် ဘီလူး၊ သားရဲ၊ သူခိုး စသော ဘေးရန်တို့မှလည်း လွတ်ကင်းနိုင်သည်။

ရွတ်ရမည့်အခါ

စစ်ဖြစ်သည့်အခါ၊ ကြောက်စရာ အန္တရာယ်များနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည့်အခါ၊ (အဋ္ဌကထာ၏ ဖွင့်ပြချက်အရဆိုက)အားကိုးရာမဲ့ အခြေအနေ မျိုးနှင့် ကြုံနေရသည့်အခါတို့၌ရွတ်ပါ။

ဇေဂ္ဂသုတ်
ပါဠိ+အသံထွက်

- ၇၈။ ယဿာ နုဿရဏေနာပိ၊
ယတ်သာ နုတ်သရဏေနာပိ၊
အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော။
အန်တလိတ်ခေပိ ပါဏိနော။
ပတိဋ္ဌ မဓိဂစ္ဆန္တိ၊
ပတိတ်ထ မဓိဂစ်ဆန်တိ၊
ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။
ဘူမိယံ ဝိယ သပ်ဗထာ။

- ၇၉။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝဇာလမှာ၊
သပ်ဗုပတ်ဒဝဇာလမှာ၊
ယက္ခစောရာဒိသမ္ဘဝါ။
ယက်ခစောရာဒိသမ်ဘဝါ။
ဂဏာနာ န စ မုတ္တာနံ၊
ဂဏာနာ န စ မုတ်တာနံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
ပရိတ်တံ တံ ဘာဏာမ ဟေ။

- ၈၀။ ဧဝံ မေ သုတံ-
အေဝံ မေ သုတံ-
ဧကံသမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။
အေကံသမယံ ဘဂဝါ သာဝတ်ထိယံ ဝိဟရတိ။
ဇေတဝနေ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။
ဇေတဝနေ အနာထ ပိန်တိကတ်သ အာရာမေ။

- ၈၁။ တတြ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု၊
တ,တရ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက်ခု
အာမန္တေသိ“ဘိက္ခဝေါ”တိ၊
အာမန်တေသိ “ဘိက်ခဝေါ”တိ၊
“ဘဒန္တေသိ”တိ တေ ဘိက္ခု၊
“ဘဒန်တေ” တိ တေ ဘိက်ခု
ဘဂဝတော ပစ္စသောသုံ။
ဘဂဝတော ပစ်စတ်သောသုံ။

ဇေဂ္ဂသုတ်
အနက်

- ၇၈။ ဟေ-အိုသူတော်ကောင်းတို့၊ ယဿပရိတ္တဿ-အကြင် ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ အနုဿရဏေနာပိ-အောက်မေ့ရုံမျှဖြင့်လည်း၊ ပါဏိနော - သတ္တဝါတို့သည်၊ အန္တလိက္ခေပိ-ကောင်းကင်၌သော်ပင်၊ ဘူမိယံဝိယ - မြေပေါ်မှာလို၊ သဗ္ဗထာ- ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပတိဋ္ဌ-ထောက်တည် ရာကို၊ အဓိ ဂစ္ဆန္တိ-ရကုန်၏။

- ၇၉။ ယက္ခစောရာဒိသမ္ဘဝါ - ဘီလူးသူခိုး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝဇာလမှာ- ဘေးရန်ခပင်း ပိုက်ကွန်တွင်းမှာ၊ မုတ္တာနံ- လွတ်လာသူတို့၏၊ ဂဏာနာ စ- အရေအတွက်သည်လည်း၊ န-မရှိတော့ပေ၊ တံ ပရိတ္တံ-ထိုဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်စို့။

- ၈၀။ (ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား)၊ မေ-တပည့်တော်သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ သုတံ-ကြားခဲ့ရပါ၏၊ ဧကံ-တစ်ပါးသော၊ သမယံ-အခါ၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်မည်သော၊ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ-အနာထပိဏ္ဍိကဿဌေး၏၊ အာရာမေ-ကျောင်းတိုက်၌၊ ဝိဟရတိ-သီတင်းသုံးတော်မူ၏။

- ၈၁။ တတြ ခေါ-ထိုကျောင်း၌ပင်၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို၊ “ဘိက္ခဝေါ”တိ- ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေသိ-ခေါ်တော်မူပြီ၊ တေ ဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့က၊ ဘဒန္တေတိ-အရှင်ဘုရားဟူ၍၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ-စကားကို၊ ပစ္စသောသုံ-ဝန်ခံကုန်၏။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ- ဤစကားကို၊ အဝေါစ-မိန့်တော်မူပြီ၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဘူတပုဗ္ဗ-ရှေးကဖြစ်ဖူးသည်ကား၊ ဒေဝါ-သုရသင်္ဂါမော-တာဝတိံ

ဘဂဝါ တောဒဝေါစ

ဘဂဝါ အောတဒဝေါစ

ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ

ဘူတပုပံ ဘိက္ခဝေ

ဒေဝါ သုရသင်္ဂါမော သမုပဗျုဠော အဟောသိ။

ဒေဝါ သုရသင်္ဂါမော သမုပဗျုဠော အဟောသိ။

အထ ခေါ ဘိက္ခဝေ သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော

အထ ခေါ ဘိက္ခဝေ သက်ကော ဒေဝါနမိန္ဒော

ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ-

ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန်တေသိ-

သစေ မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ

သစေ မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ

ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ

အုပ်ပစ်ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ

လောမဟံသောဝါ၊ မမေဝ တသမိန်

လောမဟံသောဝါ၊ မမေဝ တသမိန်

သမယေ ဓဇေဝံ ဥလ္လောကေယျာထ။

သမယေ ဓဇေဝံ အုန်လောကယျာထ။

မမံ ဟိ ဝေါ ဓဇေဝံ ဥလ္လောကယတံ

မမံ ဟိ ဝေါ ဓဇေဝံ အုန်လောကယက်

ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ

ယံ ဘဝိတ်သတိ ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ

လောမဟံသော ဝါ သော ပဟိယိဿတိ။

လောမဟံသော ဝါ သော ပဟိယိတ်သတိ။

၈၂။ နော စေ မေ ဓဇေဝံ ဥလ္လောကေယျာထ။

နော စေ မေ ဓဇေဝံ ဘုန်လောကေယျာထ။

အထ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇေဝံ

အထ ပဇာပတိတ်သ ဒေဝရာဇေသ ဓဇေဝံ

ဥလ္လောကေယျာထ။ ပဇာပတိဿ ဟိ ဝေါ

အုန်လောကေယျာထ ပဇာပတိတ်သ ဟိ ဝေါ

နတ်နှင့် အသုရာနတ်တို့၏ စစ်ပွဲသည်။ သမုပဗျုဠော-
နှစ်ဖက်စုရုံးမိသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊
အထ ခေါ-ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒော-နတ်ဘုရင်ဖြစ်သော၊
သက္ကော-သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ ဒေဝေ-
တာဝတိန်နတ်သားတို့ကို၊ အာမန္တေသိ-မိန့်ဆိုပြီး၊ မာရိသာ-
အမောင်နတ်သားတို့၊ သင်္ဂါမဂတာနံ-စစ်မြေပြင်၌ ရောက်နေ
ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ-သင်နတ်သားတို့အား၊ ဘယံ ဝါ-
ကြောက် လန့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆန္တိတတ္ထံသောဝါ-
တုန်လှုပ်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ လောမဟံသောဝါ-
ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သစေ ဥပ္ပ
ဇ္ဇေယျ-အကယ်၍ဖြစ် အံ့၊ တသ္မိံ သမယေ-ထိုအခါ၌၊ မမေဝ-
ငါ၏သာလျှင်၊ ဓဇေဝံ-အလံဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ-
မော်ကြည့်ကြကုန်လော့၊ ဟိ- အကြောင်းကား၊ မမံ-ငါ၏၊
ဓဇေဝံ-အလံဖျားကို၊ ဥလ္လောကယ တံ-မော်ကြည့်ကြကုန်သော၊
ဝေါ-သင်နတ်သားတို့အား၊ ယံ ဘယံဝါ-အကြင်ကြောက်လန့်
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယံ ဆန္တိတတ္ထံဝါ-အကြင်တုန်လှုပ်
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယော လောမဟံသော ဝါ-အကြင်
ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ-
ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော- ထိုအဖြစ်မျိုးကို၊ ပဟိယိဿတိ-
ပယ်ဖျောက်အပ်ပေလတ္တံ့။

၈၂။ မေ-ငါ၏၊ ဓဇေဝံ-အလံဖျားကို၊ နော စေ ဥလ္လောကေယျာထ-
အကယ်၍ မကြည့်ဖြစ်ငြားအံ့၊ အထ-ထိုသို့ မကြည့်ဖြစ်သော်၊
ပဇာပတိဿ-ပဇာပတိ မည်သော၊ ဒေဝရာဇဿ-
နတ်မင်းကြီး ၏၊ ဓဇေဝံ-အလံဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ-
မော်ကြည့်ကြကုန်လော့၊ ဟိ- အကြောင်းကား၊ ပဇာပတိဿ-
ပဇာပတိမည်သော၊ ဒေဝရာဇဿ- နတ်မင်း၏၊ ဓဇေဝံ-
အလံဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ- မော်ကြည့်ကြကုန်သော၊
ဝေါ-သင်တို့အား၊ ယံ ဘယံဝါ- အကြင်ကြောက်လန့်
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယံ ဆန္တိတတ္ထံဝါ-အကြင် တုန်လှုပ်

ဒေဝရာဇေ ဓဇ္ဇေ ဥလ္လာကယတံ
ဒေဝရာဇေသ ဓဇ္ဇေ အုန်လောကယတံ
ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ
ယံ ဘဝိတံသတိ ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတိတံ ဝါ
လောမဟံသော ဝါ သော ပဟိယိဿတိ။
လောမဟံသော ဝါ သော ပဟိယိတံသတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇေသ
နော စေ ပဇာပတိတံသ ဒေဝရာဇေသ
ဓဇ္ဇေ ဥလ္လာကေယျာထ။ အထ ဝရုဏဿ
ဓဇ္ဇေ အုန်လောကေယျာထ။ အထ ဝရုနတံသ
ဒေဝ ရာဇေသ ဓဇ္ဇေ ဥလ္လာကေယျာထ။
ဒေဝ ရာဇေသ ဓဇ္ဇေ အုန်လောကေယျာထ။
ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇေသ ဓဇ္ဇေ
ဝရုနတံသ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇေသ ဓဇ္ဇေ
ဥလ္လာကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ
အုန်လောကယတံ ယံ ဘဝိတံသတိ
ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ
ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတိတံ ဝါ
လောမဟံသော ဝါ သော ပဟိယိဿတိ။
လောမဟံသော ဝါ သော ပဟိယိတံသတိ။

၈၄။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇေသ
နော စေ ဝရုနတံသ ဒေဝရာဇေသ
ဓဇ္ဇေ ဥလ္လာကေယျာထ။ အထ
ဓဇ္ဇေ အုန်လောကေယျာထ အထ
ဤသာနဿ ဒေဝရာဇေသ ဓဇ္ဇေ
ဤသာနတံသ ဒေဝရာဇေသ ဓဇ္ဇေ
ဥလ္လာကေယျာထ။ ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ
အုန်လောကေယျာထ။ ဤသာနတံသ ဟိ ဝေါ
ဒေဝရာဇေသ ဓဇ္ဇေ ဥလ္လာက ယတံ
ဒေဝရာဇေသ ဓဇ္ဇေ အုန်လောက ယတံ
ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ
ယံ ဘဝိတံသတိ ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတိတံ ဝါ
လောမဟံသော ဝါ သော ပဟိ ယိဿတိတံ။
လောမဟံသော ဝါ သော ပဟိ ယိတံသတိတံ။

ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယော လောမဟံသောဝါ-အကြင်
ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ-
ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော- ထိုအဖြစ်မျိုးကို၊ ပဟိယိဿတိ-
ပယ်ဖျောက် အပ်ပေလတ္တံ့။

၈၃။ ပဇာပတိဿ-ပဇာပတိမည်သော၊ ဒေဝရာဇေသ-နတ်မင်း၏၊
ဓဇ္ဇေ-အလံဖျားကို၊ နော စေ ဥလ္လာကေယျာထ-အကယ်၍
မကြည့်ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ အထ-ထိုသို့မကြည့်ဖြစ်သော်၊ ဝရု
ဏဿ-ဝရုဏမည်သော၊ ဒေဝရာဇေသ-နတ်မင်း၏၊ ဓဇ္ဇေ-
အလံ ဖျားကို၊ ဥလ္လာကေယျာထ-မော်ကြည့်ကြကုန်လော့၊
ဟိ-အကြောင်းကား၊ ဝရုဏဿ-ဝရုဏမည်သော၊ ဒေဝ
ရာဇေသ- နတ်မင်း၏၊ ဓဇ္ဇေ- အလံဖျားကို၊ ဥလ္လာကယတံ-
မော်ကြည့်ကြကုန်သော၊ ဝေါ-သင်တို့အား၊ ယံ ဘယံဝါ-
အကြင် ကြောက်လန့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယံ ဆန္တိတတ္ထံ
ဝါ- အကြင် တုန်လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယော လောမဟံ
သော ဝါ-အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထိုအဖြစ်မျိုးကို၊
ပဟိ ယိဿတိ-ပယ်ဖျောက်အပ်ပေလတ္တံ့။

၈၄။ ဝရုဏဿ-ဝရုဏမည်သော၊ ဒေဝရာဇေသ-နတ်မင်း၏၊ ဓဇ္ဇေ-
အလံဖျားကို၊ နော စေ ဥလ္လာကေယျာထ-အကယ်၍ မကြည့်
ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ အထ-ထိုသို့ မကြည့်ဖြစ်သော်၊ ဤသာနဿ-
ဤသာနမည်သော၊ ဒေဝရာဇေသ-နတ်မင်း၏၊ ဓဇ္ဇေ-အလံ
ဖျားကို၊ ဥလ္လာကေယျာထ-မော်ကြည့်ကြကုန်လော့၊ ဟိ-
အကြောင်းကား၊ ဤသာနဿ-ဤသာနမည်သော၊ ဒေဝရာဇ
ေသ-နတ်မင်း၏၊ ဓဇ္ဇေ-အလံဖျားကို၊ ဥလ္လာကေယျာထ-
မော်ကြည့်ကြကုန်လော့၊ ဤသာနဿ- ဤသာနမည်သော၊
ဒေဝရာဇေသ- နတ်မင်း၏၊ ဓဇ္ဇေ- အလံဖျားကို၊ ဥလ္လာ
ကယတံ- မော်ကြည့်ကြကုန်သော၊ ဝေါ-သင်တို့အား၊ ယံ
ဘယံဝါ- အကြင်ကြောက်လန့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယံ
ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ- အကြင်တုန်လှုပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
ယော လောမဟံသော ဝါ-အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထ
ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်ပေလတ္တံ့၊ သော-
ထိုအဖြစ် မျိုးကို၊ ပဟိယိဿတိ-ပယ်ဖျောက်အပ်ပေလတ္တံ့၊
ဣတိ-ဤသို့၊ အာမန္တေသိ-မိန့်တော်မူပြီ။

၈၅။ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ
 တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ
 သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါနမိန္ဒဿ
 သက်ကတ်သ ဝါ ဒေဝါနမိန္ဒတ်သ
 ဓဇေဝံ ဥလ္လာကယတံ၊
 ဓဇေဝံ အုန်လောကယတံ၊
 ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ
 ပဇာပတိတ်သ ဝါ ဒေဝရာဇတ်သ
 ဓဇေဝံ ဥလ္လာကယတံ၊
 ဓဇေဝံ အုန်လောကယတံ၊
 ဝရုဏဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ
 ဝရုဏတ်သ ဝါ ဒေဝရာဇတ်သ
 ဓဇေဝံ ဥလ္လာကယတံ၊
 ဓဇေဝံ အုန်လောကယတံ၊
 ဤသာနဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ
 ဤသာနတ်သ ဝါ ဒေဝရာဇတ်သ
 ဓဇေဝံ ဥလ္လာကယတံ၊
 ဓဇေဝံ အုန်လောကယတံ၊
 ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ
 ယံ ဘဝိတ်သတိ ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ
 လောမဟံသော ဝါ၊
 လောမဟံသော ဝါ၊
 သော ပဟိယေထာပိ နောပိ ပဟိယေထ။
 သော ပဟိယေထာပိ နောပိ ပဟိယေထ။

၈၆။ တံ ကိဿ ဟေတု-
 ကံ ကိတ်သ ဟေတု-
 သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါနမိန္ဒော။
 သက်ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါနမိန္ဒဒေါ။
 အ ဝိတရာဂေါ အဝိတဒေါသော
 အဝိတ ရာဂေါ အဝိတဒေါသော
 အဝိတမောဟော ဘိရု ဆန္ဒိ ဥတြာသိ ပလာယိတိ။
 အဝိတမောဟော ဘိရု ဆမ်ဘိ အုတ်တြာသိ ပလာယိတိ။

၈၅။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ-နတ်ဘုရင်ဖြစ်သော၊
 သက္ကဿ-သိကြားမင်း၏၊ တံ ခေါပန ဓဇေဝံ-ထိုအလံဖျားကို၊
 ဥလ္လာကယတံဝါ-မော်ကြည့်ကြကုန်သော နတ်တို့အား လည်း
 ကောင်း။ ပဇာပတိဿ-ပဇာပတိမည်သော၊ ဒေဝရာဇဿ-
 နတ်မင်း၏၊ တံ ခေါပန ဓဇေဝံ-ထိုအလံဖျားကို၊ ဥလ္လာကယ
 ကံဝါ-မော်ကြည့်ကြကုန်သော နတ်တို့အား လည်းကောင်း၊
 ဝရုဏဿ-ဝရုဏမည်သော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ တံ
 ဒေါပန ဓဇေဝံ-ထိုအလံဖျားကို၊ ဥလ္လာကယတံဝါ-မော်ကြည့်
 ကြကုန်သော နတ်တို့အားလည်းကောင်း။ ဤသာနဿ-ဤ
 သာနမည်သော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ တံ ခေါပနဓဇေဝံ-
 ထိုအလံဖျားကို၊ ဥလ္လာကယတံဝါ- မော်ကြည့်ကြကုန်သော
 နတ်တို့အား လည်းကောင်း၊ ယံဘယံဝါ-အကြင် ကြောက်လန့်
 ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-အကြင်
 တုန်လှုပ်ခြင်း သည် လည်းကောင်း၊ ယော လောမဟံသောဝါ-
 အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ဘဝိဿတိ-ဖြစ်ပေလတ္တံ့၊ သော-ထိုသို့သော အဖြစ်မျိုးကို၊
 မဟိယေထာပိ-ပယ်ဖျောက်အပ်သည်လည်း ဖြစ် ရာ၏၊
 နောပိပဟိယေထ- မပယ်ဖျောက်အပ်သည်လည်း ရှိရာ၏။

၈၆။ တံ- ထိုသို့ ပျောက်,မပျောက် နှစ်မျိုးဖြစ်ရခြင်းသည်၊
 ကိဿ ဟေတု-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ-
 ရဟန်းတို့၊ ဟိ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်၊ ဒေဝါနမိန္ဒော-
 နတ်ဘုရင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊ အဝိတ
 ရာဂေါ-မကင်းသော ရာဂရှိ၏။ အဝိတ ဒေါသော-မကင်း
 သော ဒေါသရှိ၏။ အဝိတ မောဟော-မကင်းသော မောဟရှိ
 ၏။ ဘိရု-ကြောက်တတ်၏၊ ဆန္ဒိ-ကိုယ်တုန်လှုပ်တတ်၏၊
 ဥတြာသိ-ထိတ်လန့်တတ်၏၊ ပလာယိ-ထွက်ပြေးတတ်၏၊
 ဣတိ-ထို့ကြောင့်ပင်တည်း။

၈၉။ **မမံ-ဟိ-ဝေါ ဘိက္ခဝေ**
 မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ
အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
 အနုတ်သရတံ ယံ ဘဝိတ်သတိ
ဘယံ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ
 ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိကတ်တံ ဝါ
လောမဟံသော ဝါ သော ပဟိယိဿတိ။
 လောမဟံသော ဝါ သော ပဟိယိတ်သတိ။

၉၀။ **နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ။**
 နော စေ မံ အနုတ်သရေယျာထ။
အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ။
 အထ ဓမ်မံ အနုတ်သရေယျာထ။

၉၁။ **“သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊**
 သွက်ခါတော ဘဂဝတာ ဓမ်မော၊
သန္နိဋ္ဌိကော၊ အကာလိကော၊
 သန်ဒိတ်ထိကော၊ အကာလိကော၊
ဧဟိပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊
 အေဟိပတ်သိကော၊ ဩပနေယျိကော၊
ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ”တိ။
 ပစ်စက်တံ ဝေဒိတပ်ဗော ဝိန်ညူဟိ”တိ။

ကြောင့်လည်း၊ **သတ္တာဒေဝမနုဿနံ**-သတ္တာဒေဝ မနုဿ မည်တော်မူ၏။ (၇) **သော ဘဂဝါ**-ထိုဘုရားရှင်သည်၊ **ဣတိ ဝိ-** သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူတတ် ဤသို့သော ဂုဏ် သကတ်ကြောင့်လည်း၊ **ဗုဒ္ဓေါ**-ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ (၈) **သော ဘဂဝါ**-ထိုဘုရားရှင်သည်၊ **ဣတိဝိ-**ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူတတ် ဤသို့သော ဂုဏ်သကတ်ကြောင့်လည်း၊ **ဘဂဝါ**-ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ (၉) **ဣတိ -** ဤသို့။ **အနုဿ ရေယျာထ-** အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၈၉။ **ဟိ-အကြောင်းကား၊ ဘိက္ခဝေ-**ရဟန်းတို့၊ **မမံ-**ငါဘုရားကို၊ **အနုဿရတံ-**အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်သော၊ **ဝေါ-** သင်တို့အား၊ **ယံ ဘယံ ဝါ-**အကြင် ကြောက်လန့်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ **ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ-**အကြင်တုန်လှုပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ **ယော လောမဟံသော ဝါ-**အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်းထခြင်းသည်ကောင်း၊ **ဘဝိဿတိ-** ဖြစ်လတ္တံ့၊ **သော-**ထိုလိုအဖြစ်မျိုးကို၊ **ပဟိယိဿတိ-** ပယ်ဖျောက်အပ်ပေအံ့။

၉၀။ **မံ-**ငါဘုရားကို၊ **နော စေ အနုဿရေယျာထ-**အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်ငြားအံ့၊ **အထ-**ထိုသို့ဖြစ်မိသော်၊ **ဓမ္မံ-**တရား တော်ကို၊ **အနုဿရေယျာထ-**အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၉၁။ **ဘဂဝါ**-ဘုရားရှင်သည်၊ **ဓမ္မော-**မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန်ပရိယတ် ဆယ်ပါးသောတရားတော်ကို၊ **သွာက္ခာတော-**ကောင်းစွာ ဟော ကြားတော်မူအပ်သောတရားပေတည်း၊ **သန္နိဋ္ဌိကော-** ကိုယ်တိုင် အကျိုးပေးတတ်သည့် တရားပေတည်း၊ **အကာ လိကော-**အခါ မလင့် အကျိုးပေးတတ်သော တရားပေတည်း၊ **ဧဟိပဿိကော-**လာလှည့်ရှုလှည့်ဟု ဖိတ်ခေါ်ရဲသော တရား တော်တည်း၊ **ဩပနေယျိကော-**စိတ်ထဲ၌စွဲနေအောင် အမြဲ ဆောင်ထိုက်သော တရားပေတည်း၊ **ဝိညူဟိ-**တရား သိမြင် ပညာရှင်တို့သည်သာ၊ **ပစ္စတ္တံ-** အသီးသီး မိမိ၏ သန္တာန်၌၊ **ဝေဒိတဗ္ဗော-**သိအပ် ခံစားအပ်သော တရား ပေတည်း၊ **ဣတိ-**ဤသို့၊ **အနု သရေယျာထ-**အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၉၂။ **ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ**
 ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ
အနုဿရဟံ ယံ ဘဝိဿတိ
 အနုတ်သရဟံ ယံ ဘဝိတ်သတိ
ဘယံ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ
 ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ
သော ပဟိယိဿတိ။
 သော ပဟိယိတ်သတိ။

၉၃။ **နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ။**
 နော စေ ဓမ္မံ အနုတ်သရေယျာထ။
အထ သံဃံ အနုဿရေယျာထ။
 အထ သံဃံ အနုတ်သရေယျာထ။

၉၄။ **“သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊**
 သုပတ်ပန်နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
ဥဇုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
 အုဇုပတ်ပန်နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
 ဉာယပ်ပတ်ပန်နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
သာမိစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
 သာမိစိပ်ပတ်ပန်နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ
 ယဒိဒံ စပ်တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အတ်ထ ပုရိသပုပ်ဂလာ
ဧသ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
 အေသ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
အာဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊
 အာဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊
ဒက္ခိဏေယျော၊ အဉ္စလိ ကရဏီယော၊
 ဒက်ခိဏေယျော၊ အစ်စလိ ကရဏီယော၊
အနတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာ”တိ။
 အနတ်တရံ ပုမ်ညက်ခေတ်တံ လောကတ်ဿာ”ဟိ။

၉၂။ **ဟိ-အကြောင်းကား၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မံ-တရားတော်**
 ကို၊ **အနုဿရဟံ-အောက်မေ့ကြကုန်သော၊ ဝေါ-သင်တို့အား၊**
ယံ ဘယံ ဝါ-အကြင် ကြောဏ်လန်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ-အကြင်တုန်လှုပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
ယော လောမဟံသော ဝါ-အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း
သည် လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထိုသို့
ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပဟိယိဿတိ-ပယ်ဖျောက်ပေလတ္တံ့။

၉၃။ **ဓမ္မံ-တရားတော်ကို၊ နော စေ အနုဿရေယျာထ-အကယ်၍**
 မအောက်မေ့မိကုန်ငြားအံ့၊ **အထ-ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကြကုန်**
သည်ရှိသော်၊ သံဃံ-သံဃာတော်ကို၊ အနုဿရေယျာထ-
အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၉၄။ **ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော-တပည့်သား၊**
 သံဃာတော်သည်၊ **သုပ္ပဋိပန္နော-ကောင်းစွာကျင့်တော်မူတတ်**
 ပါပေ၏၊ **ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော-**
 တပည့်သား သံဃာတော်သည်၊ **ဥဇုပ္ပဋိပန္နော-ဖြောင့်မတ်စွာ**
 ကျင့်တော်မူတတ်ပါပေ၏၊ **ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊**
သာဝကသံဃော-တပည့်သား သံဃာတော်သည်၊ ဉာယပ္ပဋိ-
ပန္နော-နိဗ္ဗာန်အလိုငှာ ကျင့်တော်မူတတ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော-
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော-တပည့်သား သံဃာတော်
သည်၊ သာမိစိပ္ပဋိပန္နော-အရိအေသခံထိုက်အောင် ကျင့်တော်မူ
တတ်ပါပေ၏၊ ယဒိဒံ ယာနိ ဣမာနိ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ-
မဂ်ဖိုလ်နှစ်လီ အညီတွဲကုန် အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း လေးစုံတို့
သည်၊ အဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာ-ရှစ်ယောက်သော ယောက်ျားမြတ်
တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊
ဧသ ဧသော သာဝကသံဃော-ဤတပည့်သား သံဃာတော်
သည်၊ အာဟုနေယျော- အဝေးမှပင် ဆောင်ယူ၍ ပူဇော်
ခြင်းကို ခံထိုက်၏၊ ပါဟုနေယျော-ဧည့်သည်တို့အတွက်
စီမံထားသောပစ္စည်းကိုပင် အမွှေခံထိုက်ပါပေ၏၊ ဒက္ခိ
ဏေယျော-မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်ပါပေ၏၊ အဉ္စလိ
ကရဏီယော- လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးခြင်းကိုခံတော်မူထိုက်
ပါပေ၏၊ လောကဿ- တစ်လောက လုံး၏၊ အနတ္တရံ-
အတူမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ- ကောင်းမှုတည်း ဟူသော
မျိုးစေတို့ကို စိုက်ပျိုးကြံချရာ လယ်ယာမြေကောင်း
သဖွယ် ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အနုဿရေယျာထ-
အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၉၅။ သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ
 သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ
 အနုဿရဟံ ယံ ဘဝိဿတိ
 အနုဿရဟံ ယံ ဘဝိဿတိ
 ဘယံ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ
 ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ
 သော ပဟိယိဿတိ။ -
 သော ပဟိယိတ်သတိ။

၉၆။ တံ ကိဿ ဟေတု-
 တံ ကိတ်သဟေတု-
 တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ အရဟံ
 တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ အရဟံ
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိတရာဂေါ ဝိတဒေါသော
 သမ်မာသမ်ဗုတ်ဓေါ ဝိတရာဂေါ ဝိတဒေါသော
 ဝိတမောဟော အဘီရု အဆန္ဒိ
 ဝိတမောဟော အဘီရု အဆမ်ဘိ
 အနုတြာသိ အပလာယိတိ
 အနုတ်တရာသိ အပလာယိတိ

၉၇။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ
 အိဒမဝေါစ ဘဂဝါ
 ဣဒံ ဝတ္တာန သုဂတော
 အိဒံ ဝတ်တွာန သုဂတော
 အထာပရံ ဒေတဒဝေါစ သတ္တာ။
 အထာပရံ ဒေတဒဝေါစ သတ်ထာ။

၉၈။ အရညေ ရုက္ခမူလေ ဝါ၊
 အရင်ညေ ရုက်ခမူလေ ဝါ၊
 သုညာဂါရေဝ ဘိက္ခဝေါ။
 သုန်ညာဂါရေဝ ဘိက္ခဝေါ။
 အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊
 အနုတ်သရေထ သမ်ဗုတ်ဓံ၊
 ဘယံ တုမှာက နောသိယာ။
 ဘယံ တုံမှာက နောသိယာ။

၉၅။ ဟိ-အကြောင်းကား၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ သံဃံ-သံဃာတော်
 ကို၊ အနုဿရဟံ-အောက်မေ့ကြကုန်သော၊ ဝေါ-သင်တို့အား၊
 ယံ ဘယံ ဝါ-အကြင် ကြောက်လန့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 'ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ-အကြင်တုန်လှုပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
 ယော လောမဟံသော ဝါ-အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း
 ထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထိ
 သို့အဖြစ်မျိုးကို၊ ပဟိယိဿတိ-ပယ်ဖျောက်အပ်ပေလတ္တံ့။

၉၆။ တံ-ထိုသို့ကြောက်လန့်ခြင်း စသည် ပယ်ဖျောက်ရခြင်းသည်၊
 ကိဿဟေတု- အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း ဟူမူကား။
 ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်၊ အရဟံ-
 ပူဇော် အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-
 တရားအလုံးစုံကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သိမြင်တော်
 မူသော၊ တထာဂတော- ငါဘုရားသည်၊ ဝိတရာဂေါ-
 ကင်းပြီးသော ရာဂရှိတော်မူ၏၊ ဝိတဒေါသော-ကင်းပြီးသော
 ဒေါသရှိတော်မူ၏၊ ဝိတ မောဟော-ကင်းပြီးသော မောဟ
 ရှိတော်မူ၏၊ အဘီရု- ကြောက်လန့်ခြင်း ရှိတော်မမူ၊
 အဆန္ဒိ- တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိတော်မမူ၊ အနုတြာသိ-ထိတ်လန့်
 လေ့မရှိ၊ အပလာယိ-ပြေးလေ့ရှိတော်မမူ၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်
 ပင်တည်း။

၉၇။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ-ဤသို့သော စကားကို၊
 အဝေါစ-မိန့်တော်မူပြီ၊ သုဂတော-ကောင်းသောစကားကို
 မိန့်ဆိုတတ်သော မြတ်ဘုရားသည်၊ ဣဒံ-ဤသို့သောစကားကို၊
 ဝတ္တာန-မိန့်တော်မူပြီးသော်၊ အထ-ထို့နောက်၊ သတ္တာ-
 မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အပရံ-တစ်ပါးသော၊ ဒေတံ-
 ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။

၉၈။ ဘိက္ခဝေါ-ရဟန်းတို့၊ အရညေဝါ-တော၌သော်လည်းကောင်း၊
 ရုက္ခမူလေဝါ-သစ်ပင်ရင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ သုညာဂါ
 ရေဝါ-ဆိတ်ငြိမ်ဘိတောင်း တဲအိမ်ကျောင်း၌သော် လည်း
 ကောင်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ-ငါဘုရားကို၊ အနုဿရေထ-အဖန်တလဲလဲ
 အောက်မေ့ကြကုန်လော့၊ ဧဝံ-ဤသို့အောက်မေ့သည်ရှိသော်၊
 တုမှာကံ-သင်တို့အား၊ ဘယံ-ကြောက်လန့်ခြင်းသည်၊ နော
 သိယာ-မဖြစ်တော့ရာ။

၉၉။ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ။
 နော စေ ဗုတ်ခံ သရေယျာထ။
 လောကဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ၊
 လောကဇစ်ထံ နရာသဘံ၊
 အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ။
 အထ ဓမ်မံ သရေယျာထ။
 နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။
 နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။

၁၀၀။ နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ။
 နော စေ ဓမ်မံ သရေယျာထ။
 နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။
 နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။
 အထ သံဃံ သရေယျာထ။
 အထ သံဃံ သရေယျာထ။
 ပုညက္ခေတ္တံ အနတ္တရံ။
 ပုန်ညက်ခေတ်တံ အနုတ်တရံ။

၁၀၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊
 အေဝံ ဗုတ်ခံ သရန်တာနံ၊
 ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ၊
 ဓမ်မံ သံဃင်စ ဘိက်ခဝေါ၊
 ဘယံ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ၊
 ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ၊
 လောမဟံသော န ဟေဿတိ။
 လောမဟံသော န ဟစ်သတိ။

ဓဂ္ဂေသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
 ဓဂ္ဂေသုတ်တံ နိတ်ထိတံ။

၉၉။ လောကဇေဋ္ဌံ- လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်ထသော၊ နရာသဘံ- လူတို့ထက်မြတ်ထသော၊ ဗုဒ္ဓံ- ငါဘုရားကို၊ နောစေသရေယျာထ- အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ- ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်၊ နိယျာနိကံ- သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်တတ်သော၊ သုဒေသိတံ- ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူ အပ်သော၊ ဓမ္မံ- တရားတော်ကို၊ သရေယျာထ- အောက်မေ့ ကြကုန်လော့။

၁၀၀။ နိယျာနိကံ- သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်တတ်သော၊ သုဒေသိတံ- ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ- တရားတော်ကို၊ နော စေ သရေယျာထ- အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ- ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်၊ အနတ္တရံ- အတူမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ- ကောင်းမှုမျိုးတို့ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်သော၊ သံဃံ- သံဃာတော်ကို၊ သရေယျာထ- အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၁၀၁။ ဘိက္ခဝေါ- ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ- ဤသို့ ငါဘုရား မိန့်တော်မူသည့် အတိုင်း၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ- ငါဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ- တရားတော် မြတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃဉ္စ- သံဃာတော်မြတ်ကို လည်းကောင်း၊ သရန္တာနံ- အောက်မေ့ကြကုန်သော သင်တို့အား၊ ဘယံ ဝါ- ကြောက်လန့်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ- တုန်လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ လောမဟံသော ဝါ- ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ န ဟေဿတိ- မဖြစ်တော့လတ္တံ့။

ဓဂ္ဂေသုတ် မြန်မာပြန်အနက် ပြီး၏။

အာဇာနည်နိယသုတ် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဝိဇ္ဇာကုဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံးနေစဉ်အခါက တစ်ညမှာ လောကပါလ နတ်မင်းကြီး လေးပါးတို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။

ထိုနတ်မင်းတို့သည် ဘုရားဖူးရန်၊ တရားနာရန်၊ ပြဿနာမေးရန် လာခြင်းမျိုးမဟုတ်။ သာသနာအတွက် လျှောက်ထားစရာရှိလို့ လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့နှင့် ခေါင်းဆောင် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးက ဗုဒ္ဓအား ဤသို့ လျှောက်ထားသည်။

“ဗုဒ္ဓဘုရား တန်ခိုးသိပ်ကြီးတဲ့ နတ်ဘီလူးတွေဆိုတာ အများကြီးပဲ ရှိပါတယ်။ သူတို့ဟာ သာသနာကို ကြည်ညိုသူ ရှိသလို မကြည်ညိုသူတွေလည်း ရှိပါတယ်။ မကြည်ညိုသူက များပါတယ်။

“ဒါကလည်း ဗုဒ္ဓက သူ့အသက်မသတ်ရန် ဟောပါတယ်။ သူတို့က သူ့အသတ် သတ်တဲ့ အလေ့အထရှိသူတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် မကြည်ညိုကြခြင်းပါ။

“ဗုဒ္ဓဘုရား-တပည့်တော်တို့ နတ်မင်းကြီးတွေ အာဇာနည် ခေါ်တဲ့ နတ်မြို့မှာ စုပေါင်းရေးထားတဲ့ အာဇာနည်နိယသုတ်ဆိုတာ ရှိပါတယ်။ ဒီသုတ်ကို ဗုဒ္ဓရဲ့ တပည့်သာဝကတွေ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် စေခြင်းဖြင့် နတ်မိစ္ဆာ၊ နတ်ဘီလူး စတာတွေရဲ့ အနှောင့်အယှက်မှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်”

ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းက ဤသို့ လျှောက်ထားပြီး အာဇာနည်နိယသုတ်ကို ဗုဒ္ဓအား ရွတ်ပြသည်။ ဗုဒ္ဓက မနက်လင်းသည့်အခါ ရဟန်းတို့အား ထိုအကြောင်းကို ပြန်ပြော၍ အာဇာနည်နိယသုတ်ကို သင်ပေးပြီး ရွတ်စေတော်မူခဲ့သည်။

အာဇာနည်နိယသုတ် ရွတ်ခြင်းအကျိုး

ဤသုတ်ကို ရွတ်ခြင်းဖြင့် အနှောင့်အယှက်အမျိုးမျိုးတို့မှ ကင်းလွတ်ခြင်းအကျိုး၊ နတ်အပေါင်း၏ မေတ္တာကို ခံရသဖြင့် မိမိအား စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုး စသည်ကို ခံယူရရှိသည်။ နေ့စဉ် ရက်ဆက် ရွတ်ပါက မခန့်မှန်းနိုင်လောက်အောင် အကျိုး ထူးများ ရရှိလေသည်။

ရွတ်ရမည့်အခါ

လူသူကင်းဝေးရာ၌ မိမိတစ်ဦးတည်း နေရသည့်အခါ နတ် ဘီလူး၊ သရဲတစ္ဆေ စသည်တို့ ပူးဝင်နှောင့်ယှက်သည့်အခါ၊ စုန်းကဝေ စသည်တို့ ပူးကပ်သည့်အခါ စသည်တို့၌ ရွတ်ပါ။

အဋ္ဌာနာဋီယသုတ်

ပါဠိ+အသံထွက်

- ၁၀၂။ **အပ္ပသန္ဓေဟိ နာထဿ၊**
အပ်ပသန်နေဟိ နာထတ်ဿ။
သာသနေ သာဓုသမ္ပတေ။
သာသနေ သာဓုသမ်မတေ။
အမနုဿေဟိ စဏ္ဍေဟိ၊
အမနုတ်ဿေဟိ စန်ဒေဟိ။
သဒါ ကိဗ္ဗိသကာရိဘိ။
သဒါ ကိပ်ဗိသကာရိဘိ။
- ၁၀၃။ **ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊**
ပရိသာနံ စတတ်ဿနံ။
အဟိသာယာ စ ဂုတ္တိယာ။
အဟိန်သာယာ စ ဂုတ်တိယာ။
ယံ ဒေသေသိ မဟာဝိရော၊
ယံ ဒေသေသိ မဟာဝိရော၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
ပရိတ်တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၁၀၄။ **ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊**
ဝိပတ်သိပ်ဿ စ နမတ်ထု။
စက္ခုမန္တဿ သိရိမတော။
စက်ခုမန်တတ်ဿ သိရိမတော။
သိခိဿဝိ စ နမတ္ထု၊
သိခိပ်ဿဝိ စ နမတ်ထု။
သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော။
သပ်ဗဘူတာနုကမ်ပိနော။
- ၁၀၅။ **ဝေဿဘုဿ စ နမတ္ထု၊**
ဝစ်သဘုတ်ဿ စ နမတ်ထု။
နာတကဿ တပဿိနော။
နာတကတ်ဿ တပတ်သိနော။
နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊
နမတ်ထု ကကုသန်ဓတ်ဿ။
မာရသေနာ ပမဒ္ဒိနော။
မာရသေနာ ပမတ်ဒိနော။

အဋ္ဌာနာဋီယသုတ်

မြန်မာပြန်အနက်

- ၁၀၂။ **ဟေ-**အို သူတော်ကောင်းတို့၊ **နာထဿ-**မြတ်စွာဘုရား၏၊ **သာဓုသမ္ပတေ-**အကောင်းဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော၊**သာသနေ-**သာသနာ၌၊ **အပ္ပသန္ဓေဟိ-**မကြည်ညိုကုန်သော၊ **စဏ္ဍေဟိ-**ကြမ်းတမ်းကုန်သော၊ **သဒါ-**အခါခပ်သိမ်း၊ **ကိဗ္ဗိသကာရိဘိ-**မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သော၊ **အမနုဿေဟိ-**ဘီလူးတို့ သည်။
- ၁၀၃။ **စတဿန္တံ-**လေးပါးကုန်သော၊ **ပရိသာနံ-**ပရိတ်သတ်တို့ကို၊ **အဟိသာယာ စ-**မညှဉ်းဆဲခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ **ဂုတ္တိယာစ-**စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ **မဟာဝိရော-**ဝီရိယကြီးမား မြတ်စွာဘုရားသည်၊ **ယံ ပရိတ္တံ-**အကြင် အဋ္ဌာနာဋီယပရိတ်တော်ကို၊ **ဒေသေသိ-**ဟောတော်မူပြီး၊ **ကံ ပရိတ္တံ-**ထိုအဋ္ဌာနာဋီယပရိတ်တော်ကို၊ **(မယံ-** ငါတို့သည်)၊ **ဘဏာမ-**ရွတ်ကုန်ကြစို့။
- ၁၀၄။ **စက္ခုမန္တဿ-**စက္ခုငါးပါး ရှိတော်မူသော၊ **သိရိမတော-**ဘုန်းကျက်သရေ ရှိတော်မူသော၊ **ဝိပဿိဿ စ-**ဝိပဿီဘုရားရှင်အားလည်း၊ **မေ-**အကျွန်ုပ်၏၊ **နမော-**ရှိခိုးခြင်းသည်။ **အတ္ထု-**ဖြစ်ပါစေ၊ **သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော-**အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်တော်မူတတ်သော၊ **သိခိဿဝိ စ-** သိခီဘုရားရှင်အားလည်း၊ **မေ-**အကျွန်ုပ်၏၊ **နမော-**ရှိခိုးခြင်း သည်၊ **အတ္ထု-**ဖြစ်ပါစေ။
- ၁၀၅။ **နာတကဿ-**အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဆေးအပ်ပြီးသော ကိလေသာ ရှိတော်မူသော၊ **တပဿိနော-**ချီးမွမ်းထိုက်ဘိ အကျင့်မြတ် ရှိတော်မူသော၊ **ဝေဿဘုဿ စ-**ဝေဿဘူ ဘုရားရှင်အားလည်း၊ **မေ-**အကျွန်ုပ်၏၊ **နမော-** ရှိခိုးခြင်းသည်၊ **အတ္ထု-**ဖြစ်ပါစေ။ **မာရသေနာ ပမဒ္ဒိနော-**မာရ်စစ်သည်အပေါင်းကို နှိမ်နင်းဖျက်ဆီး တော်မူတတ်သော၊ **ကကုသန္ဓဿ-**ကကုသန္ဓ ဘုရားရှင်အား လည်း၊ **မေ-**အကျွန်ုပ်၏၊ **နမော-** ရှိခိုးခြင်း သည်၊ **အတ္ထု-**ဖြစ်ပါစေ။

၁၀၆။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊

ကောဏာဂမနပ်ဿ နမတ်ထု၊

ဗြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော။

ဗြန်မဏတ်ဿ ဝုသီမတော။

ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊

ကပ်ဿပတ်ဿ စ နမတ်ထု၊

ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗမိ။

ဝိပ်ပမုတ်တတ်ဿ သပ်ဗမိ။

၁၀၇။ အင်္ဂီရဿ နမတ္ထု၊

အင်ဂီရဿဿ နမတ်ထု၊

သကျပုတ္တဿ သိရိမတော။

သက်ကျပုတ်တတ်ဿ သိရိမတော။

ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ။

ယော အိမ် ဓမ်မံ ဒေသေသိ။

သဗ္ဗဒုက္ခာ ပနုဒနံ။

သပ်ဗဒုက်ခါ ပနုဒနံ။

၁၀၈။ ယေ စာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊

ယေ စာပိ နိပ်ဗုတာ လောကေ၊

ယထာဘူတံ ဝိသယိသုံ။

ယထာဘူတံ ဝိပတ်သိသုံ။

တေ ဇနာ အပိသုဏာထ၊

တေ ဇနာ အပိသုဏာထ၊

မဟန္တာ ဝိတသာရဒါ။

မဟန်တာ ဝိတသာရဒါ။

၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊

ဟိတံ ဒေဝမနုတ်ဿာနံ၊

ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။

ယံ နမတ်ဿန်တိ ဂေါတမံ။

ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊

ဝိပ်ဇာစရဏသမ်ပန်နံ၊

မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ။

မဟန်တံ ဝိတသာရဒံ။

ပုံတော် ဂုဏ်တော် ပရိတ်တော်

၁၀၆။ ဗြာဟ္မဏဿ-အပ, ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိတော်မူသော၊

ဝုသီမတော- ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော အရိယာမဂ် အကျင့်ရှိတော်

မူသော၊ ကောဏာဂမနဿ-ကောဏာဂမနဘုရားရှင်အား

လည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-

ဖြစ်ပါစေ။ သဗ္ဗမိ-ကိလေသာ ခပ်သိမ်းတို့မှ၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿ-

လွတ်တော်မူပြီးသော၊ ကဿပဿ စ-ကဿပ ဘုရားရှင်

အားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-

ဖြစ်ပါစေ။

၁၀၇။ ယော-အကြင် ဂေါတမဘုရားရှင်သည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခာပနုဒနံ-

ဒုက္ခခပ်သိမ်းကို ပယ်နုတ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣမံ ဓမ္မံ-ဤ

တရားဒေသနာကို၊ ဒေသေသိ-ဟောတော်မူပြီ၊ အင်္ဂီရဿ-

ကိုယ်အင်္ဂါမှ ဖြာထွက်သော ရောင်ခြည်တော်ရှိတော်မူသော၊

သိရိမတော-ဘုန်းကျက်သရေ ရှိတော်မူသော၊ တဿ သကျ

ပုတ္တဿ-ထိုသာကီဝင်မင်းသား ဂေါတမဘုရားရှင်အား၊

မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်ပါစေ။

၁၀၈။ လောကေ-လောက၌၊ ယေ စာပိဇနာ-အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်

တို့သည်လည်း၊ နိဗ္ဗုတာ-ကိလေသာအပူ ငြိမ်းကြကုန်သည်ဖြစ်

၍၊ ယထာဘူတံ-ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ဝိပယိသုံ-ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်

သိတော်မူကုန်ပြီ၊ တေဇနာ-ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အပိသု

ဏာ- ချောပစ်ကုန်းတိုက်ခြင်းမရှိကြကုန် အထ- ထို့အပြင်၊

မဟန္တာ-သီလ စသည် ကြီးမြတ်ကုန်၏၊ ဝိတသာရဒါ-

ကင်းသော ကြောက်ရွံ့ခြင်း ရှိတော်မူကုန်၏။

၁၀၉။ တေ ဇနာ-ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒေဝမနုဿာနံ-

နတ်လူ တို့၏၊ ဟိတံ-အစီးအပွားကို ပြုတော်မူတတ်သော၊

ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နံ-အသိဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ အကျင့်စရဏနှင့်

ပြည့်စုံသော်မူသော၊ မဟန္တံ-ကြီးမြတ်တော်မူသော၊ ဝိတ

သာရဒံ- ကင်းသောကြောက် ရွံ့ခြင်းရှိတော်မူသော၊

ဂေါတမံ- ဂေါတမဘုရားရှင်ကို၊ နမ သန္တိ-ရှိခိုးကြကုန်၏၊

(တေသမ္ပိ-ထိုရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့အားလည်း၊ မေ-

အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်ပါစေ။)

၁၁၀။ **ဧတေ စညေ စ သမ္ပဒ္ဓါ၊**
 အေတေ စင်ညေစ သမ်ဗုတ်ဓာ၊
အနေကသတကောဋီယော။
 အနေကသတကောတိယော။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမသမာ၊
 သပ်ဗေ ဗုတ်ဓာ သမသမာ၊
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။
 သပ်ဗေ ဗုတ်ဓာ မဟိတ်မိကာ။

၁၁၁။ **သဗ္ဗေ ဒသဗလူပေတာ၊**
 သပ်ဗေ ဒသဗလူပေတာ၊
ဝေသာရဇ္ဇေဟု ပါဂတာ။
 ဝေသာရစ်ဇေဟု ပါဂတာ။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊
 သပ်ဗေ တေ ပတိဇာနန်တိ၊
အာသဘံ ဌာန မုတ္တမံ။
 အာသဘံ ထာန မုတ်တမံ။

၁၁၂။ **သီဟနာဒံ နဒန္တေ တေ၊**
 သီဟနာဒံ နဒန်တေ တေ၊
ပရိသာသု ဝိသာရဒါ။
 ပရိသာသု ဝိသာရဒါ။
ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္တေန္တိ၊
 ဗြန်မစက်က ပဝတ်တင်တိ၊
လောကေ အပ္ပဋိဝတ္တယံ။
 လောကေ အပ်ပတိဝတ်တိယံ။

၁၁၃။ **ဥပေတာ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မေဟိ၊**
 အုပေတာ ဗုတ်ဓ ဓမ်မေဟိ၊
အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
 အတ်ထာရသဟိ နာယကာ။
ဗာတ္ထိံ သ လက္ခဏူပေတာ၊
 ဗတ်တိန်သ လက်ခဏူပေတာ၊
သီတာနုဗျဉ္ဇနာ ဓရာ။
 သီတာနုဗျင်ဇနာ ဓရာ။

၁၁၀။ **ဧတေ သမ္ပဒ္ဓါစ-**ထိုဝိပဿီ စသော ဘုရားခုနစ်ဆူတို့သည် လည်းကောင်း၊ **အညေ-**တစ်ပါးကုန်သော၊ **အနေကသတကောဋီယော-**ကုဋေရာပေါင်းများစွာကုန်သော၊ **သမ္ပဒ္ဓါစ-**ဘုရားရှင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ **သဗ္ဗေ-**အလုံးစုံကုန်သော၊ **ဗုဒ္ဓါ-**ဘုရားရှင်တို့သည်၊ **အသမသမာ-**ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သူ ဂုဏ် ရည်တုမရကုန်သော၊ **ဗုဒ္ဓါ-**ဘုရားရှင်တို့သည်၊ **မဟိဒ္ဓိကာ-**ကြီးသောတန်ခိုး ရှိတော်မူကြကုန်၏။

၁၁၁။ **သဗ္ဗေ-**ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့သည်၊ **ဒသဗလူပေတာ-**ဉာဏ်တော်ဆယ်ပါးသော ဘုရားတို့စွမ်းအားတို့နှင့် ပြည့်စုံ တော် မူကြကုန်၏၊ **ဝေသာရဇ္ဇေဟိ-**ဝေသာရဇ္ဇ ဉာဏ်တော် တို့နှင့်၊ **ဥပါဂတာ-**ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏၊ **သဗ္ဗေ-**ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ **တေ-**ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊ **ဥတ္တမံ-**မြတ်သော၊ **အာသဘံဌာနံ-**မြင့်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ **ပဋိဇာနန္တိ-**ဝန်ခံတော်မူကြကုန်၏။

၁၁၂။ **ဧတေ ဗုဒ္ဓါ-**ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊ **ပရိသာသု-**ပရိတ်သတ်တို့ ဌှိ၊ **ဝိသာရဒါ-**ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ **သီဟနာဒံ-**ခြင်္သေ့မင်း၏ အသံကဲ့သို့သော တရားတော်အသံကို၊ **နဒန္တိ-**ကျူးရင့်တော်မူ ကြကုန်၏၊ **လောကေ-**လောက၌၊ **အပ္ပဋိဝတ္တိယံ-**ဘယ်သူမျှ မတားနိုင်သော၊ **ဗြဟ္မစက္ကံ-**မြတ်သောဓမ္မစက်ကို၊ **ပဝတ္တေန္တိ-**ဖြစ်စေတော်မူကြကုန်၏။

၁၁၃။ **နာယကာ-**လောကအကြီးအမှူး ဘုရားရှင်တို့သည်၊ **အဋ္ဌာရသ ဟိ-**တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော၊ **ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ-**ဘုရား၏ ကျေးဇူး တရားတို့နှင့်၊ **ဥပေတာ-**ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်၏၊ **ဗာတ္ထိံသ လက္ခဏူပေတာ-**သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏၊ **အသီတာနုဗျဉ္ဇနာ ရော-**ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ကို ဆောင်တော် မူကုန်၏။

၁၁၄။ ဗျာမပ္ပဘာယ သုပ္ပဘာ၊
ဗျာမပ်ဘာယ သုပ်ဘာ၊
သဗ္ဗေ တေ မုနိကုဉ္ဇရာ။
သပ်ဗေ ဟေ မုနိကုဉ္ဇရာ။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော အေတေ၊
ဗုတ်ဓာ သပ်ဗင်ညုနော အေတေ၊
သဗ္ဗေ ဒိဏာသဝါ ဇိနာ။
သပ်ဗေ ဒိဏာသဝါ ဇိနာ။

၁၁၅။ မဟာပဘာ မဟာတေဇာ၊
မဟာပဘာ မဟာတေဇာ၊
မဟာပညာ မဟာဗ္ဗလား။
မဟာပညာ မဟပ်ဗလား။
မဟာကာရုဏိကာ မိရာ၊
မဟာကာရုဏိကာ မိရာ၊
သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။
သပ်ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။

၁၁၆။ ဒီပါ နာထာ ပတိတ္တာ စ၊
ဒီပါ နာထာ ပတိတ်ထာ စ၊
တာဏာ လေဏာ စ ပါဏိနံ။
တာဏာ လေဏာ စ ပါဏိနံ။
ဂတီ ဗန္ဓု မဟေသာသာ၊
ဂတီ ဗန်ဂူ မဟေသာသာ၊
သရဏာ စ ဟိတေသိနော။
သရဏာ စ ဟိတေသိနော။

၁၁၇။ သဒေဝကဿ လောကဿ၊
သဒေဝကတ်သ လောကတ်သ၊
သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ။
သပ်ဗေ အေတေ ပရာယဏာ။
တေသာဟံ သိရသာ ပါဒေ၊
တေသာဟံ သိရသော ပါဒေ၊
ဝန္ဓာမိ ပုရိသုတ္တမေ။
ဝန်ဒါမိ ပုရိသုတ်တမေ။

၁၁၄။ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ မုနိကုဉ္ဇရာ-မုနိထွဋ်များ
ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဗျာမပ္ပဘာယ-တစ်လံမျှလောက်သော
ကိုယ်တော်၏ အရောင်ဖြင့်၊ သုပ္ပဘာ-ကောင်းစွာထွန်းပကုန်၏။
သဗ္ဗညုနော-သဗ္ဗညုဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
အေတေ ဗုဒ္ဓါ-ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဒိဏာသဝါ-ကုန်ပြီးသော
အာသဝေါရှိကြကုန်သော၊ ဇိနာ-ငါးမာန်အောင်မြင် ဇိနဘုရား
ရှင် ဖြတ်တော်မူကြကုန်၏။

၁၁၅။ ဧတေ ဗုဒ္ဓါ-ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊ မဟာပဘာ-များမြတ်သော
ကိုယ်တော်ရောင်လည်း ရှိတော်မူကုန်၏။ မဟာတေဇာ-ကြီး
သော တန်ခိုးလည်း ရှိတော်မူကုန်၏။ မဟာပညာ-ကြီးသော
ပညာလည်း ရှိတော်မူကုန်၏။ မဟာဗ္ဗလား-ကြီးသောစွမ်းအား
လည်း ရှိကုန်၏။ မဟာကာရုဏိကာ-များသော ကရုဏာလည်း
ရှိကုန်၏။ မိရာ-မြဲသောသမာဓိလည်း ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေသာနံ-
ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏၊ သုခါဝဟာ- ချမ်းသာကို
ဆောင်တတ်ကုန်၏။

၁၁၆။ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ ဒီပါစ-
ကျွန်းလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ နာထာစ-ကိုးကွယ်ရာလည်းဖြစ်ကုန်
၏။ ပတိတ္တာ စ-တည်ရာလည်းဖြစ်ကုန်၏။ တာဏာ စ-စောင့်
ရှောက်ရာလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ လေဏာ စ-ပုန်းအောင်းရာလည်း
ဖြစ်ကုန်၏။ ဂတီ စ-လားရာလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဗန္ဓု စ-
အဆွေလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ မဟေသာသာ စ-ကြီးမားသော
ထောက်တည်ရာလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ သရဏာ စ-အောက်မေ့
ရာလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိတေသိနော စ-စီးပွားကိုလည်း
ရှာကြ လေ့ရှိကုန်၏။

၁၁၇။ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေ-ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊
သဒေဝကဿ-နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ-သတ္တဝါ
အပေါင်း၏၊ ပရာယဏာ-လဲလျောင်းရာလည်း ဖြစ်ကုန်၏။
ပုရိသုတ္တမေ-ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူကုန်သော၊ ဧတေ-
ထိုဘုရားရှင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တေသံ-ထိုဘုရားရှင်တို့၏၊
ပါဒေ-ခြေတော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊
သိရသာ-ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ဝန္ဓာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈။ **ဝစသာ မနသာ စေဝ၊**

ဝစသာ မနသာ စေဝ၊

ဝန္နာမေ တေ တထာဂတေ။

ဝန်ဒါမေ တေ တထာဂတေ။

သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊

သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊

ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။

ဂမနေ စာပိ သပ်ဗဒါ။

၁၁၉။ **သဒါ သုခေန ရက္ခန္ဓာ၊**

သဒါ သုခေန ရက်ခန်တု၊

ဗုဒ္ဓါ သန္တိကရာ တုဝံ။

ဗုတ်ဓာ သန်တိကရာ တုဝံ။

တေတိ တံ ရက္ခိတော သန္တော။

တေဟိ တွန် ရက်ခိတော သန်တော။

မုတ္တော သဗ္ဗဘယေဟိ စ။

မုတ်တော သပ်ဗဘယေဟိ စ။

၁၂၀။ **သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊**

သပ်ဗရောဂါ ဝိနိမုတ်တော။

သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိတော။

သပ်ဗသန်တာပ ဝစ်ဇိတော။

သဗ္ဗဝေရ မတိက္ကန္တော၊

သပ်ဗဝေရ မတိက်ကန်တော။

နိဗ္ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ။

နိပ်ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ။

၁၂၁။ **တေသံ သစ္စေန သီလေန၊**

တေသံ သစ်စေန သီလေန၊

ခန္တိမေတ္တာ ဗလေန စ။

ခန်တိမစ်တာ ဗလေန စ။

တေပိ အမေ နုရက္ခန္ဓာ၊

တေပိ အံမေ နုရက်ခန်တု၊

အရောဂေန သုခေန စ။

အရောဂေန သုခေန စ။

၁၁၈။ **အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတေ တထာဂတေ-ထိုဘုရားရှင်တို့**

ကို၊ **သယနေ စ-အိပ်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ အာသနေစ-**

ထိုင်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ **ဌာနေ စ-ရပ်သောအခါ၌**

လည်းကောင်း၊ **ဂမနေစာပိ-သွားသောအခါ၌လည်းကောင်း၊**

သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဝစသာ စေဝ-နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊

မနသာစ-စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝန္နာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ **သန္တိကရာ-ဒုက္ခငြိမ်အေးမှုကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-ဘုရား**

ရှင်တို့သည်၊ **ကုဝံ-သင့်ကို၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သုခေန-**

ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊ **ရက္ခန္ဓာ-စောင့်ရှောက်တော်မူကြစေကုန်**

သတည်း၊ **တေဟိ-ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊ ရက္ခိတော-စောင့်**

ရှောက်အပ်သည်၊ **သန္တော-ဖြစ်သော၊ တံ-သင်သည်၊ သဗ္ဗ-**

ဘယေဟိ-ခပ်သိမ်းသောဘေးတို့မှ၊ မုတ္တော စ-လွတ်ကင်း

သည်လည်း၊ (ဘဝ-ဖြစ်ပါစေ။)

၁၂၀။ **တုဝံ-သင်သည်၊ သဗ္ဗရောဂါ-ရောဂါမှန်သမျှမှ၊ ဝိနိမုတ္တောစ-**

အထူးကင်းလွတ်သည်လည်းကောင်း၊ **သဗ္ဗသန္တာပဝဇ္ဇိတောစ-**

ပူပန်ခပင်း ရှောင်ကွင်းအပ်သည်လည်းကောင်း၊ **သဗ္ဗဝေရ-**

ရန်မျိုးမှန်သမျှကို၊ **အဘိက္ကန္တော စ-ကျော်လွှားလွတ်မြောက်**

ရသည်လည်းကောင်း၊ (ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍) **နိဗ္ဗုတောစ-ငြိမ်းအေး**

သည်လည်း၊ ဘဝ-ဖြစ်ပါစေ။

၁၂၁။ **တေသံ-ထိုဘုရားရှင်တို့၏၊ သစ္စေန စ-သစ္စာဖြင့်လည်းကောင်း၊**

သီလေန စ-သီလဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခန္တိမေတ္တာ ဗလေန စ-

ခန္တိမေတ္တာတရားတို့၏ စွမ်းပကားဖြင့်လည်းကောင်း၊ **တေပိ-**

ထိုဘုရားရှင်တို့သည်လည်း၊ **အရောဂေန-ရောဂါကင်းရေးအား**

ဖြင့်လည်းကောင်း၊ **သုခေန စ-ချမ်းသာရေးအားဖြင့် လည်း**

ကောင်း၊ **အမေ-ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္ဓာ-အစဉ်စောင့်ရှောက်**

တော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေါ၊
 ပုရတ်ထိမသမိန် ဒိသာဘာဂေါ၊
 သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။
 သန်တိ ဘူတာ မဟိတ်မိကာ။
 တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု။
 တေပိ အံမေ နုရက်ခန်တု၊
 အရောဂေန သုခေန စ။
 အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေါ၊
 ဒက်ခိဏသမိန် ဒိသာဘာဂေါ၊
 သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
 သန်တိ ဒေဝါ မဟိတ်မိကာ။
 တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု။
 တေပိ အံမေ နုရက်ခန်တု၊
 အရောဂေန သုခေန စ။
 အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေါ၊
 ပစ်ဆိမသမိန် ဒိသာဘာဂေါ၊
 သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
 သန်တိ နာဂါ မဟိတ်မိကာ။
 တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု။
 တေပိ အံမေ နုရက်ခန်တု၊
 အရောဂေန သုခေန စ။
 အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေါ၊
 ဥတ်တရသမိန် ဒိသာဘာဂေါ၊
 သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
 သန်တိ နာဂါ မဟိတ်မိကာ။
 တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု။
 တေပိ အံမေ နုရက်ခန်တု၊
 အရောဂေန သုခေန စ။
 အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေါ-အရှေ့အရပ်မျက်နှာ၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ-
 ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ ဘူတာ-ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်၊
 သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေပိ-ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း၊ အမေ-
 ငါတို့ကို၊ အရောဂေန စ-ရောဂါမရှိအောင်လည်းကောင်း၊
 သုခေန စ-ချမ်းသာအောင် လည်းကောင်း၊ အနုရက္ခန္တု-
 အစဉ်စောင့် ရှောက်တော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေါ-အနောက်အရပ်မျက်နှာ၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ-
 ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ-ကုမ္ဘဏ် နတ်တို့သည်၊
 သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေပိ-ထိုကုမ္ဘဏ်တို့သည်လည်း၊ အမေ-
 ငါတို့ ကို၊ အရောဂေန စ-ရောဂါမရှိအောင် လည်းကောင်း၊
 သုခေန စ-ချမ်းသာအောင် လည်းကောင်း၊ အနုရက္ခန္တု-
 အစဉ် စောင့် ရှောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေါ-အနောက်အရပ်မျက်နှာ၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ-
 ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ နာဂါ-နဂါးတို့သည်၊ သန္တိ-
 ရှိကုန်၏၊ တေပိ-ထိုနဂါးတို့သည်လည်း၊ အမေ-ငါတို့ကို၊
 အရောဂေန စ-ရောဂါမရှိအောင် လည်းကောင်း၊ သုခေန
 စ-ချမ်းသာအောင် လည်းကောင်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ် စောင့်
 ရှောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေါ-မြောက်အရပ်မျက်နှာ၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ-
 ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ ယက္ခာ-ဘီလူးတို့သည်၊
 သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေပိ-ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း၊ အမေ-
 ငါတို့ကို၊ အရောဂေန စ-ရောဂါမရှိအောင် လည်းကောင်း၊
 သုခေန စ- ချမ်းသာအောင် လည်းကောင်း၊ အနုရက္ခန္တု-
 အစဉ်စောင့်ရှောက် ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၂၆။ **ပုရတ္ထိမေန တေရဋ္ဌော၊**
 ပုရတ်ထိမေန တေရတ်ထော၊
ဒက္ခိဏေန ဝိရုဋ္ဌကော။
 ဒက်ခိဏေန ဝိရုန်လှကော။
ပစ္စိမေန ဝိရူပက္ခော၊
 ပစ်ဆိမေန ဝိရူပက်ခေါ၊
ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။
 ကုဝေရာ အုတ်တရံ ဒိသံ။

၁၂၇။ **စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊**
 စက်တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
လောကပါလာ ယသသိနော။
 လောကပါလာ ယသတ်သိနော။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
 တေပိ အံမေ နုရက်ခန်တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။
 အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၈။ **အာကာသဋ္ဌာ စ ဘူမဋ္ဌာ၊**
 အာကာသတ်ထာ စ ဘူမတ်ထာ၊
ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
 ဒေဝါ နာဂါ မဟိတ်ခိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
 တေပိ အံမေ နုရက်ခန်တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။
 အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၉။ **ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေ ဒေဝါ၊**
 အိတ်ခိမန်တော စ ယေ ဒေဝါ၊
ဝသန္တာ ဣဓ သာသနေ။
 ဝသန်တာ အိဓ သာသနေ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
 တေပိ အံမေ နုရက်ခန်တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။
 အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၆။ **ပုရတ္ထိမေန-** အရှေ့အရပ်၌၊ **တေရဋ္ဌော-** တေရဋ္ဌနတ်မင်းကြီးသည်၊ **အတ္ထိ-** ရှိ၏၊ **ဒက္ခိဏေန-** တောင်အရပ်၌၊ **ဝိရုဋ္ဌကော-** ဝိရုဋ္ဌနတ်မင်းကြီးသည်၊ **အတ္ထိ-** ရှိ၏၊ **ပစ္စိမေန-** အနောက်အရပ်၌၊ **ဝိရူပက္ခော-** ဝိရူပက္ခနတ်မင်းကြီးသည်၊ **အတ္ထိ-** ရှိ၏၊ **ဥတ္တရံ ဒိသံ-** မြောက်အရပ်၌၊ **ကုဝေရော-** ကုဝေရနတ်မင်းကြီးသည်၊ **အတ္ထိ-** ရှိ၏။

၁၂၇။ **စတ္တာရော-** လေးပါးကုန်သော၊ **တေ မဟာရာဇာ-** ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်လောကပါလာ- လောကကို စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ **ယသသိနော-** များသောအခြံအရံ ရှိကုန်၏၊ **တေပိ-** ထိုနတ်မင်း ကြီးတို့သည်လည်း၊ **အမေ-** ငါတို့ကို၊ **အရောဂေန စ-** ရောဂါမရှိ အောင်လည်းကောင်း၊ **သုခေန စ-** ချမ်းသာအောင် လည်း ကောင်း၊ **အနုရက္ခန္တု-** အစဉ်စောင့်ရှောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၂၈။ **အာကာသဋ္ဌာ-** ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော၊ **မဟိဒ္ဓိကာ-** ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ **ဒေဝါ စ-** နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ **ဘူမဋ္ဌာ-** မြေ၌တည်ကုန်သော၊ **မဟိဒ္ဓိကာ-** ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ **ဒေဝါ စ-** နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ **နာဂါစ-** နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ **သန္တိ-** ရှိကုန်၏၊ **တေပိ-** ထိုနတ်၊ နဂါးတို့သည်လည်း၊ **အမေ-** ငါတို့ကို၊ **အရောဂေနစ-** ရောဂါမရှိအောင်လည်းကောင်း၊ **သုခေန စ-** ချမ်းသာအောင်လည်းကောင်း၊ **အနုရက္ခန္တု-** အစဉ်စောင့်ရှောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၂၉။ **ဣဓ သာသနေ-** ဤသာသနာတော်၌၊ **ဝသန္တာ-** နေကြကုန်သော၊ **ဣဒ္ဓိမန္တော-** တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊ **ယေ ဒေဝါစ-** အကြင် နတ်တို့သည်လည်း၊ **သန္တိ-** ရှိကုန်၏၊ **တေပိ-** ထိုနတ်တို့သည် လည်း၊ **အမေ-** ငါတို့ကို၊ **အရောဂေနစ-** ရောဂါမရှိအောင် လည်းကောင်း၊ **သုခေန စ-** ချမ်းသာအောင်လည်းကောင်း၊ **အနုရက္ခန္တု-** အစဉ်စောင့်ရှောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၃၀။ သဗ္ဗိတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊
 သပ်ဗိတိယော ဝိဝစ်ဇေနံတု၊
 သောကော ရောရော ဝိနဿတု။
 သောကော ရောရော ဝိနတ်သတု။
 မာ တေ ဘဝန္တန္တရာယာ၊
 မာ တေ ဘဝန်တွန်တရာယာ၊
 သုခိ ဒီဃာယုကော ဘဝ။
 သုခိ ဒီဃာယုကော ဘဝ။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊
 အဘိဝါဒနသီလိဿ၊
 နိစ္စံ ဝုဗ္ဗာပစာယိနော။
 နိဝိစံ ဝုတ်ဓာပစာယိနော။
 စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဗန္တိ၊
 စက်တာရော ဓမ်မာ ဝတ်ဓန်တိ၊
 အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။
 အာယု ဝန်နော သုခံ ဗလံ။
 အာဠာနာဠိယသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
 အာဠာနာဠိယသုတ်တံ နိတ်ထိတံ။

၁၃၀။ သဗ္ဗိတိယော-ခမ်းသိမ်းသော ဘေးရန်တို့သည်၊ ဝိဝဇ္ဇန္တု-
 ရှောင်ကြဉ်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ သောကော- စိုးရိမ်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ရောဂေါ- အနာရောဂါ သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိနဿတု- ပျောက်ကင်းပါစေသတည်း၊
 တေ- သင့်အား၊ အန္တရာယာ- အန္တရာယ်တို့သည်၊
 မာဘဝန္တု- မဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ တွံ- သင်သည်၊ သုခိ-
 ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ချမ်းသာခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဒီဃာယုကော-
 ရှည်သောအသက်ရှိသည်၊ ဘဝ-ဖြစ်ပါ စေသား။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ-ရှိခိုးခြင်းအလေ့ရှိသော၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊
 ဝုဗ္ဗာပစာယိနော-ကြီးသူတို့ကို ရိုသေလေ့ ရှိသောသူအား၊
 အာယု-အသက်တမ်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏော-အဆင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ သုခံ-ချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ဗလံ-စွမ်းအားသည်လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော-လေးပါးကုန်
 ဓမ္မာ-တရားတို့သည်၊ ဝဗန္တိ-တိုးပွားကြလေကုန်၏။

အာဠာနာဠိယသုတ် မြန်မာပြန်အနက် ပြီး၏။

အင်္ဂုလိမာလသုတ် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

အရှင်အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်သည် အရှင် လူဆိုးကြီးဘဝတုန်းက လူအပေါင်းကို နှိပ်စက်သတ်ဖြတ်ခဲ့ဖူးသော အာရုံများပေါ်ပေါ်နေခြင်းကြောင့် တရားအားထုတ်ရာ၌ သမာဓိ မရရှိမက ဆွမ်းခံသွားသည့်အခါ၌လည်း လူတွေက ခဲနှင့်ပေါက်၊ လေးခွနှင့်ပစ်၍ နှိပ်စက်သဖြင့် ဆွမ်းမရဘဲ အနာတရ အမြဲဖြစ်ရရှာသည်။

တစ်နေ့တွင် အရှင်မြတ်သည် မီးမဖွားနိုင်၍ ပြင်းပြင်းပြပြ ဒေဝနာခံစားနေရသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို တွေ့ရ၍ အထူးပင် ကရုဏာသက်သွားပြီး ဗုဒ္ဓအား ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားသည်။

ဗုဒ္ဓက အရှင်မြတ်အား 'ယတောဟံဘဂိနိ' အစချီသော သစ္စာ စကားကို သင်ပေးပြီး ထိုမိန်းမထံ သွားရောက်ရွတ်ဆိုစေရာ ချက်ချင်းပင် ချမ်းသာလွယ်ကူစွာ မီးဖွားသွားလေသည်။ အခြားအခြားသော မီးမဖွားနိုင်သူများကလည်း အရှင်မြတ်ကိုပင့်ပြီး ရွတ်ပွားစေရာ အားလုံးပင် ချောမောစွာ သားဖွားနိုင်ကြပေသည်။

ထိုမှစ၍ အရှင်မြတ်အား လူတို့က ကြည်ညိုလာကြသဖြင့် ဆွမ်းလည်း အလုံအလောက်ရသည်။ တရားအားထုတ်ရာ၌လည်း စိတ်ကြည်လင်လာသဖြင့် သမာဓိရကာ မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်သွားလေသည်။ အရှင်မြတ် သစ္စာဆိုသောစကားသည်လည်း အင်္ဂုလိမာလသုတ် ဟု ဖြစ်ပေါ်လာရပေသည်။

ဤသုတ်တော်သည် အလွန်ထက်သည်။ ဤသုတ်ကို ရွတ်ဆို သူ၏ ဟိုင်နေသည့်နေရာကိုပင် ရေဆေးပြီး ရေးဆေးရေကို မီးဖွား နိုင်သူအား တိုက်ပါက လွယ်ကူစွာ မီးဖွားနိုင်သည်ဟု ဇာတ်လမ်းအဆို၌ ပါသည်။

အင်္ဂုလိမာလသုတ် ရွတ်ခြင်းအကျိုး

ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးများ လွယ်ကူစွာ မီးဖွားနိုင်ခြင်း အကျိုးရှိသည့်အပြင် အခြားဘေးရန်အန္တရာယ်များကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။ အခြားအန္တရာယ်များအတွက်ဖြစ်မှု 'သောတ္ထိဂဗ္ဘဿ' ဟူသော စာပိုဒ်အစား 'သောတ္ထိတေ ဟောတု-သင့်အား ချမ်းသာပါစေ' ဟုလည်းကောင်း၊ ကိုယ့်အတွက်ဖြစ်ပါက 'သောတ္ထိ မေ ဟောတု-ငါ့အား ချမ်းသာပေးပါစေ' ဟု လည်းကောင်း ပြင်ရွတ်ရပါမည်။ ထို့အပြင် အများအတွက်ဖြစ်မှု 'သောတ္ထိ ဝေါ ဟောတု-သင်တို့အား ချမ်းသာခြင်းဖြစ်ပါစေ'၊ မိမိနှင့်အတူ အများအတွက်ဆိုပါက 'သောတ္ထိ နော ဟောတု- ငါတို့အား ချမ်းသာခြင်းဖြစ်ပါစေ' ဟု လည်းကောင်း ရွတ်ဆိုရပါမည်။

ရွတ်ရမည့်အခါ

ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးများ မီးဖွားခါနီး၌ ရွတ်ဆိုပေးရပါမည်။ ရွတ်ဆိုသည့်အခါ၌လည်း 'ယတောဟံ ဘဂိနိ' မှစ၍ သစ္စာဆိုသည့်စကားကိုသာ အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ရွတ်ဆိုပေးရပါမည်။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်

ပါဠိ+အသံထွက်

၁၂၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊
 ပရိတ်တံ ယံ ဘဏန်တတ်သ၊
နိသိန္နဋ္ဌာန ဓောဝနံ။
 နိသိန်နထာန ဓောဝနံ။
ဥဒကမ္ဘိ ဝိနာသေတိ၊
 ဥဒကမမ်ပိ ဝိနာသေတိ၊
သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။
 သပ်ဗမေဝ ပရိတ်သယံ။

၁၂၃။ သောတ္ထိနာ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊
 သွတ်ထိနာ ဂပ်ဘဝုတ်ထာနံ၊
ယဉ္ဇ သာဓေမိ တင်္ခဏေ။
 ယင်စ သာဓေမိ တင်ခဏေ။
ထေရဿ ဝိသုဒ္ဓိဗျာဓိနာ၊
 ထေရတ်သင်ဂုလိ မာလတ်သ၊
လောကနာထေန ဘာသိတံ။
 လောကနာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာတေဇံ၊
 ကပ်ပထာယိန် မဟာတေဇံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
 ပရိတ်တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၂၄။ ယတော ယံ ဘဂိနိ
 ယတော ယံ ဘဂိနိ
အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာတော၊
 အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာတော၊
နာဘိဇာနာမိ သဒ္ဓိစ္စ ပါဏံ၊
 နာဘိဇာနာမိ သင်စိတ်စပါဏံ၊
ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ၊
 ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ၊
တေန သစ္စေန သောတ္ထိ တေ
 တေန သစ်စေန သွတ်ထိ တေ
ဟောတု သောတ္ထိ ဂဗ္ဘဿ။
 ဟောတု သွတ်ထိ ဂပ်ဗတ်သ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
အင်ဂုလိမာလသုတ်တံ နိတ်ထိတံ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်

မြန်မာပြန်အနက်

၁၂၂။ ဟေ- အိုသူတော်ကောင်းတို့၊ ယံ ပရိတ္တံ- အကြင်
 အင်္ဂုလိမာလသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ ဘဏန္တဿ- ရွတ်ဆိုသော
 သူ၏၊ နိသိန္နဋ္ဌာနဓောဝနံ- နေရာထိုင်ခုံကို ဆေးကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ ဥဒကမ္ဘိ- ရေသော်မှလည်း၊ သဗ္ဗမေဝ- အလုံးစုံသာ
 လျှင်ဖြစ်သော၊ ပရိဿယံ- ဘေးရန်ကို၊ ဝိနာသေတိ- ကင်း
 ပျောက်စေနိုင်၏။

၁၂၃။ ယံ ပရိတ္တံ- အကြင် အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊
တင်္ခဏေ- ရွတ်ဆိုနေစဉ်ခဏ၌ပင်၊ သောတ္ထိနာ- ချမ်းသာ
 စွာဖြင့်၊ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနဋ္ဌ- ကိုယ်ဝန်မှထ မွေးဖွားခြင်းကိုလည်း၊
သာဓေတိ- ပြီးစေနိုင်၏၊ အင်္ဂုလိမာလဿ- အင်္ဂုလိမာလ
 မည်သော၊ ထေရဿ- မထေရ်အား၊ လောကနာထေန-
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ- ဟောတော်မူအပ်သော၊
ကပ္ပဋ္ဌာယိ- ကမ္ဘာဆုံးသည့် တိုင်အောင်တည်သော၊ မဟာ
တေဇံ- ကြီးမားသောတန်ဖိုး အစွမ်းရှိသော၊ တံ ပရိတ္တံ-
 ထိုအင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော် ကို၊ မယံ- ငါတို့သည်၊
ဘဏာမ- ရွတ်ကြကုန်စို့။

၁၂၄။ ဘဂိနိ- နှမ၊ အဟံ- ငါသည်၊ ယတော- အကြင်အခါမှစ၍၊
အရိယာယ ဇာတိယာ- အရိယာဇာတ်ဖြင့်၊ ဇာတော- ဖြစ်ခဲ့၏၊
တယော- ထိုအခါမှစ၍၊ သဒ္ဓိစ္စိ- သေစေလိုသောစေတနာဖြင့်
 အားထုတ်၍၊ ပါဏံ- သတ္တဝါကို၊ ဇီဝိတာ- ဇီဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရော
ပေတာ- ချခဲ့ဖူး၊ သတ်ခဲ့ဖူးသည်ဟူ၍၊ နာဘိဇာနာမိ- မသိပေ၊
တေန သစ္စေန- ထိုသစ္စာစကားကြောင့်၊ တေ- သင့်အား၊
သောတ္ထိ- ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊
ဂဗ္ဘဿ- သူငယ်၏၊ သောတ္ထိ- ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-
 ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ် မြန်မာပြန် ပြီး၏။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်သည် အလွန်အစွမ်းထက်သည်။ နတ်မန္တန် နတ်ဆေးကြီးဟူ၍ပင် အဆိုရှိသည်။

အရှင်မဟာကဿပနှင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်တို့ နာမကျန်းရှိစဉ်က ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင် ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို ရွတ်ပေးရာ ချက်ချင်းလက်ငင်းကြီး ရောဂါပျောက်ကြသည်။

ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင် နာမကျန်းဖြစ်စဉ်ကလည်း အရှင်စုန္ဒထေရ်အား ယင်းဗောဇ္ဈင်သုတ်ကိုပင် ရွတ်စေရာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ဝေဒနာမှာ ချက်ချင်းပျောက်ကင်းခဲ့လေသည်။ ဤသုတ်၌ ဗောဇ္ဈင်တရား ခုနစ်ပါးတို့ပါဝင်ရာ အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ် ပွားများအားထုတ် ရမည်ဖြစ်သည်။ ကြားနာရုံမျှဖြင့်ပင် အနာရောဂါ

ပျောက်ကင်းရခြင်းမှာ ဤသုတ်၏ ထူးခြားသောဂုဏ်ရည်ပင် ဖြစ်သည်။

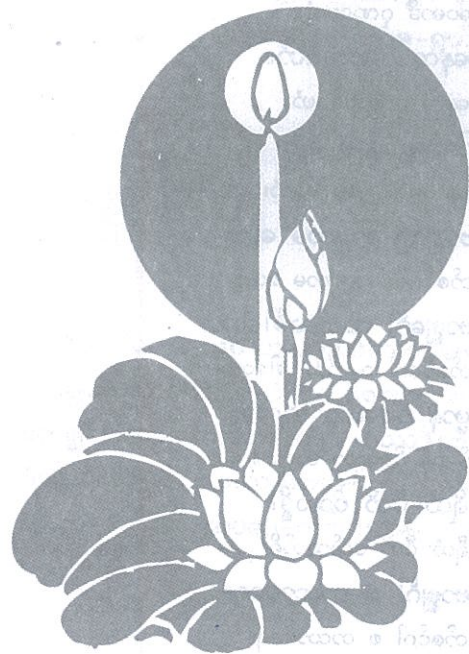
ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ရွတ်ရခြင်းအကျိုး

ဤသုတ်ကို ရောဂါဝေဒနာနှင့်ကြုံရတိုင်း ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် ရွတ်ဆိုပါက ရောဂါပျောက်ကင်းခြင်းအကျိုးကို ခံစားရသည်။

ရွတ်ရမည့်အခါ

မိမိအိမ်၌ အိမ်သူအိမ်သား တစ်ယောက်ယောက် မကျန်းမာသည့်အခါ၊ သို့မဟုတ် အခြားတစ်ဦးတစ်ယောက် နာမကျန်းရှိသည့်အခါ စသည်တို့၌ ရွတ်ဆိုပါ။

မိမိကိုယ်တိုင် ကျန်းမာရေးမကောင်းသည့်အခါ၌ ‘သောတ္ထိမေ ဟောတု’ ဟု ပြင်ရွတ်ပါ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂိသုတ်

ပါဠိ+အသံထွက်

၁၃၅။ သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊

သံသာရေ သံသရန်တာနံ၊

သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသနေ။

သဝံဗဒုတ်ခ ဝိနာသနေ။

သတ္တ ဓမ္မေ စ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊

သတ်တ ဓမ်မေ စ ဗွတ်ဇင်ဂေ၊

မာရသေနာပမဒ္ဒနေ။

မာရသေနာပမတ်ဒနေ။

၁၃၆။ ဗုဒ္ဓိတွာ ယေ စိမေ သတ္တာ၊

ဗုတ်ဇိတ်တာဝါ ယေ စိမေ သတ်တာ၊

တိဘဝါ မုတ္တကုတ္တမာ။

တိဘဝါ မုတ်တ ကုတ်တမာ။

အဇာတိ မဇရာ ဗျာဓိ၊

အဇာတိ မဇရာ ဗျာဓိ၊

အမတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။

အမတံ နိဝံဘယံ ဂတာ။

၁၃၇။ အေမာဒိဂုဏူပေတံ၊

အေမာဒိ ဂုဏူပေတံ၊

အနေက ဂုဏသင်္ဂဟံ။

အနေက ဂုဏသင်ဂဟံ။

ဩသဓ္ဓေ ဣမံ မန္တံ၊

အောသဇင်စိ အိမ် မန်တံ၊

ဗောဇ္ဈင်္ဂိ ဘဏာမ ဟေ။

ဗွတ်ဇင်ဂင်စ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ သတိသင်္ခါတော၊

ဗွတ်ဇင်ဂေါ သတိသင်ခါတော၊

ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။

ဓမ်မာနံ ဝိစယော တထာ။

ဝိရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ၊

ဝိရိယံ ပီတိ ပတ်သတ်မိ၊

ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ တထာပရေ။

ဗွတ်ဇင်ဂါ စ တထာပရေ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂိသုတ်

ပါဠိ+အသံထွက်

၁၃၅/၇။ ဟေ-အို သူတော်ကောင်းတို့၊ သံသာရေ-သံသရာ၌၊

သံသရန္တာနံ- ကျင်လည်ကြကုန်သော၊ သတ္တဝါတို့၏။ သဗ္ဗ

ဒုက္ခဝိနာသနေ- အလုံးစုံသောဒုက္ခကို ပယ်ဖျောက်တတ်

ကုန်သော၊ မာရသေနာပမဒ္ဒနေ- မာရ်စစ်သည်တို့ကို

နှိမ်နင်း ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်

မည်ကုန်သော၊ သတ္တ-ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ယေ ဓမ္မေ-

အကြင်တရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓိတွာ- သိကြကုန်သောကြောင့်၊

ဥတ္တမာ-မြတ်ကုန်သော၊ ဣမေသတ္တာ-ဤသတ္တဝါ

တို့သည်၊ တိဘဝါ-ဘဝသုံးပါးမှ၊ မုတ္တကာ-လွတ်မြောက်

ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဇာတိ-ပဋိသန္ဓေနေခြင်း မရှိသော၊

အဇရံ-အိုခြင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗယံ- ဘေးမရှိသော၊

နိဗ္ဗာနံ- နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတာ- ရောက်ကြရကုန်ပြီ၊

မောဒိ ဂုဏူပေတံ- ဤသို့အစရှိသော ဂုဏ်တို့နှင့်

ပြည့်စုံသော၊ အနေကဂုဏသင်္ဂဟံ-ဂုဏ်ပေါင်းများစွာ

သိမ်းယူရာဖြစ်သော၊ ဩသဓ္ဓေ- ရောဂါပျောက်ရေး

ဆေးသဖွယ်ဖြစ်သော၊ မန္တံ- မန္တန်သဖွယ်လည်း

ဖြစ်သော၊ ဣမံ ဗောဇ္ဈင်္ဂိ-ဤဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ပရိတ်

တော်ကို၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်စို့။

၁၃၈။ သတိသင်္ခါတော-သတိဟု ဆိုအပ်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ-

ဗောဇ္ဈင်္ဂလည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနံ ဝိစယော စ-ဓမ္မဝိဇယ

ဗောဇ္ဈင်္ဂ လည်းကောင်း၊ ပီတိ ပဿဒ္ဓိဗောဇ္ဈင်္ဂါစ-

ပီတိ ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ ပဿဒ္ဓိဗောဇ္ဈင်္ဂတို့ လည်းကောင်း၊

တထာ- ထိုပြင်၊ အပရေ-တစ်ပါးကုန်သော၊

ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ တထာပရေ။

ဗွတ်ဇင်ဂါ စ တထာပရေ။

၁၃၉။ သမာဓုပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
 သမာဓုပစ်ခါ ဗွတ်ဇင်ဂါ၊
 သတ္တေ တေ သဗ္ဗဒဿိနာ။
 သတ်တေ တေ သပ်ဗဒတ်သိနာ။
 မုနိနာ သဗ္ဗဒက္ခာတာ၊
 မုနိနာ သမ်မဒက်ခါတာ၊
 ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ။
 ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ။

၁၄၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊
 သံဝတ်တန်တိ အဘိနိညာယ၊
 နိဗ္ဗာနာယ စ ဗောဓိယာ။
 နိပ်ဗာနာယ စ ဗောဓိယာ။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
 အေတေန သစ်စဝစ်ဇေန၊
 သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
 သွတ်ထိ တေ ဟောတု သပ်ဗဒါ။

၁၄၁။ ဧကသ္မိံ သမယေ နာထော၊
 အေကသမိန် သမယေ နာထော၊
 မေဂ္ဂုလ္လာနဉ္စ ကဿပံ။
 မောက်ဂန်လာနင်စ ကတ်ပံ။
 ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသ္မာ၊
 ဂိလာနေ ဒုက်ခိတေ ဒိတ်သဝါ၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။
 ဗွတ်ဇင်ဂေ သတ်တ ဒေသယိ။

၁၄၂။ တေ စ တံ အဘိနန္ဒိတွာ၊
 တေ စ တံ အဘိနန်ဒိတ်တဝါ၊
 ရောဂါ မုစ္စိံ သု တင်္ခဏေ။
 ရောဂါ မုတ်စိန်သု တင်ခဏေ။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
 ဧတေန သစ်စဝစ်ဇေန၊
 သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
 သွတ်ထိ တေ ဟောတု သပ်ဗဒါ။

၁၃၉/၄၀။ သမာဓုပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ-သမာဓိဗောဇ္ဈင်၊ ဥပေက္ခာ
 ဗောဇ္ဈင်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သဗ္ဗဒဿိနာ-
 တရားအလုံးကို သိမြင်တော်မူသော၊ မုနိနာ-မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သဗ္ဗဒက္ခာတာ-ကောင်းစွာ ဟောအပ်ကုန်သော၊
 သတ္တ-ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဧတေ-ထိုဗောဇ္ဈင်တရားတို့
 သည်၊ ဘာဝိတာ-ပွားများအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလိ
 ကတာ-ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 အဘိညာယ စ-သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်ခြင်းငှာလည်း
 ကောင်း၊ နိဗ္ဗာနာယ စ- နိဗ္ဗာန်အလိုငှာ လည်းကောင်း၊
 ဗောဓိယာ စ- မဂ်ဉာဏ်အလိုငှာ လည်းကောင်း၊
 သံဝတ္တန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော
 သစ္စာစကား ကြောင့်၊ တေ-သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ-
 အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-
 ဖြစ်ပါစေ။

၁၄၁။ ဧကသ္မိံ-အခါတစ်ပါး၌၊ နာထော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 မေဂ္ဂုလ္လာနဉ္စ-မောဂ္ဂုလ္လာန်မထေရ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ကဿပဉ္စ-ကဿပမထေရ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂိလာနေ-
 မကျန်းမာသည်တို့ကို၊ ဒုက္ခိတေ-ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်
 သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်တော်မူ၍၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေ-
 ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို၊ ဒေသယိ-ဟောတော်မူပြီ။

၁၄၂။ တေ စ-ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း၊ တံ-ထိုဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး
 တရားကို၊ အဘိနန္ဒိတွာ-နှစ်သက်ကုန်၍၊ တင်္ခဏေ-
 ထိုခဏ၌၊ ရောဂါ-ရောဂါမှ၊ မုစ္စိံသု-လွတ်မြောက်ကုန်ပြီ၊
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော သစ္စာစကား ကြောင့်၊
 တေ-သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ-
 ချမ်းသာ ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေ။

၁၄၃။ **ကေဒါ ဓမ္မရာဇာပိ၊**
 အေကဒါ ဓမ်မရာဇာပိ၊
 ဂေလညေ နာဘိပိဋိတော။
 ဂေလင်ညေ နာဘိပိလိတော။
 စုန္ဒတ္ထေရေန တံယေဝ၊
 စုန်ဒတ်ထေရေန တံယေဝ၊
 ဘဏာပေတွာန သာဒရံ။
 ဘဏာပစ်တဝါန သာဒရံ။

၁၄၄။ **သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊**
 သမ်မောဒိတ်တဝါန အာဗာဓာ၊
 တမှာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။
 တန်မှာ ဝုတ်ထာသိ ထာနသော။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
 အေတေန သစ်စဝစ်ဇေန၊
 သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
 သွတ်ထိ တေ ဟောတု သပ်ဗဒါ။

၁၄၅။ **ပဟိနာ တေ စ အာဗာဓာ၊**
 မဟိနာ တေ စ အာဗာဓာ၊
 တိတ္ထန္တန္တိ မဟေသိနံ။
 တိန်နန်နန်ပိ မဟေသိနံ။
 မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊
 မက်ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊
 ပတ္တာ နုပ္ပတ္တိ ဓမ္မတံ။
 ပတ်တာ နပ်ပတ်တိ ဓမ်မတံ။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
 အေတေန သစ်စဝစ်ဇေန၊
 သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
 သွတ်ထိ တော ဟောတု သပ်ဗဒါ။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
 ဗွတ်ဇင်ဂသုတ်တံ နိတ်ထိတံ။

၁၄၃။ **ကေဒါ-အခါတစ်ပါး၌၊ ဓမ္မရာဇာပိ-တရားဘုရင် ဘုရား**
 ရှင်သည်လည်း၊ **ဂေလညေန-ရောဂါဝေဒနာသည်၊ အဘိပိ**
ဋိတော-အပြင်းအထန် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ စုန္ဒတ္ထေ
ရေန-စုန္ဒမထေရ်ကို၊ တံယေဝ-ထိုဗောဇ္ဈင်တရားကိုပင်၊
သာဒရံ-ရိုသေစွာ၊ ဘဏာပေတွာန-ရွတ်ဆိုစေ၍၊

၁၄၄။ **သမ္မော ဒိတွာန-ဝမ်းမြောက်တော်မူသောကြောင့်၊ ဌာန**
သော-တစ်ခဏချင်း၊ တမှာအာဗာဓာ-ထိုရောဂါမှ၊ ဝုဋ္ဌာ
သိ- ထမြောက်ကင်းပျောက်တော်မူလေပြီ၊ ဧတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန - ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊
တေ-သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ-
ချမ်းသာခြင်း သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေ။

၁၄၅။ **မဂ္ဂဟတာ-မဂ်ဖြင့် သတ်အပ်ပြီးကုန်သော၊ ကိလေသာ-**
ကိလေသာတို့သည်၊ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ-တစ်ဖန် ထပ်မဖြစ်
ခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ ဣဝ-ရောက်ရ
ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ-ထိုအတူ၊ တိတ္ထန္တန္တိ-သုံးပါးလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟေသိနံ-သီလက္ခန္ဓာ စသည်ဖွေရာ
မြတ်စွာဘုရားနှင့် နှစ်ပါးသော မထေရ်တို့၏၊ ပဟိနာ-
ဗောဇ္ဈင်တရားဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ကုန်သော၊ တေ
အာဗာဓာ စ-ထိုရောဂါတို့သည်လည်း၊ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ-
တစ်ဖန်ထပ်မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊
ပတ္တာ-ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော
သစ္စာ စကားကြောင့်၊ တေ-သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ-
အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်ပါစေ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် မြန်မာပြန်အနက် ပြီး၏။

ပုဗ္ဗဏှသုတ် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

ဤပုဗ္ဗဏှသုတ်သည် ဘုရားဟောစစ်စစ် ပုဗ္ဗဏှသုတ် မဟုတ်။ ဘုရားဟော ပုဗ္ဗဏှသုတ်မှာ အင်္ဂုတ္တိုရ် တိကနိပါတ်၌ ပါရှိသည်။

ထိုဘုရားဟော ပုဗ္ဗဏှသုတ်မှ 'သုနက္ခတ္တံ' အစချီသော ဂါထာသုံးပုဒ်ကိုယူ၍ ရှေးဆရာတို့သည် အခြားကောင်းနိုးရာရာ (၁၅)ပုဒ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ကာ ပုဗ္ဗဏှသုတ်ဟူ၍ ဤပရိတ်ကြီး (၁၀)သုတ်၌ အဆုံးသုတ်အဖြစ် စီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်တို့ကိုသာ ရွတ်ဖတ်ပွားများ ခြင်းဖြင့် အတိတ်ဆိုး၊ နိမိတ်ဆိုးများ၊ ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်း စသည်များ အမှန်တကယ် ပျောက်ကင်းချမ်းသာနိုင်စေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရှေးဆရာ တို့သည် ဘုရားဟောဂါထာ သုံးပုဒ်ကိုအခြေခံပြီး စီစဉ်ထားခြင်း ကြောင့် အစွမ်းထက်သော ပရိတ်အရံအတားဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည် စိတ်ချအပ်ပေသည်။

ပုဗ္ဗဏှသုတ် ရွတ်ခြင်းအကျိုး

ဤသုတ်သည် မကောင်းသော အတိတ်နိမိတ်များ၊ ဂြိုဟ်စီး ဂြိုဟ်နင်းများ၊ အိပ်မက်ဆိုးများ စသည်ဖြင့် မကောင်းသော အနိဋ္ဌာ ရုံများ ပျောက်ကင်းစေရုံသာမက ကောင်းကျိုးချမ်းသာများကိုလည်း ရရှိခံစားနိုင်ခြင်း အကျိုးရှိပါသည်။

ရွတ်ရမည့်အခါ

ပုဗ္ဗဏှ- နံနက်အခါ ဆိုသည့်အတိုင်း မနက်အိပ်ရာက ထလိုက်သည်နှင့် ရွတ်ဖတ်သင့်သည်။ ဘာကြောင့်နည်း။ တစ်နေ့တာ ကာလအတွက် လုပ်သင့်ရာအလုပ်ကိုလုပ်ပြီး ကောင်းကျိုးချမ်းသာ တိုးတက်စေရန် ဖော်ညွှန်းဦးတည်ထားသောသုတ် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

နေ့လယ်နှင့် ညဉ့်အချိန်၌လည်း ရွတ်နိုင်ပါသည်။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်
ပါဠိ+အသံထွက်

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမဂ်လဉ္စ၊
ယံ ဒုန္နိမိတ်တံ အဝမင်ဂလင်စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ယော စာမနာပေါ သကုဏတံသ သတ်ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ပါပက်ဂဟော ဒုတ်သုပိနံ အကန်တံ၊
ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တူ။
ဗုတ်ဓာနုဘာဝေန ဝိနာသမင်တူ။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမဂ်လဉ္စ၊
ယံ ဒုန္နိမိတ်တံ အဝမင်ဂလင်စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ယော စာမနာပေါ သကုဏတံသ သတ်ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ပါပက်ဂဟော ဒုတ်သုပိနံ အကန်တံ၊
ဓမ္မာနုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တူ။
ဓမ်မာနုဘာဝေန ဝိနာသမင်တူ။

၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမဂ်လဉ္စ၊
ယံ ဒုန္နိမိတ်တံ အဝမင်ဂလင်စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ယော စာမနာပေါ သကုဏတံသ သတ်ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ပါပက်ဂဟော ဒုတ်သုပိနံ အကန်တံ၊
သံဃာနုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တူ။
သံဃာနုဘာဝေန ဝိနာသမင်တူ။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်
မြန်မာပြန်အနက်

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ-အကြင်မကောင်းသော နိမိတ်သည်လည်းကောင်း၊ ယံ အဝမဂ်လဉ္စ-အကြင် အဝ,မဂ်လာသည်လည်းကောင်း၊ လကုဏဿ-ငှက်ဆိုး၏၊ အမနာပေါ-မနှစ်သက်ဖွယ်သော၊ ယော သဒ္ဓေါ စ-အကြင် အသံသည်လည်းကောင်း၊ ယောပါပဂ္ဂဟော စ-အကြင်ပါပဂ္ဂြိုဟ်သည်လည်းကောင်း၊ အကန္တံ-နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော၊ ယံ ဒုဿုပိနဉ္စ-အကြင်မကောင်းသော အိပ်မက်သည်လည်းကောင်း၊ (သန္တိ-ရှိကုန်၏) ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော-ထိုမကောင်းသောနိမိတ် စသည်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန-ဘုရားရှင်တို့၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝိနာသံ-အလျှင်းမရောက် ကင်းပျောက်ခြင်းသို့၊ ဧန္တု-ရောက်ပါစေကုန်သတည်း။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ-အကြင်မကောင်းသော နိမိတ်သည်လည်းကောင်း၊ ယံ အဝမဂ်လဉ္စ-အကြင် အဝ,မဂ်လာသည်လည်းကောင်း၊ လကုဏဿ-ငှက်ဆိုး၏၊ အမနာပေါ-မနှစ်သက်ဖွယ်သော၊ ယော သဒ္ဓေါ စ-အကြင် အသံသည်လည်းကောင်း၊ ယောပါပဂ္ဂဟော စ-အကြင်ပါပဂ္ဂြိုဟ်သည်လည်းကောင်း၊ အကန္တံ-နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော၊ ယံ ဒုဿုပိနဉ္စ-ကြင်မကောင်းသော အိပ်မက်သည်လည်းကောင်း၊ (သန္တိ-ရှိကုန်၏) ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော-ထိုမကောင်းသောနိမိတ် စသည်တို့သည်၊ ဓမ္မာနုဘာဝေန-တရားမြတ်၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝိနာသံ-အလျှင်းမရောက် ကင်းပျောက်ခြင်းသို့၊ ဧန္တု-ရောက်ပါစေကုန်သတည်း။

၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ-အကြင်မကောင်းသော နိမိတ်သည်လည်းကောင်း၊ ယံ အဝမဂ်လဉ္စ-အကြင် အဝ,မဂ်လာသည်လည်းကောင်း၊ လကုဏဿ-ငှက်ဆိုး၏၊ အမနာပေါ-မနှစ်သက်ဖွယ်သော၊ ယော သဒ္ဓေါ စ-အကြင် အသံသည်လည်းကောင်း၊ ယောပါပဂ္ဂဟော စ-အကြင်ပါပဂ္ဂြိုဟ်သည်လည်းကောင်း၊ အကန္တံ-နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော၊ ယံ ဒုဿုပိနဉ္စ- ကြင်မကောင်းသော အိပ်မက်သည်

၁၄၉။ **ဒုက္ခပ္ပတ္တာ စ နိဒ္ဒါက္ခာ၊**
ဒုက်ခပ်ပတ်တာ စ နိတ်ဒုက်ခါ၊
ဘယပ္ပတ္တာ စ နိဗ္ဗယာ။
ဘယပ်ပတ်တာစ နိပ်ဘယာ။
သောကပ္ပတ္တာ စ နိသောကာ၊
သောကပ်ပတ်တာ စ နိပ်သောကာ၊
ဟောန္တ သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။
ဟွန်တု သပ်ဗေပိ ပါဏိနော။

၁၅၀။ **တ္တာဝတာ စ အမေဟိ၊**
အစ်တာဝတာစ အံမေဟိ၊
သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။
သမ်ဘတံ ပုညသမ်ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါနမောဒန္တ၊
သပ်ဗေ ဒေဝါနမောဒန်တု၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ။
သပ်ဗသမ်ပတ်တိ သိပ်ဓိယာ။

၁၅၁။ **ဒါနံ ဒဒန္တ သဒ္ဓါယ၊**
ဒါနံ ဒဒန်တု သတ်ဓာယ၊
သီလံ ရက္ခန္တ သဗ္ဗဒါ။
သီလံ ရက်ခန်တု သပ်ဗဒါ။
ဘာဝနာဘိရတာ ဟောန္တ။
ဘာဝနာ ဘိရတာ ဟွန်တု၊
ဂစ္ဆန္တ ဒေဝတာဂတာ။
ဂစ်ဆန်တု ဒေဝတာ ဂတာ။

၁၄၉။ **ဒယော-** ထိုမကောင်းသောနိမိတ် စသည်တို့သည်၊ **သံဃာနုဘာဝေန-** သံဃာတော်တို့၏ အာနုဘော် ကြောင့်၊ **ဝိနာသံ-** အလျှင်းမရောက် ကင်းပျောက် ခြင်းသို့၊ **ဇန္တု-** ရောက်ပါစေကုန်သတည်း။

၁၄၉။ **ဒုက္ခပ္ပတ္တာ-** ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်နေကြကုန်သော၊ **သဗ္ဗေပိ-** အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ **ပါဏိနော-** သတ္တဝါတို့သည်၊ **နိဒ္ဒါက္ခာ စ-** ဆင်းရဲခြင်းမရှိကြ ကုန်သည်လည်း၊ **ဟောန္တု-** ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း၊ **ဘယပ္ပတ္တာ-** ဘေးအန္တရာယ် ရောက်နေကြကုန်သော၊ **သဗ္ဗေပိ-** အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ **ပါဏိနော-** သတ္တဝါတို့သည်၊ **နိဗ္ဗယာ စ-** ဘေးအန္တရာယ်မရှိကြ ကုန်သည်လည်း၊ **ဟောန္တု-** ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

၁၅၀။ **စ-** ပတ္တိဒါနစကား မြွက်ကြားပါဦးအံ့၊ **တ္တာဝတာ-** ဤမျှ အတိုင်း အရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ **အမေဟိ-** ငါတို့ သည်၊ **သမ္ဘတံ-** ဆည်းပူးအပ်သော၊ **ပုညသမ္ပဒံ-** ကောင်းမှု ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ **သဗ္ဗေ-** ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ **ဒေဝါ-** နတ်တို့သည်၊ **သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ-** အလုံးစုံသော စည်း စိမ်ဥစ္စာ၏ ပြည့်စုံပြီးမြောက်ခြင်းငှာ၊ **အနမောဒန္တု-** ဝမ်း မြောက်ကြကုန်လော့။

၁၅၁။ **သဒ္ဓါယ-** ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သောသဒ္ဓါဖြင့်၊ **ဒါနံ-** အလှူဒါနကို၊ **ဒဒန္တု-** ပေးလှူကြပါကုန်လော့၊ **သဗ္ဗဒါ-** အခါခပ်သိမ်း၊ **သီလံ-** သီလကို၊ **ရက္ခန္တု-** စောင့်ရှောက်ကြပါကုန်လော့၊ **ဘာဝနာဘိရတာ-** သမထ၊ ဝိပဿနာ၊ ဘာဝ နာ ဌ် မွေ့လျော်ကြကုန်သည်၊ **ဟောန္တု-** ဖြစ်ကြပါကုန်လော့၊ **အာဂတာ-** ပရိတ်နာရန် ရောက်လာကြကုန်သော၊ **ဒေဝတာ-** နတ်တို့သည်၊ **ဂစ္ဆန္တု-** ကိုယ့်ရပ်ဌာန ပြန်ကြပါကုန်လော့။

၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊

သပ်ဗေ ဗုတ်ဓာ ဗလပ်ပတ်တာ၊

ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။

ပစ်စေကာနင်စ ယံ ဗလံ။

အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊

အရဟန်တာနင်စ တေဇေန၊

ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

ရက်ခံ ဗန်ဓာမိ သပ်ဗသော။

၁၅၃။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဝေါ ဟုရံဝါ၊

ယံ ကိန်စိ ဝိတ်တံ အိဝေါ ဟုရံဝါ၊

သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။

သက်ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။

န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊

န နော သမံ အတ်ထိ တထာဂတေန၊

ဣဒဓိဉ္စိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ။

အိဒမ်ဝိ ဗုတ်ဓေ ရတနံ ပဏိတံ။

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၁၅၄။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဝေါ ဟုရံဝါ၊

ယံ ကိန်စိ ဝိတ်တံ အိဝေါ ဟုရံဝါ၊

သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။

သက်ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။

န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊

န နော သမံ အတ်ထိ တထာဂတေန၊

ဣဒဓိဉ္စိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ။

အိဒမ်ဝိ ဓမ်ဓေ ရတနံ ပဏိတံ။

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၁၅၂။ **ဗလပ္ပတ္တာ**-ကိုယ်တော်အား၊ ဉာဏ်တော်အားဖြင့် ရပိုင်တော်မူကြကုန်သော၊ **ယေ ဗုဒ္ဓါ**-အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်၊ (**သန္တိ**-ရှိတော်မူကြကုန်၏) **တေသဉ္စ**-ထိုဘုရားရှင်တို့၏ လည်းကောင်း၊ **ပစ္စေကာနဉ္စ**-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ လည်းကောင်း၊ **ယံ ဗလံ**-အကြင်စွမ်းအားရှိန်စော် အာနုဘော်သည်၊ **အတ္ထိ**-ရှိ၏၊ **တေနဗလေန စ**-ထိုစွမ်းအားရှိန်စော် အာနုဘော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ **အရဟန္တာနံ**-ရဟန္တာ တို့၏၊ **တေဇေန စ**-တန်ခိုးတေဇော်အာနုဘော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ **သဗ္ဗသော**-အခါခပ်သိမ်း၊ **ရက္ခံ**-အစောင့် အရှောက်ကို၊ **အဟံ**-ငါသည်၊ **ဗန္ဓာမိ**-ဖွဲ့ပါ၏။

၁၅၃။ **ဣဝေါ**-ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ **ဟုရံ ဝါ**-နဂါး၊ ဂဠုန် စသည် ပြည်တစ်ပါး၌လည်းကောင်း၊ **ယံကိဉ္စိ**-အလုံးစုံသော၊ **ဝိတ္တံ**-ဥစ္စာသည်၊ **အတ္ထိ**-ရှိ၏၊ **သဂ္ဂေသု ဝါ**-နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည် စသည်တို့၌လည်း၊ **ပဏိတံ**-ကောင်းမြတ်သော၊ **ယံ ရတနံ**-အကြင်ရတနာသည်၊ **အတ္ထိ**-ရှိ၏၊ **ဧတ္ထ**-ဤရတနာတို့တွင်၊ **တထာဂတေန**-မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့်၊ **သမံ**-တူသောရတနာကား၊ **န နော အတ္ထိ**-မရှိသည်သာတည်း၊ **ဗုဒ္ဓေ**-မြတ်စွာဘုရား၌၊ **ဣဒဓိဉ္စိ ရတနံ**-ဤရတနာ၏အဖြစ် နှစ်သက်ဖွယ်ရာ ဂုဏ်ရည် သည်လည်း၊ **ပဏိတံ**-ထူးမြတ်လှပါပေ၏၊ **ဧတေန သစ္စေန**-ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ **သုဝတ္ထိ**-သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာပါစေတည်း။

၁၅၄။ **ဣဝေါ**-ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ **ဟုရံ ဝါ**-နဂါး၊ ဂဠုန် စသည် ပြည်တစ်ပါး၌လည်းကောင်း၊ **ယံကိဉ္စိ**-အလုံးစုံသော၊ **ဝိတ္တံ**-ဥစ္စာသည်၊ **အတ္ထိ**-ရှိ၏၊ **သဂ္ဂေသု ဝါ**-နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည် စသည်တို့၌လည်း၊ **ပဏိတံ**-ကောင်းမြတ်သော၊ **ယံ ရတနံ**-အကြင်ရတနာသည်၊ **အတ္ထိ**-ရှိ၏၊ **ဧတ္ထ**-ဤရတနာတို့တွင်၊ **တထာဂတေန**-တရားတော်နှင့်၊ **သမံ**-တူသောရတနာကား၊ **န နောအတ္ထိ**-မရှိသည်သာတည်း၊ **ဓမ္မေ**-တရားတော်၌၊ **ဣဒဓိဉ္စိ ရတနံ**-ဤရတနာ၏အဖြစ် နှစ်သက်ဖွယ်ရာ ဂုဏ်ရည်သည် လည်း၊ **ပဏိတံ**-ထူးမြတ်လှပါပေ၏၊ **ဧတေန သစ္စေန**-ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ **သုဝတ္ထိ**-သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာ ပါစေတည်း။

၁၅၅။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဝေါ ဟုရံဝါ၊
 ယံ ကိန်စိ ဝိတ်တံ အိဝေါ ဟုရံဝါ၊
 သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
 သက်ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
 န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
 န နော သမံ အတ်ထိ တထာဂတေန၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။
 အိဒမ်ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
 ဘဝတု သပ်ဗမင်္ဂလံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
 ရက်ခန်တု သပ်ဗဒေဝတာ။
 သဗ္ဗ ဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန၊
 သပ်ဗ ဗုတ်ဓာ နုဘာဝေန၊
 သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။
 သဒါ သုခိ ဘဝန်တု တေ။

၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
 ဘဝတု သပ်ဗမင်္ဂလံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
 ရက်ခန်တု သပ်ဗဒေဝတာ။
 သဗ္ဗ ဓမ္မာ နုဘာဝေန၊
 သပ်ဗ ဓမ္မာ နုဘာဝေန၊
 သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။
 သဒါ သုခိ ဘဝန်တု တေ။

၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
 ဘဝတု သပ်ဗမင်္ဂလံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
 ရက်ခန်တု သပ်ဗဒေဝတာ။
 သဗ္ဗ သံဃာ နုဘာဝေန၊
 သပ်ဗ သံဃာ နုဘာဝေန၊
 သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။
 သဒါ သုခိ ဘဝန်တု တေ။

၁၅၅။ ဣဝေါ-ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဟုရံ ဝါ-နဂါး၊
 ဂဠုန် စသည် ပြည်တစ်ပါး၌လည်းကောင်း၊ ယံကိဉ္စိ-
 အလုံးစုံသော၊ ဝိတ္တံ-ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ သဂ္ဂေသု
 ဝါ-နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည် စသည်တို့၌လည်း၊ ပဏီတံ-
 ကောင်းမြတ်သော၊ ယံ ရတနံ-အကြင်ရတနာသည်၊
 အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဧတ္ထ-ဤရတနာတို့တွင်၊ တထာဂတေန-
 သံဃာတော်နှင့်၊ သမံ-တူသောရတနာကား၊ န နော
 အတ္ထိ-မရှိသည်သာတည်း၊ သံဃေ-သံဃာတော်၌၊
 ဣဒမ္ပိ ရတနံ-ဤရတနာ၏အဖြစ် နှစ်သက်ဖွယ်ရာ
 ဂုဏ်ရည် သည်လည်း၊ ပဏီတံ-ထူးမြတ်လှပါပေ၏။
 ဧတေန သစ္စေန-ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ သုဝတ္ထိ-
 သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာပါစေတည်း။

၁၅၆။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ-အလုံးစုံသော မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်ပါ
 စေသတည်း၊ သဗ္ဗဒေဝတာ-အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်၊
 ရက္ခန္တု-စောင့်ရှောက်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ
 နုဘာဝေန-အလုံးစုံသော ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးအာနု
 ဘော်ကြောင့်၊ ဧ-ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သဒါ-အခါခပ်
 သိမ်း၊ သုခိ-ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသားခြင်းရှိကုန်သည်၊
 ဘဝန္တု-ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၅၇။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ-အလုံးစုံသော မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်ပါ
 စေသတည်း၊ သဗ္ဗဒေဝတာ-အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်၊
 ရက္ခန္တု-စောင့်ရှောက်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗဓမ္မာ
 နုဘာဝေန-အလုံးစုံသော တရားတော်တို့၏ အစွမ်းအာနု
 ဘော်ကြောင့်၊ ဧ-ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သဒါ-အခါခပ်
 သိမ်း၊ သုခိ-ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသားခြင်းရှိကုန်သည်၊
 ဘဝန္တု-ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၅၈။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ-အလုံးစုံသော မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်ပါ
 စေသတည်း၊ သဗ္ဗဒေဝတာ-အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်၊
 ရက္ခန္တု-စောင့်ရှောက်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗသံဃာ
 နုဘာဝေန-အလုံးစုံသော သံဃာတော် တို့၏ အစွမ်းအာနု
 ဘော်ကြောင့်၊ ဧ-ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သဒါ-
 အခါခပ်သိမ်း၊ သုခိ-ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသားခြင်း
 ရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု-ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၅၉။ မဟာကာရုဏိကော နာထော၊
 မဟာကာရုဏိကော နာထော၊
 ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ။
 ဟိတာယ သပ်ဗပါဏိနံ။
 ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊
 ပူရစ်တဝါ ပါရမီ သပ်ဗာ၊
 ပတ္တော သမ္မောဓိ မုတ္တမံ။
 ပတ်တော သမ်ဗောဓိ မုတ်တမံ။
 တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
 အေတေန သစ်စဝစ်ဇေန၊
 သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
 သွတ်ထိ တေ ဟောတု သပ်ဗဒါ။

၁၆၀။ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊
 ဇယန်တော ဗောဓိယာ မူလေ၊
 သကျာနံ နန္ဒိဝဗ္ဗော။
 သက်ကျာနံ နန်ဒိဝတ်ဗော။
 ဧဝ မေဝ ဇယော ဟောတု၊
 အေဝ မေဝ ဇယော ဟောတု၊
 ဇယဿု ဇယမင်္ဂလေ။
 ဇယတ်သု ဇယမင်္ဂလေ။

၁၆၁။ အပရာဇိတပလ္လင်္ဂေ၊
 အပရာဇိတပန်လင်္ဂေ၊
 သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ။
 သီသေ ပုထိဝိ-ပုက်ခလေ။
 အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊
 အဘိသေကေ သပ်ဗဗုတ်ဗာနံ၊
 အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ။
 အက်ဂပ်ပတ်တော ပမောဒတိ။

၁၅၉။ မဟာကာရုဏိကော- ကြီးမြတ်သော ကရုဏာ ရှိတော်မူ
 သော၊ နာထော- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗပါဏိနံ- အလုံး
 စုံသော သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတာယ- အစီးအပွားအလို့ငှာ၊
 သဗ္ဗာ- အလုံးစုံကုန်သော၊ ပါရမီ- ပါရမီတော်တို့ကို၊
 ပူရေတွာ- ဖြည့်ကျင့်တော်မူ၍၊ ဥတ္တမံ- မြတ်သော၊
 သမ္မောဓိ- အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို၊
 ပတ္တော- ရတော်မူခဲ့လေပြီ၊ တေန သစ္စဝဇ္ဇေန-
 ဤသစ္စာ စကားကြောင့်၊ တေ- သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ- အခါ
 ခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ- ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-
 ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

၁၆၀။ သကျာနံ- သာကီဝင်မင်းတို့၏၊ နန္ဒိဝဗ္ဗော- နှစ်သက်ခြင်း
 ကို တိုးပွားစေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိ
 ယာ- ဗောဓိပင်၏၊ မူလေ- အနီးတစ်ခွင် အပရာဇိတပလ္လင်
 ဌ်၊ ဇယန္တောယထာ- မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူ
 သကဲ့သို့၊ ဧဝ မေဝ- ဤအတူသာလျှင်၊ (တေ- သင့်အား)
 (မေ- ငါ့အား) ဇယော- အောင်မြင်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-
 ဖြစ်ပါစေသတည်း။ တုံ- သင်သည်၊ (အဟံ- ငါသည်)
 ဇယမင်္ဂလေ- အောင်ရာအောင်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော
 မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဇယဿု- အောင်မြင်ပါစေသတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ- ခပ်သိမ်းသောဘုရားရှင်တို့၏၊ အဘိသေကေ-
 ဗုဒ္ဓါဘိသေက ခံယူရာဌာနဖြစ်သော၊ သီသေ- မြေတို့၏
 အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သော၊ ပုထု ဝိပုက္ခလေ- တင့်တယ်
 ထူးလွန် မြေမွန်မြေမြတ်ဖြစ်သော၊ အပရာဇိတပလ္လင်္ဂေ-
 အပရာဇိတပလ္လင်ဌ်၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော- အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော
 ဘုရားရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား
 သည်၊ ပမောဒတိ- ဝမ်းမြောက်တော်မူရ၏၊ ဧဝ မေဝ-
 ဤအတူပင်လျှင်၊ တုံ- သင်သည်၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော- အထွတ်
 အထိပ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပမောဒဿု- ဝမ်းမြောက်
 ပါစေသတည်း။

၁၆၂။ သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ။
 သုနက်ခတ်တံ သုမင်္ဂလံ။
 သုပုဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ။
 သုပ်ဘာတံ သုဟုတ်ထိတံ။
 သုခဏော သုမုဟုတ္တော စ။
 သုခဏော သုမုဟုတ်တောစ။
 သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။
 သုယိတ်ထံ ဗြန်မစာရိသု။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္မံ။
 ပဒက်ခိဏံ ကာယကမ်မံ။
 ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
 ဝါစာကမ်မံ ပဒက်ခိဏံ။
 ပဒက္ခိဏံ မနောကမ္မံ။
 ပဒက်ခိဏံ မနောကမ်မံ။
 ပဏီမိ တေ ပဒက္ခိဏော။
 ပဏီမိ တေ ပဒက်ခိဏော။

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာနိ ကတ္တာန။
 ပဒက်ခိဏာနိ ကတ်တာဝါန။
 လာန္တတ္ထေ ပဒက္ခိဏော။
 လာန္တတ်ထေ ပဒက်ခိဏော။
 တေ အတ္တလဒ္ဓါ သုခိတာ။
 တေ အတ်ထလတ်ခါ သုခိတာ။
 ဝိရုဋ္ဌာ ဗုဒ္ဓသာသနေ။
 ဝိရန်လှာ ဗုတ်ခသာသနေ။
 အရောဂါ သုခိတာ ဟောထ။
 အ,ရောဂါ သုခိတာ ဟောထ။
 သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။
 သဟ သဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
 ပုပ်ဗန်နှသုတ်တံ နိတ်ထိတ်။

၁၆၂။ (ယသ္မိဒိဝေ-အကြင်နေ့၌၊ တယော သုစရိတဓမ္မေ-
 သုံးပါးသော သုစရိတ်တရားတို့ကို၊ ပရိပူရေန္တိ-ဖြည့်ကျင့်
 ကြကုန်၏။)သော ဒိဝေသော-ထိုနေ့သည်။ သုနက္ခတ္တံ-
 ကောင်းသောနက္ခတ်သာဖြစ်၏။ သုမင်္ဂလံ-ကောင်းသော
 မင်္ဂလာဖြစ်၏။ သုပုဘာတံ-ကောင်းမြတ်သော မိုးသောက်
 ခြင်းသာတည်း။ သုဟုဋ္ဌိတံ-ကောင်းသောအိပ်ရာမှ ထရ
 ခြင်းသာတည်း။ သုခဏော-ကောင်းသောခဏသာတည်း။
 သုမုဟုတ္တော စ-ကောင်းသောမုဟုတ်သာတည်း။ တသ္မိ
 ဒိဝေ-ထိုသုစရိတ် ကျင့်ရာနေ့၌၊ ဗြဟ္မစာရိသု-မြတ်
 သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူတို့၌၊ ယိဋ္ဌံ-ပေးလှူအပ်
 သော အလှူသည်။ သုယိဋ္ဌံ-ကောင်းမြတ်သော ပူဇော်ရ
 ခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

၁၆၃။ တသ္မိဒိဝေ-ထိုသုစရိတ်ကျင့်ရာ နေ့အခါ၌၊ ကာယ
 ကမ္မံ-ကာယကံအမှုသည်။ ပဒက္ခိဏံ-တိုးတက်ကြီးပွား
 ကြောင်း အကောင်းချည်းသာဖြစ်၏။ ဝစီကမ္မံ-ဝစီကံမှု
 မှန်သမျှသည်။ ပဒက္ခိဏံ-တိုးတက်ကြီးပွားကြောင်း
 အကောင်းချည်းသာဖြစ်၏။ မနောကမ္မံ-မနောကံ မှန်သမျှ
 သည်လည်း။ ပဒက္ခိဏံ- တိုးတက်ကြီးပွားကြောင်း
 အကောင်းချည်းသာဖြစ်၏။ တေ - ထိုသုစရိတ်ကျင့်သူ၏
 ကံသုံးပါး တို့သည်ကား၊ ပဒက္ခိဏော-တိုးတက်ကြီးပွား
 ကြောင်း ကောင်းမှု၌၊ ပဏီမိ-ထားခြင်းမည်ပေ၏။

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာနိ-တိုးတက်ကြီးပွားကြောင်း ကောင်းမှုကံတို့
 ကို၊ ကတ္တာန-ပြုကြကုန်၍၊ ပဒက္ခိဏော-ကောင်းမြတ်ကုန်
 သော၊ အတ္ထေ-အကျိုးစီးပွားတို့ကို၊ လာန္တိ-ရကြကုန်၏။
 တေ(တုမှေ)-ထို သင်တို့သည်၊ အတ္တလဒ္ဓါ-ရအပ်သော
 ကောင်းကျိုး ရှိကုန်သည်။ သုခိတာ-ချမ်းသာခြင်းသို့
 ရောက်ကုန်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ-ဘုရားသာသနာ၌၊
 ဝိရုဋ္ဌာ- တိုးတက်စည်ကား ကြီးပွားကြကုန်သည်။
 (ဟုတ္တာ- ဖြစ်ကုန်၍)၊ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
 ဉာတိဘိ-အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ-တကွ၊ အရောဂါ-
 ရောဂါမရှိကုန်သည်။ သုခိတာ-ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြ
 ကုန်သည်။ ဟောထ-ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ပုဗ္ဗဏှသုတ် မြန်မာပြန်အနက် ပြီး၏။

ဆုတောင်း အမျှဝေ

ဆုတောင်း

ဤသို့ပြုရ၊ မြတ်ပုညကြောင့်၊ ချမ်းမြအေးကြည်၊
ဘေးမဲ့မည်သည်၊ ရွှေပြည်ထုတ်ချောက်၊ လမ်းမကောက်ဘဲ၊
ရောက်ရပါလို၊ ထိုထိုဘဝ၊ ကျင်လည်ရလည်း၊ ဒုက္ခဘေးဒဏ်၊
ရန်မာန်အပေါင်း၊ မကောင်းဟူသမျှ၊ မတွေ့ရဘဲ၊ သဗ္ဗဏ္ဍာ၊
မင်္ဂလာကို၊ ရွယ်ကာတတိုင်း ရစေသောဝံ။

အမျှဝေ

ယနေ့ယခု၊ ပြုပြုသမျှ၊ မြတ်ဘာဂကို၊ မိဘ ဆရာ၊
မျိုးသဟာနှင့်၊ ကိုယ်မှာစောင့်ကြပ်၊ ကိုယ်စောင့်နတ်က၊
အရင်းစ၍၊ ရှိသမျှလုံးစုံ၊ ဘုံသုံးဆယ့်တစ်၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ၊
ဝေနေယျ တို့၊ ရကြပါစေ၊ ပေးငှဝေသည်၊ များထွေသာခုခေါ်
စေသောဝံ။

မဂ္ဂင် (၈)ပါး

- ၁။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ - ဖြူစင်ဖြောင့်မတ်သော ဉာဏ်အမြင်
  - သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိမြင်သောဉာဏ်
- ၂။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ - ဖြူစင်ဖြောင့်မတ်သောအကြံ
  - အိုးအိမ်မှလွတ်မြောက်ရန်ကြံခြင်း
  - ကိလေသာကာမဂုဏ်မှ လွတ်မြောက်ရန်ကြံခြင်း
  - ရန်ငြိုးမပြု လျစ်လျူရှုရန် ကြံခြင်း
  - ညှင်းဆဲမပြုလျစ်လျူရှုရန်ကြံခြင်း
- ၃။ သမ္မာဝါစာ - ဖြူစင်ဖြောင့်မတ်သော ဝစီကံမှုကိုပြုခြင်း
  - ဝစီဒုစရိုက်လေးပါးကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း
  - မုသာဝါဒ - မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်း
  - ပိသုဏဝါစာ - ချောပစ်ရုံးတိုက်ခြင်း
  - ဖရုသဝါစာ - ကြမ်းတမ်းသောစကားဆိုခြင်း
  - သမ္မပ္ပလာပ - အကျိုးမရှိသောစကားဆိုခြင်း
- ၄။ သမ္မာကမ္မန္တ - ဖြူစင်ဖြောင့်မတ်သော ကာယကံမှုပြုခြင်း
  - ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးကိုရှောင်ကြဉ်ခြင်း
  - ပါဏာတိပါတ - အသက်ကိုသတ်ခြင်း
  - အဒိန္နာဒါန - ဥစ္စာခိုးယူခြင်း
  - ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ - သူတစ်ပါးသားမယားကို ကျူးလွန်ခြင်း
- ၅။ သမ္မာအာဇီဝ - ဖြူစင်ဖြောင့်မတ်သော အသက်မွေးခြင်း
  - ဝစီဒုစရိုက်လေးပါး ကာယဒုစရိုက် သုံးပါးကို ရှောင်ကြဉ်၍ အသက်မွေးမြူခြင်း
- ၆။ သမ္မာဝါယာမ - ဖြူစင်ဖြောင့်မတ်သော လုံ့လဝီရိယပြုခြင်း
  - မဖြစ်သေးသော မကောင်းမှုဒုစရိုက်များကို မဖြစ်ရအောင် လုံ့လပြုခြင်း
  - ဖြစ်ပြီးသော မကောင်းမှုဒုစရိုက်ကို နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် လုံ့လပြုခြင်း
  - မဖြစ်သေးသော ကောင်းမှုဒုစရိုက်တို့ကိုဖြစ်အောင် လုံ့လပြုခြင်း
  - ဖြစ်ပြီးသော ကောင်းမှုဒုစရိုက်တို့ကို ပွားများအောင် လုံ့လပြုခြင်း
- ၇။ သမ္မာသတိ - ဖြူစင်ဖြောင့်မတ်သော မမေ့မလျော့မှု
  - မိမိကိုယ်ကို အသုဘမြင်အောင်ရှုရန်
  - ဝေဒနာခံစားတိုင်း ဒုက္ခမြင်အောင်ရှုရန်
  - စိတ်ဝိညာဉ်ဖြစ်တိုင်း အနိစ္စမြင်အောင်ရှုရန်
  - ခန္ဓာငါးပါးကို အနတ္တမြင်အောင်ရှုရန်
- ၈။ သမ္မာသမာဓိ - ဖြူစင်ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်မှု
  - ဈာန်သမာဓိများ

နုပေတဿဘုဇာတိကံသိတံ

အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော 'မဂ်'လမ်းသည်သာလျှင်
ဉာဏ်အမြင်စင်ကြယ်ခြင်းအတွက် လမ်းမှန်ဖြစ်၏။
'မဂ်'လမ်းမှတစ်ပါး အခြားသောလမ်း မရှိတော့ပြီ။
သင်တို့သည် လမ်းမှန်ကိုသာသွားကြကုန်လော့၊
ဤလမ်းမှန်သည် မာရ်မင်းမမြင်နိုင်သောလမ်းတည်း။

ဓမ္မပဒ

ငါ၌ တရား ရှိ မရှိ
ငါသိတာ မှန် မမှန်
ငါကြံတာ ဟုတ် မဟုတ်
ငါလုပ်တာ လျော် မလျော်
ငါသူတော် ကောင်း မကောင်း
အကြောင်းနှင့်တကွ နေ့စဉ်စိစစ်ပါ။

သတ္တမကျော်အောင်စံထားဆရာတော်

ကောင်းစေတနာ ရှေးရှုလာ၊
ကောင်းတာတွေပြု၏။
စေတနာဆိုး စေ့ဆော်နှိုး၊
အဆိုးတွေ ပြုမိ။
ပြုမိသောကံ ပဲ့တင်သံ၊
တုန့်ပြန်ရောက်လာ၏။

ကောင်းတာပြုနေ ကောင်းကျိုးတွေ၊
ဖြိုးစေမှန်ရရှိ။
ဆိုးတာပြုငြား ဆိုးကျိုးများ၊
ဖြစ်ပွားပေါ်လာ၏။
ကောင်းပြု ကောင်းစံ၊
ဆိုးပြုခံ၊ ဧကန်မြဲလှ၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်းလိုလို ကလေး လူကြီးမကျန် နမောတဿ ဘုရားရှိခိုးကို ဆိုတတ်ကြသည်။ သို့ဖြင့် သီလယူသည့်အခါ၊ ဘုရားရှိခိုးသည့်အခါ၊ စာပေပို့ချ သင်အံသည့်အခါ စသည်တို့၌ နမော တဿကို ရွတ်ဆို ရှိခိုးတတ်ကြသလို မဂ်လာအခမ်းအနား စသည်တို့ ကျင်းပသည့်အခါ၌လည်း နမောတဿ ဘုရားရှိခိုးဖြင့် အခမ်းအနား ကို ဖွင့်လှစ်လေ့ရှိကြသည်။

နမောတဿတွင် ဗုဒ္ဓ၏ဂုဏ်တော် ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿဟူ၍ သုံးပုဒ်ပါရှိသည်။ နမောတဿကို ရွတ်ဆိုခြင်းဖြင့် -

- ၁။ အန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊
  - ၂။ လုပ်ငန်းကိုငန်း အန္တရာယ်မရှိဘဲ ပြီးခြင်း၊
- စသည့်အကျိုးရှိသည်ဟု ကျမ်းဂန်များတွင် ဖွင့်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ ရပေသည်။

သို့သော် နမောတဿ ဘုရားရှိခိုး ဘယ်က ဘယ်သူ စတင် လိုက်သည်ကိုမူ သိသူနည်းပါးလှသည်။ အချို့က ဘုရားဟောဟု ထင်သလို အချို့ကလည်း ပညာရှင်တစ်ဦးဦးက ရေးသီသွားသည်ဟု ယူဆကြပေသည်။

အမှန်က နမောတဿ ဘုရားရှိခိုးသည် ဘုရားဟောလည်း မဟုတ်ပါ။ ပညာရှင်တစ်ဦးဦးက အများသူငါ ရှိခိုးနိုင်အောင် ရေးသီ သွားသည်လည်း မဟုတ်ပါ။

သို့ဖြစ်ပါလျက် နမောတဿ ဘုရားရှိခိုး အခုလောက် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း၏ နှုတ်ဖျား၌ သီးနေသည်ကမူ အလွန်မှကို အံ့စရာ ကောင်းလှပေသည်။ အစွမ်းသတ္တိရှိလှသော ဘုရားရှိခိုးတစ်ပုဒ်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

ကျမ်းဂန် အဆိုအမိန့်အရဆိုမူ နမောတဿကို ဥဒါန်းကျူး ရင့်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

ကျေးဇူးရှင် သပြေကန်ဆရာတော်ကြီးကမူ နမောတဿ ဘုရားရှိခိုးကို -

- * ပေါရာဏပဏာမ ဥဒါန
  - * ရှေးဟောင်းဘုရားရှိခိုးဥဒါန
- ဟူ၍ ဆိုသင့်ကြောင်း အဆိုအမိန့် ရှိသွားဖူးပေသည်။
- ဥဒါန၊ ဥဒါနနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဆရာတော်က သပြေကန် ပရိတ်ကြီးနိဿယကျမ်း၌ -

“ဥဒါန်း ဟူသည်မှာ ပီတိအဟုန်သည် ဖြစ်စေအပ်သော စကားပင်ဖြစ်၏” ဟု ဖွင့်ဆိုပြီး ဆက်လက်၍-

“ချင်ခွက်မဆုံ၍ လျှံဖိတ်ယိုစီးသော ဆီကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ရေကန်မဆုံ၍ လျှံတက်စီးဆင်းလာသော ရေအလျဉ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။

“ပီတိအရှိန်ကြောင့်ဖြစ်သော အတွင်းစိတ်အကြံသည် အတွင်းနှလုံးထဲမဆုံဘဲ လျှံတက်ကာ ဝစီဒါရဖြင့် စကားအဖြစ် အပြင်သို့ထွက်ပေါ်လာရသော အသံစကား အထူးကို ဥဒါန်းဟု ဆိုရသည်။

“ထို့ကြောင့် ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိအဟုန် ပြင်းထန်စွာဖြစ်လာသူတို့ ရွတ်ဆိုအပ်သော ဤ“နမောတဿ” မှာ ဥဒါန ဥဒါန်း အမည်ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဟု ရှင်းလင်းစွာ ဖွင့်ဆိုသွားခဲ့ပေသည်။

ကျမ်းဂန်များတွင် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ကြည်ညိုပြီး နှလုံးမဆုံသဖြင့် သူ့အလိုလို နမောတဿဖြင့် ရွတ်ဆို ရှိခိုးသွားသော သူတို့၏ ဖြစ်စဉ်ကိုကြည့်က ဘုရားရှိခိုးဥဒါန်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပေမည် ဖြစ်သည်။

ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏား

(မဇ္ဈိမပုဏ္ဏာသ၊ ဗြဟ္မဏတ်၊ ဗြဟ္မာယုသုတ်)

ဗြဟ္မာယု ပုဏ္ဏားကြီးက သာမဉ်ညောင်ည ပုဏ္ဏားတစ်ဦး မဟုတ်။ ထိုအချိန်က ဗြဟ္မဏ ပါမောက္ခကြီးအဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြားသူ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဗုဒ္ဓထံသွားရောက်ပြီး ပြဿနာမေးခြင်း၊ အယူဝါဒ ပြိုင်ခြင်း စသည်ကိုမူ တစ်စုံတစ်ခုမျှ ပြုလုပ်ဖူးသည် မရှိသေးချေ။

ထိုစဉ် ဗုဒ္ဓက ဝိဒေဟတိုင်းတစ်ခွင်မှာ ဒေသစာရီခရီး ကြွချီလျက် ကျွတ်ထိုက်သူ သတ္တဝါတို့အား သစ္စာအသိဉာဏ် ပေးစေနေခိုက်ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏ ကျော်စော ဂုဏ်သတင်းကလည်း အရပ်လေးမျက်နှာ ခွဲပျံ့နှံ့နေသည်။ ထိုသတင်းကို ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏားကြီး ကြားသိသည်။ သို့ဖြင့် တပည့်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ ဥတ္တရလုလင်ကို ခေါ်လိုက် ပြီး-

“ဟေ...ဥတ္တရ၊ အခု အရှင်ဂေါတမလေ ဝိဒေဟတိုင်းမှာ ရောက်နေလေရဲ့၊ အဲဒါ အမောင်သွားပြီး သူ့ဂုဏ်သတင်းတွေဟာ ကျော်နေတဲ့အတိုင်း ဟုတ်၊မဟုတ်ကို စုံစမ်းချေ”

ဟု ခိုင်းလိုက်သည်။

ကိုယ်တိုင်မသွားဘဲ ဥတ္တရလုလင်ကို ခိုင်းပုံထောက်၍

ဥတ္တရ လုလင်မှာ ညံ့သူမဟုတ်၊ ဝေဖန်ထောက်ချင့်နိုင်တဲ့ ပညာဂုဏ်ရည် ရှိသူဖြစ်လို့သာ ဖြစ်သည်။

ဥတ္တရလုလင်သည် သူ့ဆရာ ခိုင်းသည့်အတိုင်း ဗုဒ္ဓထံ လိုက်သွားပြီး သူ့ပညာနှင့် ဝေဖန်ဆန်းစစ်သည်။ ပူဇော်အထူး ခံထိုက်တဲ့ အရဟံဂုဏ်တော် စသော ဂုဏ်တော်တွေနှင့် ထိုက်တန်၊ မတန် စသည်ဖြင့် အသေးစိတ် စုံစမ်းနေလိုက်တာ ခုနစ်လမျှ ကြာသွားသည်။ ခုနစ်လရှိလို့ သူ့စိတ်ထဲ ကျေနပ်အားရမှု ပြန်လာခဲ့သည်။

ဥတ္တရလုလင်သည် သူ့ဆရာထံ ပြန်ရောက်ပြီး ခုနစ်လတာ ကြာသည်အထိ သူ့ထောက်လှမ်း စုံစမ်းလာသမျှကို တစ်လုံးမကျန် တင်ပြသည်။ အဆုံးသတ်စကားကိုမူ...

“ဆရာရေ...တကယ်တော့ အခု ကျွန်တော်ပြောတာတွေ တင် ဘယ်ကမလဲ၊ အရှင်ဂေါတမမှာ ပြောလို့မကုန်နိုင်တဲ့ ဂုဏ် တော်နဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဗုဒ္ဓဘုရားပါ” ဟု အဆုံးသတ် ပြောချလိုက်သည်။

ထိုအခါ ဗြဟ္မာယု ပုဏ္ဏားကြီးသည် နဂိုရက ပညာဉာဏ်ကြီးသူ ဖြစ်သည့်အလျောက် ဥတ္တရပြောပြချက်တွေအပေါ် သူ့ပညာဉာဏ်ဖြင့် နားထောင်ရင်း စိစစ်ပြီးဖြစ်နေရာ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်တွေကို ကြည်ညိုပြီး နှစ်သက်မှုပီတိ တစ်စုံစိစုံ အရှိန်တက်လာကာ ဖြန်းဆို ကုန်းထလိုက်ပြီး အပေါ်ရုံအဝတ်ကို လက်ကန်တော့ထိုး၊ ဘုရားရှိရာဘက်သို့ လက်အုပ်လေးချီကာ...

“နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ”

“ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သူ၊ သစ္စာလေးပါးကို အမှန်အကန် ကိုယ်တိုင်သိတဲ့ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးလိုက်ပါတယ်” ဟု သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ရွတ်ဆို ဥဒါန်းကျူးလိုက် သည်။

ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏားကြီးသည် ဗုဒ္ဓ၏ဂုဏ်ကို ကိုယ်တိုင်သိလို့ မဟုတ်။ တစ်ဆင့်ပြောစကားကို ကြားရရှိနှင့်ပင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ကြည်ညိုပြီး ပီတိအဟုန်ကြောင့် သူ့ရှင်တွင်းမှ အလိုအလျောက် ထွက်လာသော စကားဖြစ်ပေသည်။

ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏား

(မူလပုဏ္ဏားသပါဠိ)

နောက် ပုဏ္ဏားတစ်ဦး ရှိသေးသည်။ သူက ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားဖြစ်သည်။ ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားသည်လည်း ခေသူမဟုတ်။ ဗြဟ္မဏပဏ္ဍိ တစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဗုဒ္ဓနှင့် တွေ့ဖူးပြီးပုံမပေါ်သေး။

တစ်နေ့ ကိုယ်လုံး ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသော မြင်းမလေးကောင်က၊ သော မြင်းလည်းဖြင့် သာဝတ္ထိမြို့အတွင်းမှထွက်လာသည်။ နေပူကျတ်တဝယ် သူ့အဝတ်ကလည်း ဆွတ်ဆွတ်ဖြူ၊ မြင်းမတွေကလည်း ဆွတ်ဆွတ်ဖြူမို့ မြင်းလည်းကြီးမှာ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေသည်။

သူမြင်းလှည်း မြို့ပြင်အရောက်တွင် ဇေတဝန်မှ ပြန်လာသော ပိလောတိကပရိဗိုဇ်ကို သူ လှမ်းမြင်လိုက်သည်။ သို့နှင့် မြင်းလှည်းအသော့နှင့်ပြီး ပိလောတိကပရိဗိုဇ်နား ရောက်သည်နှင့် မြင်းလှည်းကို တုံ့ခနဲရပ်လိုက်ကာ-

“ဟောဗျ...နေမွန်းတည့်ရှိန်ရှိန်ကြီးမှာ ဝစ္ဆာယနက ဘယ်ကများ ပြန်လာလို့လဲ”

ဟု မေးလိုက်သည်။ ဝစ္ဆာယနဟု ခေါ်ခြင်းမှာ ပိလောတိကတို့၏ မျိုးနွယ်မှာ ဝစ္ဆာယနမျိုးနွယ်ဖြစ်၍ အနွယ်၏အမည်ကို ခေါ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ဘယ်ကလာရမလဲ ဒကာရယ် ရဟန်းဂေါတမဆီကပေါ့”

“ဟေ့...ဒါဆို နေစမ်းပါဦး၊ ရဟန်းဂေါတမရဲ့ ပညာစွမ်းကို ကိုယ်တော် ဘယ်လိုမြင်ခဲ့သလဲ၊ ရဟန်းဂေါတမကို ကိုယ်တော့ အနေနဲ့ ပညာရှိလို့ကော ထင်သလား”

“ခက်ပေါ့...ဒကာရယ်၊ ကျုပ်လိုလူစားက ရဟန်းဂေါတမရဲ့ ပညာစွမ်းကို သိမှာတဲ့လား၊ ခပ်ရှင်းရှင်းပဲပြောမယ်၊ ရဟန်းဂေါတမ ရဲ့ ပညာစွမ်းကို သိနိုင်တဲ့သူဟာ ရဟန်းဂေါတမလိုလူပဲ ဖြစ်ရမှာ ပေါ့”

“ဒါက အရှင့်အနေနဲ့ ရဟန်းဂေါတမကို သိပ်ပြီး အမွန်းတင်လိုက်တာပေါ့လေ”

“ကျုပ်လိုလူက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရဟန်းဂေါတမကို ချီးကျူး နိုင်မှာလဲ၊ ရဟန်းဂေါတမမှာက တစ်လောကလုံးက ဝိုင်းချီးကျူးတာ တောင် မကုန်နိုင်တဲ့ဂုဏ်တွေ ရှိနေတဲ့ဥစ္စာ၊ အေး... မှတ်ထား၊ ရဟန်း ဂေါတမဆိုတာ လူတွေ၊ နတ်တွေထက်မြတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ခင်ဗျ”

“နဲ့...နေပါဦး၊ ဘယ်လို အကျိုးအာနိသင်တွေ မြင်လို့ ကိုယ်တော်က အခုလောက် ဖြစ်နေတာလဲ”

“အဲ...ဆိုပါတော့၊ ရဟန်းဂေါတမနဲ့စပ်ပြီး ဉာဏ်ခြေရာလေးမျိုးကို တွေ့ခဲ့လို့ပဲ”

“ဒါဆို ရှင်းပြပါဦး ဝစ္ဆာယန”

“ဒီလိုလေ...ပထမဉာဏ်ခြေရာ ဆိုတာက ပညာရှိမင်းတွေနဲ့ ဆိုင်တယ်၊ ဒုတိယဉာဏ်ခြေရာက ပုဏ္ဏားပညာရှိသူတွေနဲ့ ဆိုင်တယ်၊ တတိယဉာဏ်ခြေရာကတော့ အိမ်နေသူ လူပညာရှိတွေနဲ့ ဆိုင်တယ်၊ အဲ...စတုတ္ထဉာဏ်ခြေရာကတော့ သာသနာမှ တစ်ပါးသော အယူရှိတဲ့ ရဟန်းပညာရှိတွေနဲ့ ဆိုင်တယ်။

“အဲ...အခုပြောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးစလုံးဟာ အယူဝါဒ ရေးရာနဲ့စပ်ရင် အလွန်မှကို အထက်တန်းကျတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပဲ၊ သူ့ဝါဒမှ သူ့ဝါဒလို့ လက်မထောင်နေတဲ့ သူတွေပဲ။

“အဲဒါ...ရဟန်းဂေါတမကို နှိပ်ကွပ်မယ်ဆိုပြီး ပြဿနာ အမျိုးမျိုးကို ကြံစည်ပြီး လာကြရော၊ အဲဒါ ရဟန်းဂေါတမဆီလည်း

ရောက်ရော တရားစကား နှာလိုက်ရတာနဲ့ မေးမယ့်ဟာတွေမေ့ပြီး တရားကျင့်ချင်စိတ်တွေ ပေါ်လာကာ မေးဖို့ဆိုတာဝေးပေါ့၊ အပြစ်တင်ဖို့ဆိုတာ ဝေးပေါ့၊ အားလုံးပဲ တပည့်ခံလိုက်ကြတယ်လေ။

“သာသနာပြင်ပက ရဟန်းပညာရှိတွေဆိုရင် သူတို့ကို ရဟန်းဝတ်ပေးဖို့တောင်းကြတယ်လေ၊ ရဟန္တာတွေဖြစ်ကုန်ရော။

“အဲဒီတော့မှ တို့ဟာ အခုမှ သမဏစစ်တာ၊ ဗြာဟ္မဏစစ်တာ၊ ရဟန္တာစစ်တာ၊ အရင့်အရင့်ကတော့ မစစ်ဘဲနဲ့ အစစ်လို့ ဝန်ခံနေကြတာလို့ ပြောကြသတဲ့။

“ဒကာ စဉ်းစားလေ...ဆင်တောမှာနေဖူးမှ ဆင်ခြေရာကို သိရမှာပေါ့၊ အဲလိုပဲပေါ့...အခု ကျုပ်မှာလည်း အခုလို ဉာဏ်ခြေရာလေးမျိုးကို ခွဲခြားသိမြင်မှပဲ ဪ...အရှင်ဂေါတမဆိုတာ အဟုတ်ကို တရားအားလုံးသိတဲ့ ဘုရားပဲကိုး၊ တရားကလည်းကောင်းစွာ ဟောထားတဲ့ တရား၊ သံဃာကလည်း ကောင်းစွာကျင့်တဲ့ သံဃာလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ကြီး ချနိုင်ခဲ့တာ ဒကာရေ”

ထိုအခါ ဇာဏုသောဏိ ပုဏ္ဏားကြီးသည် လှည်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်ပြီး လက်ကတော့လေးထိုး၊ သူ့ညာဘက်ကို မြေပေါ်မှာ ထောက်၊ လက်အုပ်ကို ဗုဒ္ဓရှိရာဘက် ချီလိုက်ပြီး...

“နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ”

“ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သူ၊ သစ္စာလေးပါးကို အမှန်အကန် ကိုယ်တိုင်သိတဲ့ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဘုရားရှင်အား အကျွန်ုပ် ရှိခိုးလိုက်ပါတယ်”

ဟု သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဥဒါန်းကျူးလိုက်သည်။

ကာရဏပါလီပုဏ္ဏား (အင်္ဂုတ္တိုပါဠိ-၅)

ကာရဏပါလီပုဏ္ဏားကြီးက လိစ္ဆဝိမင်းတို့၏ လုပ်ငန်းကို စီမံကွပ်ကဲပေးရသူဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ့မှာ ပင်ကိုယ်အတွေးအခေါ် ပညာရှိပုံရသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် မဟာဝုန်တောအတွင်းက ကုဋ္ဌဂါရသာလာ ကျောင်းတိုက်မှာ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်က ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ ပီဂိယာနီ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားကြီးက နေမွန်းတည့်ရှိန်ရှိန်ကြီးမှာ သူ့ဆီလာနေသည်ကို ခမ်းလှမ်းလှမ်းကနေ သူတွေ့မြင်သည်။ သူ့အနားသို့ ပီဂိယာနီပုဏ္ဏား ရောက်ရော သူက ဆီးကြိုစကား ပြောသည်။

“ပီဂိယာနီရယ် မွန်းတည့်အချိန်မယ် ဘယ်ကများ လာရသလဲလို့”

“ရဟန်းဂေါတမဆီကလေ”

“ဟေး...ဟုတ်လား၊ ဒါနဲ့ ဒီရဟန်းဂေါတမရဲ့ ပညာအစွမ်းဆိုတာ ဘယ်လိုနေလဲ၊ ပညာရှိဆိုတာကော ဟုတ်ရဲ့လား”

“ဟောဗျ...ကျုပ်လိုလူစားက သူ့ပညာကို ဘယ်လိုလုပ် သိနိုင်မှာလဲ၊ သူ့ပညာကို သိနိုင်တဲ့လူဟာ ရဟန်းဂေါတမလို ပညာ ထက်တဲ့လူမှပဲ သိမှာပေါ့”

“တယ်ဆိုတဲ့စာပါလား”

“ဒီမယ်...ကာရဏပါလီ၊ အရှင်ဂေါတမ ဆိုတာ အလွန် အလွန်ကို ချီးမွမ်းထိုက်လို့ ချီးမွမ်းနေကြရတာ၊ လူတွေ နတ်တွေထက် အဆပေါင်းများစွာ အထက်တန်းကျပြီး မြင့်မြတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ခင်ဗျ။

“ဒီမယ်...သူတရားကို တစ်ခါလောက်နာရရုံနဲ့ကို ဘယ်လို အယူဝါဒမျိုးကိုမှ လက်မခံနိုင်တော့ဘူး၊ သူတရားကိုနာပြီးရင် စိတ်ထဲ နှလုံးထဲမယ် နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်း ခံစားရ တယ်၊ စိတ်ဓာတ်တွေ ကြည်လင်နေတယ်၊ နှစ်သက်ခြင်း၊ ဝမ်းသာ ခြင်းတွေလည်း ဖြစ်နေရော။

“အဲ...တစ်ခါ စိုးရိမ်မှု၊ ငိုကြွေးမှု၊ ကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲ မှုတွေ၊ ပြင်းထန်တဲ့ပင်ပန်းတာတွေလည်း ပျောက်ကရော။ ပူလောင် တာတွေ၊ ပူအိုက်ပူစပ် ဖြစ်ရတာတွေလည်း အားလုံးငြိမ်းပြီး အေးချမ်း သွားရရော ခင်ဗျ”

ထိုသို့ ဗုဒ္ဓနှင့်စပ်၍ ကြည်ညိုဖွယ်သတင်းကို ကြားလိုက် ရသည်နှင့် ကာရဏပါလီပုဏ္ဏားကြီးခမျာ ဗုဒ္ဓ၏ ဂုဏ်ရည်များကို ကြည်ညိုလွန်းလို့ မြေကြီးပေါ် ညာခူးကိုထောက်၊ လက်ကတော့လေး ထိုးကာ ဗုဒ္ဓရှိရာဘက် လက်အုပ်လေးချီလိုက်ပြီး...

“နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ” ဟု သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို ဥဒါန်းကျူးလိုက်လေသည်။

အာရာမဒဏ္ဍပုဏ္ဏား (ဒုကင်္ဂိတ္တရ သမဓိန္ဒြာဝဂ်)

နောက်ပုဏ္ဏားတစ်ဦးမှာ အာရာမဒဏ္ဍပုဏ္ဏားကြီးဖြစ်သည်။ သူလည်း ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတကြီးတစ်ဦးပင်။

အချိန်က အရှင်မဟာကစ္ဆည်းထေရ် ဝရဏမြို့၊ ဘဒ္ဒသာရီ မြစ်နားမှာ သီတင်းသုံးနေစဉ်က ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ အာရာမဒဏ္ဍ ပုဏ္ဏားကြီးသည် အရှင်မဟာကစ္ဆည်း ထေရ်ထံသွားပြီး သူသိချင်သည့်အချက်လေးများကိုမေးမြန်းသည်။

“အရှင်... လောကမယ် မင်းတွေကလည်း မင်းအချင်းချင်း၊ ပုဏ္ဏားတွေကလည်း ပုဏ္ဏားအချင်းချင်း၊ အိမ်နေသူ လူတွေကလည်း သူတို့အချင်းချင်း ငြင်းခုံနေကြတာတွေကို တွေ့ရတယ်ဘုရား၊ ဒါ ဘာကြောင့်ပါလဲ ဘုရား”

“အေး...ဒကာကြီး၊ ဒါဟာကာမဂုဏ်ငါးပါးကို အကြောင်း ခံထားတဲ့ တပ်မက်မှု ရာဂကြောင့်ပဲပေါ့”

“နို့...ရဟန်းအချင်းချင်းကျတော့ကော”

“အဲဒါက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို အကြောင်းခံတဲ့ တပ်မက်မှု ရာဂ ကြောင့်ပဲပေါ့”

“နို့...အရှင်ဘုရားရယ်၊ ဒါဖြင့်ရင် ဒီကာမရာဂနဲ့ ဒိဋ္ဌိရာဂ နှစ်ပါးကနေ လွတ်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဆိုတာကကော ရှိသေးလို့လား”

“ရှိပြီပေါ့...သာဝတ္ထိပြည်က ဇေတဝန်ကျောင်းမှာ သီတင်း သုံးနေတဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာပဲပေါ့”

ထိုသို့သော အဖြေစကားကို ကြားလိုက်သည့်အခါ အာရာမ ဒဏ္ဍပုဏ္ဏားကြီးသည် နေရာမှထ၊ သူ့အပေါ်ရံလေးကို လက်ကတော့ ထိုးတဲ့ပြီး လက်ယာဘက်ခူးကို မြေပေါ်ထောက်ချကာ ဗုဒ္ဓရှိရာဘက် လက်အုပ်ချီလျက်...

“နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ” ဟု သုံးကြိမ်တိုင် ဥဒါန်းကျူးလိုက်လေသည်။

ဓနုဇ္ဈာနိပုဏ္ဏေးမ (သဂါထာဝဂ္ဂ ဗြာဟ္မဏသံယုတ်)

ဓနုဇ္ဈာနိ ပုဏ္ဏေးမကြီးက သောတာပန် အရိယာတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူမ၏ခင်ပွန်းကမူ ဘာရဒ္ဒါဇ အမည်ရှိပြီး ဗြာဟ္မဏအယူ ဝါဒကို သက်ဝင်ယုံကြည်သူ ဖြစ်သည်။

သူမတို့ဇနီးမောင်နှံသည် အယူဝါဒမတူသော်လည်း ကိုယ့် ဝါဒကိုယ် ယုံကြည်နိုင်ခွင့် ရှိကြသည်။ ဘာရဒ္ဒါဇကြီးက သူ့ဗြာဟ္မဏ တွေကို ပင့်ဖိတ်ထမင်းကျွေးသည့်အခါ ဓနုဇ္ဈာနိပုဏ္ဏေးမက ကြည်ဖြူ စွာ ခွင့်လွှတ်ပြီး သူ့တာဝန်ကျေပွန်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးသည်။

ဓနုဇ္ဈာနိပုဏ္ဏေးမက ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်များကို ဆွမ်းပင့်ကျွေးသည့်အခါမူ ဘာရဒ္ဒါဇကြီးမှာ အိမ်မှ တစ်ချိုးတည်း လစ်လေ့ရှိသည်။

သည်သို့နေလာကြရာမှ တစ်နေ့တွင် ဘာရဒ္ဒါဇက သူ့ဆရာ ပုဏ္ဏားငါးရာတို့အား ထမင်းကျွေးရန် ဓနုဇ္ဈာနိကို အသိမပေးဘဲ ဖိတ်ထားသည်။ နောက်နေ့ကျမှ ဓနုဇ္ဈာနိအား အသိပေးသည်။

ထိုအခါ ဓနုဇ္ဈာနိက ပြောသည်။
“အိုး...ဒါဆို ကျွန်မအနေနဲ့ ဘာကူညီပေးရမှာလဲ၊ ပြော”

“ခါတိုင်းလိုပဲပေါ့၊ နို့ပေမယ်...တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ မင်းရဲ့ “နမော ဗုဒ္ဓဿ” ဆိုတဲ့ ဘုရားကို ရှိခိုးပါ၏ ဆိုတဲ့အသံကို မကြား ရပါစေနဲ့ကွာ”

“ဒါတော့မဖြစ်ဘူး...ပုဏ္ဏားကြီး၊ ကျွန်မက ဘုရားရှင်ကို ရှိမခိုးဘဲ မနေနိုင်ဘူး”

“ဟေ့...ဓနုဇ္ဈာနိ၊ ဒီမှာတွေ့လား၊ ဓား၊ ဒီအသံကို မကြား လိုက်နဲ့၊ ကြားလိုက်တာနဲ့ မင့်တစ်ကိုယ်လုံးကို နုတ်နုတ်နေအောင် စဉ်းပစ်လိုက်မယ်”

“ဟားဟား...ရယ်ချင်လိုက်တာ၊ စဉ်းချင်ရင် စဉ်းလိုက်လေ၊ ဓနုဇာနီတို့ကတော့ ဗုဒ္ဓကိုအားကိုးမှာပဲ၊ ရှိမခိုးဘဲကို မနေနိုင်ဘူးတော်ရေ”

“မဟုတ်ဘူး...ဓနုဇာနီရယ်၊ ဒီစားသောက်နေတဲ့အခိုက်လေး မှာပါ၊ သူတို့က ဒီအသံကြားရင် ထပြေးကုန်ရော သိလား၊ ဒါကြောင့်မို့ပါ”

“ကျွန်မ ပြောပြီးပြီကော၊ ရှင် ကြိုက်သလိုသတ်၊ ကျွန်မကဖြင့် မနေနိုင်ဘူး ဆိုတာလေ”

“ဒါဆိုလည်း မင်းသဘောပဲ”

ဟုဆိုကာ ဓားကြီးကိုပစ်ချ အရုံးပေးလိုက်လေသည်။

နောက်နေ့ ပုဏ္ဏားတွေကို ထမင်းကျွေးသည့်အခါ ဓနုဇာနီက သူ့ခင်ပွန်းထံ ထမင်းအုပ်လေး လာပို့ရာ ခလုတ်တိုက်ပြီး လဲကျသွားသည်နှင့်...

“နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ” လို့ သုံးကြိမ် ဥဒါန်းကျူးရင့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ထမင်း စားနေကြသော ပုဏ္ဏားများမှာ ဝရန်းသုန်းကား ထပြေးကြတော့သည်။ ထိုအခါ ဘာရဒွါပုဏ္ဏားကြီးသည် ဒေါသဖြစ်လွန်းပြီး-

“အေး...သိရောပေါ့၊ ဓနုဇာနီ၊ သင့်ဆရာကို အယူဝါဒနဲ့ သွားပြီး စွဲချက်တင်မယ်”

ဟုဆိုကာ ဘုရားထံသို့သွားသည်။ ရောက်သည်နှင့်...

“အရှင်ဂေါတမ ဘာကိုဖြတ်၍ ချမ်းသာစွာနေရသလဲ၊ မစိုးမရိမ်ရှိမလဲ၊ ဘယ်လိုတရားမျိုးကို ဖြတ်တောက်တာကို သင်နှစ်သက်သလဲ” ဟု မေးသည်။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓက “အမျက်ဒေါသပဲပေါ့” ဟု ဖြေလိုက်ရာ သဘောကျပြီး ရဟန်းဝတ်၊ တရားအားထုတ်ရာ ရဟန္တာ ဖြစ်သွားလေသည်။

ကောသလမင်းကြီး

(မန္တိမပဏ္ဍာသပါဠိ)

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးမှာ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ် အချိန်တစ်ချိန်က ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က သားသေသွားသော ဒကာတစ်ယောက် ဗုဒ္ဓမျက်မှောက် ရောက်လာပြီး တရုံရှုံနှင့် သူ့သားသေကြောင်းပြောကာ ငိုယိုတမ်းတနေသည်။ သူ့မှာ သားသေလို့ အလွန်တရာ ပူဆွေးသောက ဖြစ်နေကြောင်းကိုလည်း လျှောက်ထားသည်။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓက...

“အေး...ပူဆွေးတာ၊ ငိုကြွေးတာ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲတာ၊ စိတ်ဆင်းရဲတာ၊ အပြင်းအထန် ကိုယ်ပန်း စိတ်ပန်း ဖြစ်နေရတာတွေ

ဆိုတာ အချစ်ကြောင့်ဖြစ်တာ၊ အချစ်က စလိုက်တာချည်းပဲ ဒကာ” ဟု အမိန့်ရှိလိုက်သည်။ ထိုအခါ ဒကာက...

“ဘယ်ဟုတ်မတုန်းဘုရား၊ အချစ်ကြောင့်ဆိုတာက နှစ်သက် ရတာတို့၊ ဝမ်းသာရတာတို့ ဖြစ်ရတာ ဘုရား၊ ဒါတွေကမှ အချစ်က စ,တာတွေဖြစ်တာ”

ဟု ပြန်လည်လျှောက်ထားသည်။ ထိုစကားသည် ခဏချင်း ပျံ့နှံ့သွားရာ ကောသလမင်းကြီးနား ပေါက်သွားလေသည်။ ထိုအခါ မင်းကြီးက မလ္လိကာမိဖုရားကြီးကို ခေါ်ပြီးပြောသည်။

“နမတော်...နမတော်ဆရာ အရှင်ဂေါတမကဖြင့် ပူဆွေးသောက ဖြစ်တာတွေကို အချစ်ကြောင့်တဲ့၊ အချစ်ကစလို့ ဖြစ်ရတာ တဲ့လေ”

“အိုး...မောင်တော်ကလဲ ဘုရားဟောမင့်ဟာ အမှန်အကန် မို့လို့ပေါ့”

“တော် တော်...မလ္လိကာ၊ မင်းက မင်းဆရာကို သိပ်ယုံကြည်ပဲကိုး၊ သွား...သွား...”

မလ္လိကာသည် မင်းကြီးထံမှ ထလာပြီးနောက် နာဠိဇင်္ဂီလ ပုဏ္ဏားအား ဗုဒ္ဓထံစေလွှတ်ပြီး ထိုစကားကို ဗုဒ္ဓဟော,မဟော စုံစမ်း ခိုင်းသည်။

ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင် ဟောတော်မူကြောင်းကို သိရသည့်အခါ မလ္လိ ကာသည် ကောသလမင်းထံ သွား၍ မေးမြန်းသည်။

“မောင် တော် ဘုရား...ဝဇီရီမင်းသမီးလေးကို ချစ်ရဲ့လား”

“ဟဲ့...ငါ့သမီးတော်ပဲဟာ ချစ်တာပေါ့”

“တကယ်လို့ ဝဇီရီမင်းသမီးလေးများ မတော်တဆ တစ်ခုခု ဖြစ်လို့ သေဆုံးရင်ကော မောင်ဘုရား ပူဆွေးဦးမှာလား”

“ဘယ့်နှယ့်ရှိစ မလ္လိကာရယ်၊ မောင်တော့အသက်တောင် ဆုံးရင်ဆုံးဦးမှာ”

“နို့...အဲဒါဟာ အချစ်ကြောင့် မဟုတ်လား၊ အချစ်က စ,လိုက်တာ မဟုတ်လား မောင်တော်၊ နို့...နေစမ်းပါဦး...ဝါသာ ခတ္တိယ မင်းသမီးကိုကော မောင်တော် ချစ်လား”

“ကိုယ့်မိဖုရားပဲဟာ ချစ်တာပေါ့”

“ဝိဋ္ဌဗျူပ စစ်သူကြီးကိုရော”

“ချစ်တာပေါ့”

“နို့...နမတော်ကျတော့ကော”

“ဟဲ့...ဘာတွေမေးနေတာလဲ၊ ကိုယ်မိဖုရားပဲဥစ္စာ၊ ချစ်လိုက်ရတာမှ...”

“ဒါဖြင့် ကာသိတိုင်း၊ ကောသလတိုင်းတို့ကိုရော”

“မလ္လိကာရယ်...ဒီတိုင်းတွေက အခွန်အတုပ်နဲ့ နေရတဲ့ ဥစ္စာ ချစ်ပြီးရင်းချစ်ပေါ့”

ဓမ္မမော်ကွန်း

ပုံတော် ဂုဏ်တော် ပရိတ်တော်

“ကောင်းပြီနော်...မောင်တော်၊ အခု နမတော်ပြောခဲ့တဲ့ ဝါသဘာဝတ္ထိယတို့၊ ဝိဇ္ဇုကတို့၊ နမတော်တို့၊ ကာသိတိုင်း၊ ကောသလ တိုင်းတို့များ တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုပေါ့ ပျက်စီးသွားမယ်ဆိုရင် မောင်တော် ပူဆွေးနေမှာလားဟင်”

“ဘယ့်နယ်ပြောပါ့ မလ္လိကာ...မောင်တော်ဖြင့် ပူဆွေး သောကဖြစ်လို့ ဆုံးမှာကို မဟုတ်တော့ဘူး”

“တကယ်နော်”

“အဟုတ်ပါဆိုမှ မိဖုရားရယ်”

“ဒါကြောင့်မို့လည်း ဗုဒ္ဓက အဲလိုဖြစ်မှာကို ရည်ရွယ်ပြီး ပူဆွေးတာ၊ ငိုကြွေးတာ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲတာ၊ စိတ်ဆင်းရဲတာ သိပ်ကို ပင်ပန်းနေရတာတွေကို အချစ်ကြောင့်ဖြစ်တာ၊ အချစ်က စ,လိုက်တာ လို့ ဟောတာပေါ့”

“ဟေ့...မလ္လိကာ...မင်းစကား ရပ်ပစ်လိုက်တော့၊ ရှေ့ကို ဆက်မနေနဲ့တော့၊ မောင်တော်အား ရေတစ်ခွက်လောက်ပေးစမ်း”

မလ္လိကာမိဖုရားသည် ကောသလမင်းကြီးအား ရေတစ်ခွက် ဆက်သလိုက်သည်။ မင်းကြီးသည် ရေဖြင့် ခံတွင်းကို ပလုတ်ကျင်း လိုက်ပြီး တဘက်ကို လက်ဝဲဘက်ပန်းထက်မှာတင်၊ ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ လက်အုပ်ချီပြီး...

“နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ”

“ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်တဲ့၊ သစ္စာလေးပါးကို ကိုယ်တိုင်သိ တဲ့ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနဲ့ပြည့်စုံတဲ့ ထိုဘုရားရှင်အားရှိခိုးပါ၏” ဟု သုံးကြိမ် ဥဒါန်းကျူးရင့်လိုက်သည်။

သိကြားမင်း

(သုတ်မဟာဝါ ပါဠိတော်၊ သက္ကဗျသုတ်)

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် မဂဓတိုင်း၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အရှေ့ဘက် မှာရှိသော အမ္ဗသဏ္ဍ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရွာ၏ မြောက်ဘက် ဝေဒိယကတောင်မှာရှိသော ဣန္ဒြာဘာလဂူ၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သည်။ ထိုဂူ၏ အဝင်ဝ၌ နှံပင်ပေါက်ခြင်းကြောင့် ထိုဂူကို “ဣန္ဒြာ သာလဂူ” ဟု ခေါ်တွင်ကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် သိကြားမင်းကြီးသည် ဗုဒ္ဓအား အလွန်တစ်ရာ ဖူးတွေ့ချင်နေသည်။ နောက်ဆုံး မနေနိုင်လွန်းလို့ ပဉ္စသိခနတ်သားကို ရှေ့ပြေးလွှတ်လိုက်ရသည်။

ဗုဒ္ဓကို ဖူးမြင်ခွင့် ရနိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ပဉ္စသိခ နတ်သား အထံမှ ကြားသိရတော့မှ တာဝတိံသာနတ်ပရိသတ်ကြီးနှင့် ဝင်ရောက် ဖူးမြင်သည်။ သူသိချင်သမျှသော ပြဿနာများကိုလည်း မေးသည်။ ဗုဒ္ဓကလည်း သိကြားမင်း ကျေနပ်သွားသည်အထိ အဖြေပေး တော်မူသည်။

သိကြားမင်းသည် ကျေနပ် နှစ်သိမ့်မှုရှိသွားသောအခါ ဗုဒ္ဓ အား လျှောက်ထားသည်။

“ဗုဒ္ဓဘုရား...အရင်ကဆို တပည့်တော်ဟာ နတ်တွေနဲ့ အတူ သနက်မာရ ဗြဟ္မာမင်းကြီးကို ရှိခိုးကြတယ် ဘုရား။

“သို့သော်လည်း အခုအချိန်ကစပြီးတော့ တပည့်တော်တို့ဟာ ဗုဒ္ဓကိုပဲ ရှိခိုးကြတော့မယ်ဘုရား၊ ခွင့်ပြုပါ ဗုဒ္ဓဘုရား။

“ဗုဒ္ဓသာဘုရားအစစ်ပါ။ ရှင်တော်ဘုရားသာ အတုမရှိ မြတ်တဲ့ ဆရာပါ။ နတ်နဲ့တကွသော လောကမှာ ရှင်တော်ဘုရားနဲ့ တူတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဆိုတာ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ရှိတော်မမူပါဘူး”

ထိုသို့ လျှောက်ထားပြီးနောက် ပဉ္စသိခနတ်သားအားလည်း သိကြားမင်းက ခေါ်ပြောသည်။

“ပဉ္စသိခ...သင်ဟာ ငါ့ကျေးဇူးရှင်ပဲ၊ သင့်ကြောင့် ငါဟာ ဗုဒ္ဓကို ဖူးရတာ၊ ဒီတော့ သင့်ကို အဖအရာမှာ ခန့်ထားပါ့မယ်၊ သင် ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မင်းကြီး ဖြစ်ရတော့မယ်။

“အဲ...ဒါတင်ဘယ်ကမလဲ၊ သင် အငမ်းမရ လိုချင်နေတဲ့ သူရိယဝစ္ဆာ နတ်သမီးကိုလည်း သင့်အားပေးပါ့မယ်”

သိကြားမင်းသည် ပဉ္စသိခနတ်သားအား ထိုသို့ ကတိပေး ပြီးနောက် မြေကြီးကို လက်နှင့်ပုတ်လိုက်ကာ...

“နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ” ဟု သုံးကြိမ် ဥဒါန်းကျူးလိုက်လေသည်။

မဟိန္ဒမင်းကြီး

(ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ)

လွန်ခဲ့သော ၉၁ ကမ္ဘာအထက်မှာ ဖုဿဘုရားရှင် ပွင့်တော် မူခဲ့သည်။ ဖုဿဘုရားရှင်၏ခမည်းတော်မှာ မဟိန္ဒမင်းကြီးဖြစ် သည်။

သို့ဖြင့် မင်းကြီးမှာ သားကြီးက ဖုဿဘုရားရှင်၊ သားငယ် က ပထမအဂ္ဂသာဝက (လက်ယာရံ)ဖြစ်ပြီး ဒုတိယအဂ္ဂသာဝက (လက်ဝဲရံ)မှာ သူပုရောဟိတ်သား ဖြစ်နေသည်။ ထိုအခါ မင်းကြီး မှာ “မမေ ဗုဒ္ဓေါ-ဘုရားကလည်း ငါ့ဥစ္စာပဲ၊ မမေ ဓမ္မော- တရားကလည်းငါ့ဥစ္စာပဲ၊ မမေ သံဃော-သံဃကလည်း ငါ့ဥစ္စာ ပဲ” ဟု ဘုရားရှင်နှင့် အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးကို ကြည့်ပြီး ပီတိတွေ တလှိုင်လှိုင်တက်ကာ “နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ” ဟုဥဒါန်းကျူးရင့်လေ့ရှိလေသည်။

ယခုဖော်ပြပြီး ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လေ့လာကြည့်လျှင် ဗြဟ္မာယု ပုဏ္ဏား၊ ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏား၊ ကာရဏပါလိပုဏ္ဏား၊ အာရမဒဏ္ဍ ပုဏ္ဏားတို့သည် ထိုခေတ် ထိုအခါက အထက်တန်းကျသော ပညာတတ် ပုဏ္ဏားကြီးများဖြစ်သည်။ သူတို့သည် တစ်ဆင့်စကား ကြားရရုံနှင့်ဘုရားရှင်အပေါ် ကြည်ညိုသွားကြသူတွေဖြစ်သည်။

ဓမ္မမော်ကွန်း

ထို့အတူ ကောသလမင်းကြီးလည်း တစ်ဆင့်ကြားခွင့် ရရှိကြည်ညိုကာ နမောတဿ ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်သွားလေသည်။ သိကြားမင်းနှင့် ဓနုဇ္ဈာနီ ပုဏ္ဏားမကြီးတို့ကတော့ သောတာပန် အရိယာများ ဖြစ်ကြသည်။

သို့ဖြင့် ယခုဖော်ပြပြီး ပုဂ္ဂိုလ်များ 'နမောတဿ' ဖြင့် ဥဒါန်း ကျူးရင့်သွားနိုင်လောက်အောင် ဗုဒ္ဓ၏ ကြည်ညိုဖွယ် ဂုဏ်တော်များ ရှိတော်မူပုံကို သိအောင်ပြုပြီး မိမိတို့လည်း အခိုင်အမာ မယိမ်းမယိုင် ကြည်ညိုတတ်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ရပေမည်။

ယခုဖော်ပြပြီးသမျှသည် သင်္ဂါယနာဝင် ကျမ်းလာအဆိုအမိန့်များဖြစ်သည်။ သင်္ဂါယနာဝင် မဟုတ်ဘဲ သဒ္ဓါနက်ကျမ်း ခေါ်သဒ္ဓါကျမ်းတစ်ကျမ်းက အောက်ပါအတိုင်း 'နမောတဿ' အကြောင်းကို ဖွင့်ဆိုထားသေးသည်။ ထိုကျမ်းအဆိုမှာ-

- သာတာဂိရိ နတ်မင်းက 'နမော' ဟုဆိုသည်။
- အသူရိန်နတ်မင်းက 'တဿ' ဟုဆိုသည်။
- စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းက 'ဘဂဝတော' ဟုဆိုသည်။
- သိကြားမင်းက 'အရဟတော' ဟုဆိုသည်။
- ဗြဟ္မာမင်းက 'သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ' ဟုဆိုသည်။
- ထိုအတိုင်းပုဒ်ကို စုပေါင်းပြီး 'နမောတဿ' ဖြစ်လာသည်

ဟုဆိုကာ-

- သာတာဂိရိ နမော ယက္ခော၊
- အဿစ အသူရိန္ဒကော၊
- ဘဂဝတော မဟာရာဇ၊
- သက္ကော အရဟတော တဿ၊
- သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ဗြဟ္မာ၊
- ဧတေ ပဉ္စ နမဿန္တိ။

ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ထိုအဆိုနှင့်ပတ်သက်၍ ကျေးဇူးရှင် သပြေကန်ဆရာတော် ဘုရားကြီးက သူ၏ သပြေကန်ပရိတ်ကြီး နိဿယသစ်တွင်- နတ်ဗြဟ္မာငါးဦး တစ်ပုဒ်စီ ရှိခိုးခဲ့ကြောင်း သင်္ဂါယအဝင် ကျမ်းဂန်များ၌ အဆိုမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပါဠိ အဋ္ဌကထာများအရ ဥဒါနအဖြစ်ဖြင့် တစ်ပေါင်းတည်းကျူးရင့်ခဲ့ကြသည်မှာ အထင်အရှားပင် ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း ထိုသို့ နတ်ဗြဟ္မာငါးဦး တစ်ပုဒ်စီ ရှိခိုးခဲ့သည်ဟူသော အဆိုကို ပိဋကတ်ပညာရှင်တို့ အတည်ပြု လက်ခံခြင်း မရှိခဲ့ကြပေ။

ဟု ဆုံးဖြတ်ချက် ချပြသွားလေသည်။ ဆရာတော်ကြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့်ပင် လုံလောက်ပါပေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ အနက်အဓိပ္ပာယ် မပြည့်စုံဘဲ တစ်ဦးချင်း တစ်ပုဒ်စီ ရွတ်ဆိုသည်ဟု ဆိုသည်မှာ သဒ္ဓါကျမ်းပြု ပညာရှင်၏ စိတ်ကူးဉာဏ် ကွန်မြူးမှု သက်သက်မျှသာဟု ဓမ္မမော်ကွန်းက ထင်မြင်သည်။

ဓမ္မမော်ကွန်း

